

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (01) ความมั่นคง

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (01) ความมั่นคง

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
010001	ประเทศชาติมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับเพิ่มขึ้น	ประเทศชาติมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีความมั่นคงปลอดภัย และการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง	ดัชนีสันติภาพโลก (Global Peace Index: GPI) (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานดัชนีสันติภาพโลกจัดทำโดยสถาบันเศรษฐกิจศาสตร์และสันติภาพ (Institute for Economics and Peace: IEP)	GPI ได้พิจารณาจากปัจจัยบ่งชี้เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ 23 ข้อจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยจัดเป็นกลุ่มปัจจัยบ่งชี้หลัก 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในและนอกประเทศ (Ongoing Domestic and International Conflict) อาทิจำนวน ระยะเวลา และผู้เสียชีวิตในความขัดแย้งภายในประเทศ ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน (2) ระดับความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม (level of Societal Safety and Security) อาทิ จำนวนอาชญากรรมและเหตุความรุนแรง จำนวนผู้อพยพโยกย้ายถิ่นฐาน เสถียรภาพทางการเมือง (3) การขยายอิทธิพลทางทหาร (Militarization) อาทิ การเข้าถึงอาวุธเล็กและอาวุธเบา งบประมาณทางทหาร โดยกำหนดค่าคาดหวังของไทยใน 5 ปี ข้างหน้า มีคะแนน ยิ่งน้อยยิ่งดี หากมากกว่า 5 หมายถึงไม่สงบสุขโดยจะต้องมีคะแนนดัชนีสันติภาพโลก ในปี 2570 ไม่เกิน 1.89 ในปี 2575 ไม่เกิน 1.73 ในปี 2580 ไม่เกิน 1.57	ปี 2565 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ 2.098 คะแนน (อันดับ 103 จาก 163 ประเทศ) ปี 2564 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ 2.205 คะแนน (อันดับ 113 จาก 163 ประเทศ) ปี 2563 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ 2.245 คะแนน (อันดับ 114 จาก 163 ประเทศ) ปี 2562 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ 2.278 คะแนน (อันดับ 117 จาก 163 ประเทศ) ปี 2561 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ 2.266 คะแนน (อันดับ 114 จาก 163 ประเทศ) หมายเหตุ : ใช้ตัวชี้วัดเดิม แต่เปลี่ยนจากอันดับเป็นคะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
010002	ประชาชนอยู่ดี กินดี และมี ความสุขดีขึ้น	สังคมมีความปรองดองและสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มี ความสุข มีงานทำ มีรายได้ที่มั่นคง มี ที่อยู่อาศัยและความปลอดภัย ใน ชีวิตทรัพย์สิน	ดัชนีชี้วัดความสุข โลก (World Happiness Report) (อันดับ ของโลกภายในปี 2570/2575/2580)	รายงาน ความสุขโลก จัดทำโดย องค์การ สหประชาชาติ (United Nation)	เป็นการสำรวจเพื่อประเมินความสุขของประชากร โลกในแต่ละประเทศ โดยให้คะแนน ตั้งแต่ 0 ถึง 10 ยิ่งมีคะแนนที่สูงหมายถึงประชาชนมีความสุข มากขึ้น โดยใช้การวิเคราะห์ผ่านตัวแปร 6 ด้าน ได้แก่ (1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (2) การสนับสนุนทางสังคม (3) อายุคาดเฉลี่ย (4) เสรีภาพในการใช้ชีวิต (5) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (6) ระดับการคอร์รัปชัน โดยอันดับดัชนีชี้วัดความสุขโลก ในปี 2570 อยู่ในอันดับ 1 ใน 30 ของโลก ในปี 2575 อยู่ในอันดับ 1 ใน 20 ของโลก ในปี 2580 อยู่ในอันดับ 1 ใน 20 ของโลก ซึ่งในห้วงปี 2576-2580 ที่ตั้งค่าเป้าหมายอยู่ใน อันดับ 1 ใน 20 นั้น เป็นค่าเป้าหมายที่ได้เทียบกับ ประเทศที่พัฒนาแล้ว	ปี 2564 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 61 (5.891 คะแนน) จาก 146 ประเทศ ปี 2563 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 54 (5.985 คะแนน) จาก 149 ประเทศ ปี 2562 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 54 (5.999 คะแนน) จาก 153 ประเทศ ปี 2561 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 52 (6.008 คะแนน) จาก 156 ประเทศ หมายเหตุ : ใช้ตัวชี้วัด เดิมแต่ปรับเปลี่ยนชื่อ ตัวชี้วัด

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
010101	ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามสืบสวน สอบสวน และอำนวยความสะดวกยุติธรรม เพื่อลดอาชญากรรมรุนแรงและมีผลกระทบต่อสังคม ได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกายสาหัส ปล้นทรัพย์	ดัชนีสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรม (Human rights and rule of law index) (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	กองทุนสันติภาพโลก (Fund for Peace)	ดัชนีสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรมเป็นดัชนีย่อยของ The Fragile State Index ซึ่งมีตัวบ่งชี้สิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรมพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชากร ตามที่ควรได้รับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเคารพในเสรีภาพ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0 (สูง) - 10 (ต่ำ) โดยยิ่งค่าของตัวบ่งชี้สูงสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรมก็ยิ่งได้รับการคุ้มครองน้อยลงเท่านั้น ซึ่งคะแนนดัชนีสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรม ในปี 2570 ไม่เกิน 6 ในปี 2575 ไม่เกิน 5.5 ในปี 2580 ไม่เกิน 4.5	ปี 2565 ประเทศไทยมี 7.6 คะแนน (อันดับที่ 86 จาก 177 ประเทศ) ปี 2564 ประเทศไทยมี 7.9 คะแนน (อันดับที่ 87 จาก 177 ประเทศ) ปี 2563 ประเทศไทยมี 7.8 คะแนน (อันดับที่ 82 จาก 177 ประเทศ) ปี 2562 ประเทศไทยมี 8.1 คะแนน (อันดับที่ 77 จาก 177 ประเทศ) ปี 2561 ประเทศไทยมี 8.0 คะแนน (อันดับที่ 77 จาก 177 ประเทศ)
010102	คนไทยมีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ สถาบันศาสนาเป็นที่เคารพ ยึดเหนี่ยว	คนไทยมีความองค์ความรู้เกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ กิจกรรมด้านศาสนาสามารถส่งเสริมความเข้าใจและการคนไทยมีองค์ความรู้เกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ กิจกรรมด้านศาสนาสามารถส่งเสริมความเข้าใจอันดีและการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และการมีสภาพแวดล้อมที่	ดัชนีสถาบันหลัก (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	ดัชนีสถาบันหลัก เป็นการจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite Index โดยใช้ข้อมูลจากสำรวจสภาวะทางสังคม	วิธีคำนวณองค์ประกอบของดัชนีสถาบันหลัก $\left(\frac{A + B + C + D}{\text{ค่าเป้าหมายในช่วงปีนั้น}} \right) \times 100$ โดยดัชนีสถาบันหลัก ประกอบด้วย A : องค์ประกอบด้านกิจกรรมศาสนาที่สามารถส่งเสริมความเข้าใจอันดีและการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม (ที่มา : สำนักงานสถิติ)	ปี 2561 ดัชนีสถาบันหลักมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.185 โดยมีรายละเอียด ดังนี้ A : ร้อยละของการประกอบกิจกรรมทางศาสนา Baseline 87.15

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	จิตใจของคนไทย สูงขึ้น	เอื้อต่อการดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลัก ของชาติ		วัฒนธรรม และ สุขภาพจิต จัดทำโดย สำนักงานสถิติ แห่งชาติ คำนวณโดย สำนักงานสภา พัฒนาการ เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (สศช.)	B: ร้อยละของประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไปที่ ประกอบกิจกรรมทางศาสนา (ที่มา : สำนักงานสถิติ) C : ร้อยละของการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (ที่มา : สำนักงานสถิติ) D: ร้อยละของประชากรที่ทำกิจกรรมการยืน ตรงเคารพธงชาติทุกครั้งเมื่อได้ยินเสียงเพลง ชาติในที่สาธารณะ (ที่มา : สำนักงานสถิติ) ค่าเฉลี่ยดัชนีสถาบันหลักในช่วง 5 ปี ของ ห้วงการพัฒนา คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N_1} + G_{N_2} + \dots}{N}$ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยของดัชนีสถาบัน หลัก ในช่วง N ปี G_N : องค์ประกอบของดัชนีสถาบันหลัก นำค่าเฉลี่ยของดัชนีสถาบันหลัก มาเทียบ กับข้อมูลที่ได้มาจากองค์ประกอบของ สถาบันหลัก ในปีฐาน ดังนี้ ห้วงที่ 2 (ปี 2566-2570) กำหนดปี 2566 เป็นปีฐาน ห้วงที่ 3 (ปี 2571-2575) กำหนดปี 2570 เป็นปีฐาน ห้วงที่ 4 (ปี 2576-2580) กำหนดปี 2575 เป็นปีฐาน	B : ร้อยละของ ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป ประกอบกิจกรรม ทางศาสนา Baseline (87.01 (ปี 2561)) C : ร้อยละของการนำ หลักเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้ในชีวิต ประจำวัน Baseline (97.8 (ปี 2561)) D : ร้อยละของ ประชากรที่ทำกิจกรรม การยืนตรงเคารพธง ชาติทุกครั้งเมื่อได้ยิน เสียงเพลงชาติใน ที่สาธารณะ Baseline (91.3 (ปี 2561))

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					โดยดัชนีสถาบันหลัก ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 85 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 90 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 95	
010103	การเมืองมีเสถียรภาพ และธรรมาภิบาลสูงขึ้น	ประเทศไทยมีระบอบประชาธิปไตย ที่รัฐบาลมีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต ส่งเสริมให้มีช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในการตัดสินใจเชิงนโยบาย การดำเนินการของรัฐ และการตรวจสอบรวมถึงการบริหารประเทศตามหลักนิติรัฐและนิติธรรม ปราศจากการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนมีการเสริมสร้างภาพแวดล้อมความเป็นประชาธิปไตยในทุกกระดบัที่เอื้อให้การเมืองมีเสถียรภาพและธรรมาภิบาล	ดัชนีเสถียรภาพทางการเมือง (Political stability index) (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงาน Worldwide Governance Indicators (WGI) – Control Corruption จากธนาคารโลก (World Bank)	ดัชนีเสถียรภาพทางการเมือง เป็นดัชนีย่อยของ Worldwide Governance Indicators (WGI) ซึ่งพิจารณาจากเสถียรภาพทางการเมืองและการขาดความรุนแรง/การก่อการร้ายจะวัดการรับรู้ถึงความน่าจะเป็นของความไม่มั่นคงทางการเมืองและ/หรือความรุนแรงที่มีแรงจูงใจทางการเมือง รวมถึงการก่อการร้ายเพื่อวัดเสถียรภาพทางการเมือง โดยค่าคะแนนภาพรวม ระหว่าง -2.5 = อ่อนแอ 2.5 = เข้มแข็ง ซึ่งคะแนนเสถียรภาพทางการเมือง ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 0 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 0.5 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 1	ปี 2563 ประเทศไทยมีคะแนน -0.62 อยู่ในอันดับที่ 143 จาก 194 ประเทศ ปี 2562 ประเทศไทยมีคะแนน -0.48 อยู่ในอันดับที่ 135 จาก 194 ประเทศ ปี 2561 ประเทศไทยมีคะแนน -0.8 อยู่ในอันดับที่ 155 จาก 194 ประเทศ
			ดัชนีการมีสิทธิมีเสียงของประชาชนและการรับผิดชอบ (Voice and Accountability Index) (คะแนน	รายงาน Worldwide Governance Indicators (WGI) – Control Corruption	ดัชนีการมีสิทธิมีเสียงของประชาชนและการรับผิดชอบ เป็นดัชนีย่อยของ WGI พิจารณาจากการรับรู้ถึงขอบเขตที่ประชาชนของประเทศสามารถมีส่วนร่วมในการเลือกรัฐบาล ตลอดจนเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการสมาคม และสื่อเสรี	ปี 2563 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ - 0.81 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 142 จาก 193 ประเทศ ปี 2562 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ - 0.85

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			ภายในปี 2570/2575/2580)	จากธนาคารโลก (World Bank)	โดยค่าคะแนนภาพรวม ระหว่าง -2.5 = อ่อนแอ 2.5 = เข้มแข็ง ซึ่งคะแนนการมีสิทธิมีเสียงของประชาชนและการะับผิดชอบ ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 0 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 0.5 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 1	คะแนน อยู่ในอันดับที่ 146 จาก 193 ประเทศ ปี 2561 ประเทศไทย มีคะแนนอยู่ที่ - 1.02 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 154 จาก 193 ประเทศ
010201	ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ อาทิ ยาเสพติด ปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาความมั่นคงอื่นๆ ให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น รวมถึงสามารถรักษาหรือพัฒนาสถานะของประเทศไทยตามรายงานการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา	ดัชนีความปลอดภัยจากภัยคุกคาม (Security threats index) (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากกองทุนสันติภาพโลก (Fund for Peace)	ดัชนีความปลอดภัยจากภัยคุกคามพิจารณาจาก ตัวบ่งชี้เครื่องมือรักษาความปลอดภัย ค่าคะแนน 0 (ต่ำ) - 10 (สูง) ยิ่งค่าของตัวบ่งชี้สูง หมายถึงยิ่งมีภัยคุกคามในรัฐมากขึ้น เมืองค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความปลอดภัยต่อรัฐ อาทิ การวางระเบิด การโจมตี และการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสู้รบ การเคลื่อนไหวของกบฏ การรัฐประหาร หรือการก่อการร้าย (2) ระบบรักษาความปลอดภัยคำนึงถึงปัจจัยทางอาญาที่ร้ายแรง อาทิ การก่ออาชญากรรมและการฆาตกรรม และการรับรู้ถึงความไว้วางใจของประชาชนในการรักษาความปลอดภัยภายในประเทศ โดยจะต้องมีคะแนนดัชนีความปลอดภัยจากภัยคุกคาม	ปี 2565 ประเทศไทย มีค่าคะแนน อยู่ที่ 8.3 คะแนน ปี 2564 ประเทศไทย มีค่าคะแนน อยู่ที่ 8.2 คะแนน ปี 2563 ประเทศไทย มีค่าคะแนน อยู่ที่ 8.1 คะแนน ปี 2562 ประเทศไทย มีค่าคะแนน อยู่ที่ 8.4 คะแนน ปี 2561 ประเทศไทย มีค่าคะแนน อยู่ที่ 8.7 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในปี 2570 ไม่เกิน 6 ในปี 2575 ไม่เกิน 5 ในปี 2580 ไม่เกิน 4	
010202	ภาคใต้มีความสงบสุข ร่มเย็น	จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยมีความปลอดภัย และมีสันติสุข พร้อมทั้งมีการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน เกื้อหนุนต่อการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข	ดัชนีความสงบสุขภาคใต้ (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ดัชนีความสงบสุขภาคใต้เป็นการจัดทำดัชนีใหม่ ในลักษณะ Composite Index โดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) และสศช. คำนวณโดยสศช.	วิธีการคำนวณดัชนีความสงบสุขภาคใต้ $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N_1} + G_{N_2} + G_{N_3}}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของความสงบสุขภาคใต้ ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_{N_1} = สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีปัจจัยย่อย ได้แก่ เหตุการณ์รุนแรง สถิติผู้เสียชีวิต และสถิติผู้ได้รับบาดเจ็บ ลดลงร้อยละ 20 ต่อปี (ที่มา : สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ) $G_{N_2} = \text{อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3}$ $G_N = \frac{(a - b)}{b} \times 100$ G_N : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (GPP Growth) a : GPP 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีปัจจุบัน	ปี 2564 ค่าดัชนีความสงบสุขภาคใต้ เฉลี่ยร้อยละ -56.82 A : สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2564 สถิติจำนวนเหตุการณ์รุนแรง โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2563 คิดเป็นร้อยละ 53.70) สถิติการเสียชีวิต ลดลงร้อยละ 42.42 และสถิติผู้ได้รับบาดเจ็บลดลงร้อยละ 20 B : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปี 2563 มีอัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลงอยู่ที่ -2.78) คิดเป็นลดลงร้อยละ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					b : GPP 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีก่อนหน้า (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) G_{N_3} = ปริมาณเข้า-ออก ของนักท่องเที่ยวและมูลค่าการลงทุนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) N = จำนวนปี โดยดัชนีความสงบสุขภาคใต้ ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 80 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 90 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 100	-93 หมายเหตุ : ข้อมูลมีความล่าช้า 2 ปี C : ปริมาณการเข้า-ออกของนักท่องเที่ยวและมูลค่าการลงทุนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปี 2564 ปริมาณนักท่องเที่ยว 683,365 แสนคน ลดลงจากปี 2563 ร้อยละ 75.4 และมูลค่าการลงทุนชายแดนภาคใต้ ปี 2564 มีมูลค่ารวม 10,616 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 56.99)
010301	หน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	การพัฒนาระบบงานข่าวกรอง และบูรณาการร่วมกับหน่วยประชาคมข่าวกรองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศให้มีความพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านศักยภาพของบุคลากร เทคโนโลยี และระบบข้อมูลขนาดใหญ่ให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง และบูรณาการข้อมูลเพื่อนำผลผลิตด้านข่าวกรองไปใช้ในการบริหารจัดการความมั่นคงของชาติใน	ประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรอง (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักข่าวกรองแห่งชาติ	ประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรอง พิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้ (1) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการข่าวอาทิ บุคลากรด้านการข่าวในประชาคมข่าวกรองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับภารกิจด้านการข่าวและความมั่นคง (2) การรวบรวม แลกเปลี่ยน แจ้งเตือนข้อมูลข่าวสาร อาทิ การบูรณาการประสานการ	ปี 2564 ประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรอง อยู่ที่ร้อยละ 84.37

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ทุกมิติและทุกด้าน รวมทั้งการเสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายชาวทุกภาคส่วน			รักษาความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเฝ้าระวังรับมือ และแก้ไขภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญทางสารสนเทศ ด้านความมั่นคงของรัฐ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (3) การบริหารจัดการด้านการข่าว อาทิจ การประชุมบูรณาการข่าวกรองระดับยุทธศาสตร์ การประชุมบูรณาการข่าวกรองระดับยุทธวิธี (4) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อหน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรอง อาทิจ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การสื่อสาร และเพิ่มประสิทธิภาพในการแจ้งเตือน โดยจะต้องมีประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรอง ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 90 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 90 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 95	
010302	กองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงมีความพร้อมสูงขึ้นที่จะ	การมีความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศรอบบ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ ประเทศมหาอำนาจ และองค์การระหว่าง	ดัชนีความแข็งแกร่งทางทหาร (Military Strength) (อันดับ	รายงานการจัดอันดับแสนยานุภาพ	ดัชนีความแข็งแกร่งทางทหาร พิจารณาจากองค์ประกอบหลักภายใต้ดัชนีความแข็งแกร่งทางทหาร ได้แก่ (1) Manpower	ปี 2565 ประเทศไทยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.4581 คะแนน อยู่

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	เผชิญภัยคุกคาม ทุกรูปแบบทุกมิติ และทุกระดับ ความรุนแรง	ประเทศตามกรอบความเร่งด่วนที่ รัฐบาลกำหนดเพื่อเสริมสร้าง ความสัมพันธ์และความร่วมมือทาง ทหาร การใช้กำลัง การเตรียมกำลัง และการผนึกกำลัง เพื่อการป้องกัน ประเทศ ในการพัฒนา/เสริมสร้าง กองทัพ และหน่วยงานด้านความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการ เตรียมความพร้อมทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ ยุทโธปกรณ์ หลักนิยม และ ระบบบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านความ มั่นคง พร้อมกับการช่วยเหลือ ประชาชนและพัฒนาประเทศ ตลอดจน การมีขีดความสามารถเพื่อรักษา อธิปไตยและผลประโยชน์แห่งชาติ ใน การปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับ มอบหมาย	ของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	ทางทหารของ กองทัพ จาก Global Firepower	(2) Equipment (3) Finances (4) Logistics (5) Natural Resource (6) Geography ซึ่งอันดับดัชนีความแข็งแกร่งทางทหาร ยิ่งอันดับยิ่งน้อย แสดงให้เห็นถึงความ แข็งแกร่งทางทหารดียิ่งขึ้น โดยจะต้องมีดัชนีความแข็งแกร่งทาง ทหาร ในปี 2570 ไม่เกิน 25 ในปี 2575 ไม่เกิน 20 ในปี 2580 ไม่เกิน 15	อันดับที่ 29 จาก 142 ประเทศ ปี 2564 ประเทศไทย มีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.4427 คะแนน อยู่ อันดับที่ 26 จาก 142 ประเทศ
010401	ประเทศไทยมีความมั่นคงและ สามารถรับมือกับ ความท้าทายจาก	ไทยเผชิญความท้าทายด้านความ มั่นคง ทั้งในรูปแบบเดิม อาทิ การ เปลี่ยนแปลงระเบียบโลกสู่ระบบ หลายขั้วอำนาจการแข่งขันระหว่าง	ดัชนีชี้รัฐเปราะบาง (The Fragile State Index)	ข้อมูลจาก กองทุน สันติภาพโลก	ดัชนีชี้รัฐเปราะบาง ซึ่งพิจารณาจาก ตัวชี้วัดดัชนีรัฐเปราะบางมี 4 องค์ประกอบ หลัก ได้แก่ (1) Cohesion	ปี 2565 ประเทศไทย มีค่าคะแนนอยู่ที่ 70.0 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 86 จาก 179 ประเทศ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	ภายนอกได้ทุกรูปแบบสูงขึ้น	มหาอำนาจที่ทวีความเข้มข้นขึ้น และรูปแบบใหม่ อาทิ ภัยคุกคามจากการพัฒนาเทคโนโลยีไซเบอร์ ไทยต้องรักษาดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ผ่านการกระชับ/เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคง และส่งเสริม/รักษาความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของไทยในการรับมือความท้าทายภายนอกทุกรูปแบบและส่งเสริมบทบาทของไทยในการกำหนดและรักษาเสถียรภาพในภูมิภาค	(คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	(Fund for Peace)	(2) Economic (3) Political (4) Social + Cross-Cutting ซึ่งหากค่าคะแนนยิ่งน้อย หมายถึงประเทศไทยอาจมีการบริหารจัดการงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากขึ้น หรือภาพรวมภายในประเทศดีขึ้น โดยจะต้องมีคะแนนดัชนีรัฐประหารบาง ในปี 2570 ไม่เกิน 60 ในปี 2575 ไม่เกิน 50 ในปี 2580 ไม่เกิน 40	ปี 2564 ประเทศไทยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 70.9 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 87 จาก 179 ประเทศ ปี 2563 ประเทศไทยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 70.8 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 82 จาก 178 ประเทศ ปี 2562 ประเทศไทยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 73.1 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 77 จาก 178 ประเทศ ปี 2561 ประเทศไทยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 75.1 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 77 จาก 178 ประเทศ
010402	ประเทศไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชียรวมทั้งเป็นประเทศแนวหน้าในภูมิภาคอาเซียน	การร่วมมือในการพัฒนาร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในภูมิภาคในการพัฒนากรอบความร่วมมือ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือในการป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ พร้อมทั้งการส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศและการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ	จำนวนเป้าหมายย่อยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในเป้าหมายที่ 17 บรรลุตามที่กำหนด (บรรลุเป้าหมายภายในปี 2570/2573)	รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของไทย จาก สศช.	พิจารณาจาก ภาพรวมการบรรลุเป้าหมายในปัจจุบัน โดยปัจจุบันเป้าหมายที่ 17 เสริมความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อยทั้งหมด 19 เป้าหมายย่อย ซึ่งบรรลุแล้ว 15 เป้าหมาย (สีเขียว) ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย 3 เป้าหมายย่อย (สีเหลือง) และเป้าหมายย่อยที่ยังคงมีความ	ปี 2559 - 2563 ภาพรวมการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง) โดยบรรลุแล้ว (สีเขียว) 15 เป้าหมายย่อย ใกล้เคียงการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					เสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย 1 เป้าหมายย่อย (สี่สัปดาห์) โดยจะต้องมีสถานะการบรรลุเป้าหมายของเป้าหมายที่ 17 เสริมความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน อย่างน้อย 17 เป้าหมายย่อย จาก 19 เป้าหมายย่อย ในปี 2570 และบรรลุเป้าหมายที่ 17 ในปี 2573 หมายเหตุ : เนื่องจากเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจะสำเร็จในปี 2573 ดังนั้น ในปี 2574 - 2580 สำนักงานฯ จะพิจารณาจัดทำตัวชี้วัดใหม่ที่เหมาะสมต่อไป	13 เป้าหมายย่อย และยังคงมีความเสี่ยงในการบรรลุ(สี่สัปดาห์) 1 เป้าหมายย่อย
010501	กลไกการบริหารจัดการความมั่นคงมีประสิทธิภาพสูงขึ้น	การมีแนวทางและกลไกการขับเคลื่อนงานด้านความมั่นคงที่มีประสิทธิภาพ การแบ่งมอบหน่วยงานและกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานอย่างชัดเจน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถไปปฏิบัติได้ทันที การมีระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงแบบองค์รวมที่ครอบคลุมการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร บุคลากร และทรัพยากรการดำเนินงาน ฯลฯ รวมถึงการมีระบบ	ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานด้านการจัดการความมั่นคง (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	พิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้ (1) แนวทางและกลไกการขับเคลื่อนงานด้านความมั่นคง อาทิ การจัดทำแนวทางการขับเคลื่อนฯ (2) ระบบการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม อาทิ การมีแนวทาง/แผนงาน เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการฯ ของ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) และ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล (ศรชล.)	ปี 2564 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานด้านการจัดการความมั่นคงอยู่ที่ร้อยละ 67.78

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		บริหารจัดการข้อมูลด้านความมั่นคงที่มีข้อมูลครบถ้วนใช้งานได้จริง ตลอดจนมีช่องทางการตรวจสอบการดำเนินงานและช่องทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนงานด้านความมั่นคงตามหลักธรรมาภิบาล			(3) ระบบบริหารจัดการข้อมูลความมั่นคง อาทิ การพัฒนา Big Data ด้านความมั่นคง ซึ่งหน่วยงานด้านความมั่นคงที่ต้องขับเคลื่อนเป้าหมาย 010501 ให้บรรลุตามเป้าหมาย ได้แก่ สมช. กอ.รมน. กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง โดยต้องมีระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานด้านการจัดการความมั่นคงไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ในปี 2566-2580	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็น (01) ความมั่นคง

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
01	แผนแม่บทฯ ประเด็น ความมั่นคง	จ.1	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
010001	ประเทศชาติมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับเพิ่มขึ้น	จ.2	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
010002	ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุขดีขึ้น	จ.2	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
010101	ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
010102	คนไทยมีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์ พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ สถาบันศาสนาเป็นที่เคารพ ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทยสูงขึ้น	จ.3	กระทรวงกลาโหม
010103	การเมืองมีเสถียรภาพ และธรรมาภิบาลสูงขึ้น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
010201	ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขดีขึ้นจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ	จ.3	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
010202	ภาคใต้มีความสงบสุข ร่มเย็น	จ.3	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
010301	หน่วยงานด้านการข่าวและประชาคมข่าวกรองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ
010302	กองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงมีความพร้อมสูงขึ้นที่จะเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบทุกมิติและทุกระดับความรุนแรง	จ.3	กระทรวงกลาโหม
010401	ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือกับความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบสูงขึ้น	จ.3	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
010402	ประเทศไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งเป็นประเทศแนวหน้าในภูมิภาคอาเซียน	จ.3	กระทรวงการต่างประเทศ
010501	กลไกการบริหารจัดการความมั่นคงมีประสิทธิภาพสูงขึ้น	จ.3	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (02) การต่างประเทศ

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (02) การต่างประเทศ

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
020001	การต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลก	มุ่งเน้นการดำเนินงานอย่างบูรณาการและมีเป้าหมายร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การต่างประเทศไทยมีความพร้อมและมีบทบาทเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์เพื่อเป็นผู้เล่นสำคัญในเวทีโลก และมีความร่วมมือกับนานาชาติในลักษณะที่จะเกื้อหนุนต่อความก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านของไทย และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาคมโลก ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยมี (1) ความมั่นคง จากการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และการดำเนินการเชิงรุกในการเสริมสร้างเสถียรภาพในภูมิภาค	คะแนนตัวชี้วัดการต่างประเทศไทย (คะแนนต่อปี)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูลสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนย่อย ดังนี้ (1) ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ (2) ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ	$N = A_1 + A_2 + A_3 + A_4 + A_5$ ● N = คะแนนรวมแผนย่อยของแผนแม่บทการต่างประเทศต่อปี ● A = แผนย่อยของแผนแม่บทการต่างประเทศ <u>วิธีการคำนวณ</u> นำเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ของทั้ง 5 แผนย่อยมาคิดเป็นคะแนน โดยกำหนดให้ 1 แผนย่อย = 20 คะแนน ดังนี้ - กรณีที่แผนย่อยมี 1 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ให้เป้าหมายนั้นมีคะแนน 20 คะแนน - กรณีที่แผนย่อยมี 2 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ให้คะแนนเป้าหมายละ 10 คะแนน โดยทั้งหมด 5 แผนย่อย จะมีคะแนน $20 \times 5 = 100$ คะแนน ซึ่งคิดคะแนนจากค่าสี่สถานะการบรรลุเป้าหมาย ● กำหนดคะแนนของค่าสี่สถานะการบรรลุเป้าหมาย ดังนี้ สีเขียว = 20 คะแนน	ปี 2565 คะแนนตัวชี้วัดการต่างประเทศไทยอยู่ที่ 100 คะแนน ปี 2564 คะแนนตัวชี้วัดการต่างประเทศไทยอยู่ที่ 80 คะแนน ปี 2563 คะแนนตัวชี้วัดการต่างประเทศไทยอยู่ที่ 80 คะแนน ปี 2562 คะแนนตัวชี้วัดการต่างประเทศไทยอยู่ที่ 67.5 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		(2) ความมั่นคง ยั่งยืน จากการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านความร่วมมือกับมิตรประเทศทั่วโลก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรม รวมถึงการเป็นหุ้นส่วนสำคัญกับภาคส่วนต่าง ๆ ของต่างประเทศ เพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (3) มาตรฐานสากล จากการยกระดับมาตรฐานการพัฒนาภายในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมถึงการมีบทบาทในการร่วม		(3) การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ (4) การส่งเสริมสถานะและบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก (5) การต่างประเทศ มีเอกภาพและบูรณาการ คำนวณโดย สศช.	สีเหลือง = 15 คะแนน สีส้ม = 10 คะแนน สีแดง = 0 คะแนน (ไม่มีโครงการ/การดำเนินการ) หรือ 5 คะแนน (มีโครงการ/การดำเนินการดำเนินการบ้าง) โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละห่วง 5 ปี ในห่วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน ในห่วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน ในห่วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 90 คะแนน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		พัฒนากฎระเบียบระหว่างประเทศมาตรฐานสากลและพันธกรณีต่าง ๆ (4) สถานะและเกียรติภูมิจากการสร้างเกียรติภูมิและอำนาจต่อรอง โดยเน้นการต่างประเทศที่ใช้อำนาจแบบนุ่มนวลอย่างเป็นระบบการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี การยกระดับการส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทย (5) พลัง จากการพัฒนาการดำเนินงานด้านการต่างประเทศให้มีพลวัตและมีเอกภาพระหว่างทุกภาคส่วนของประเทศ				

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
020201	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรมดีขึ้น	เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผ่านการแสวงหาโอกาสและสู่ทางความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับมิตรประเทศทั่วโลก ทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือต่าง ๆ และการส่งเสริมให้ภาคเอกชนไทยขยายตลาดในต่างประเทศ	การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทย (เฉลี่ยร้อยละ)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูล (1) มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์ (2) มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของธนาคารแห่งประเทศไทย/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (3) รายได้และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่	$AVG.(N) = \frac{N_1 + N_2 + \dots}{N}$ - ค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยของแต่ละห้วง 5 ปี N = ร้อยละของผลรวมของคะแนนดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยเทียบกับค่าเป้าหมายในห้วง 5 ปีนั้น รายปีคำนวณโดย $N = \left(\frac{A + B + C + D}{\text{ค่าเป้าหมายในช่วงปีนั้น}} \right) \times 100$ โดยตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย A : การขยายตัวของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ เกณฑ์ปี 2566-2570 กำหนดคะแนนดังนี้ - ขยายตัว $\geq 5\%$ = 25 คะแนน - ขยายตัว $\geq 4\%$ แต่ไม่ถึง 5% = 20	ในช่วงปี 2561 – 2565 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทย อยู่ที่ เฉลี่ยร้อยละ 61.43 ปี 2565 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยอยู่ที่ ร้อยละ 57.14 ปี 2564 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยอยู่ที่ ร้อยละ 92.86

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				เดินทางเข้าประเทศไทย ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา/การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) (4) ดัชนีนวัตกรรมโลก (GII) จัดเก็บ โดยองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก (WIPO) คำนวณโดย สศช.	คะแนน - ขยายตัว $\geq 3\%$ แต่ไม่ถึง $4\% = 15$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 2\%$ แต่ไม่ถึง $3\% = 10$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 1\%$ หรือไม่มีการขยายตัว = 5 คะแนน - ขยายตัวติดลบ = 0 คะแนน ● B : การขยายตัวของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เกณฑ์ปี 2566-2570 กำหนดคะแนนดังนี้ - ขยายตัว $\geq 5\% = 25$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 4\%$ แต่ไม่ถึง $5\% = 20$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 3\%$ แต่ไม่ถึง $4\% = 15$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 2\%$ แต่ไม่ถึง $3\% = 10$ คะแนน - ขยายตัว $\geq 1\%$ หรือไม่มีการขยายตัว = 5 คะแนน - ขยายตัวติดลบ = 0 คะแนน ● C : การเพิ่มขึ้นของรายได้และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดิน	ปี 2563 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยอยู่ที่ ร้อยละ 35.71 ปี 2562 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยอยู่ที่ ร้อยละ 64.29 ปี 2561 การเพิ่มขึ้นของดัชนีระดับการค้า การลงทุน การบริการ และความก้าวหน้าในการพัฒนานวัตกรรมระดับภูมิภาคของไทยอยู่ที่ ร้อยละ 57.14

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ทางเข้าประเทศไทย เกณฑ์ปี 2566-2570 กำหนดคะแนน ดังนี้ - เพิ่มขึ้น $\geq 10\%$ = 25 คะแนน - เพิ่มขึ้น $\geq 8\%$ แต่ไม่ถึง 10% = 20 คะแนน - เพิ่มขึ้น $\geq 6\%$ แต่ไม่ถึง 8% = 15 คะแนน - เพิ่มขึ้น $\geq 4\%$ แต่ไม่ถึง 6% = 10 คะแนน - เพิ่มขึ้นน้อยกว่า 4% แต่ไม่น้อยกว่า 1% = 5 คะแนน - เพิ่มขึ้นน้อยกว่า 1% หรือไม่เพิ่มขึ้น หรือติดลบ = 0 คะแนน ● D: ดัชนีนวัตกรรมโลก (ระดับภูมิภาค SEA0 หรือภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียตะวันออก และโอเชียเนีย) ที่สะท้อนความสำเร็จในภาพรวมในการปรับใช้นวัตกรรมของประเทศไทย เกณฑ์ปี 2566 - 2570 กำหนดคะแนน ดังนี้ - อันดับที่ 7 หรือน้อยกว่า = 25 คะแนน - อันดับดีขึ้นกว่าปีก่อนหน้าแต่ไม่ถึง อันดับที่ 7 = 20 คะแนน - อันดับเท่าเดิม = 15 คะแนน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					- อันดับลดลง 1 อันดับ = 10 คะแนน - อันดับลดลง 3 อันดับ = 5 คะแนน - อันดับลดลงมากกว่า 3 อันดับ = 0 คะแนน โดยจะต้องเพิ่มขึ้นตลอด แต่ละท้วง 5 ปี ในท้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ในท้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ในท้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85	
020202	ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศเพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก	พัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นความสมดุลระหว่างการเจริญเติบโต และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากการ	สัดส่วนเป้าหมายย่อย (Targets) ของเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่บรรลุค่าเป้าหมายของไทยในระดับไม่น้อยกว่าระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายต่อเป้าหมายย่อย	รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของไทย จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	$\left(\frac{\text{จำนวนเป้าหมายย่อยที่บรรลุค่าเป้าหมายและอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย}}{169} \right) \times 100$ โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายในปี 2570 ไม่น้อยกว่าระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 85	ปี 2564 สัดส่วนเป้าหมายย่อยของเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่บรรลุค่าเป้าหมายของไทยในระดับไม่น้อยกว่าระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายต่อเป้าหมายย่อยทั้งหมดอยู่ที่ ร้อยละ 74.6

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และ ความเป็นหุ้นส่วนกับภาค ส่วนต่าง ๆ ของ ต่างประเทศ เพื่อร่วมกัน บรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนของโลก	ทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)		ในปี 2573 ไม่น้อยกว่าระดับต่ำกว่าค่า เป้าหมายร้อยละ 100 เนื่องจาก เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จะสำเร็จในปี 2573 ดังนั้น ในปี 2574 - 2580 สำนักงานฯ จะพิจารณาจัดหาตัวชี้วัดใหม่ที่ เหมาะสมต่อไป หมายเหตุ : ระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายขึ้น วิกฤต คือ สถานการณ์ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของค่าเป้าหมาย (สีแดง) ระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยง คือ สถานการณ์อยู่ในช่วงร้อยละ 51 – 74 ของ ค่าเป้าหมาย (สีส้ม) ระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย คือ สถานการณ์อยู่ในช่วงร้อยละ 75 – 99 ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) ระดับบรรลุค่าเป้าหมาย คือ บรรลุค่า เป้าหมายร้อยละ 100 (สีเขียว)	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
020301	ประเทศไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น	การส่งเสริมศักยภาพหน่วยงานไทยและคนไทยยกระดับมาตรฐานการพัฒนาภายในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและส่งเสริมความร่วมมือในมิติต่าง ๆ กับนานาประเทศ รวมถึงดำเนินการต่างประเทศในเชิงรุกและสร้างสรรค์โดยการมีบทบาทในการร่วมพัฒนาภาวะเปี่ยมระหว่างประเทศมาตรฐานสากลและพันธกรณีต่าง ๆ ไปพร้อมกันได้ด้วย	จำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน (ร้อยละภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	- กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ - United Nation Treaty Collection	$N = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ N = ร้อยละจำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบันในปี 2570 A: จำนวนสนธิสัญญา อนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบันของปีเป้าหมาย B: จำนวนสนธิสัญญา อนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบันที่ต้องมีในปี 2570/ 2575/ 2680 คำนวณโดย $B = C + \left(\frac{\text{จำนวนร้อยละค่าเป้าหมาย}}{100} \times C\right)$ C: จำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบันของปีฐาน (ปี 2565/ 2571/ 2576) โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายในปี 2570 เพิ่มขึ้นมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 10 จากจำนวน 60 ฉบับ	ปี 2565 จำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน อยู่ที่ 60 ฉบับ ปี 2564 จำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน อยู่ที่ 59 ฉบับ ปี 2563 สนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน อยู่ที่ 59 ฉบับ ปี 2562 จำนวนสนธิสัญญาอนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน อยู่ที่ 58 ฉบับ ปี 2561 จำนวนสนธิสัญญา

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ของปีฐาน 2565 ในปี 2575 เพิ่มขึ้นมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 15 จากจำนวนฉบับ ของปีฐาน 2571 ในปี 2580 เพิ่มขึ้นมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 จากจำนวนฉบับ ของปีฐาน 2576	อนุสัญญา พิธีสาร กฎบัตร และความตกลงที่ประเทศ ไทยให้สัตยาบัน อยู่ที่ 57 ฉบับ
020401	ประเทศไทยมีเกียรติภูมิ อำนาจต่อรอง และได้รับการยอมรับในสากลมากขึ้น	มุ่งเน้นการต่างประเทศที่ใช้อำนาจแบบนุ่มนวลเป็นระบบ การดำเนินนโยบายส่งเสริมสถานะของไทยในเวทีโลก การส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี และการยกระดับการส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทยให้กลายเป็นความนิยมไทยเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถให้ทุกภาคส่วนของไทยร่วมเสริมสร้างสถานะของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาและเพิ่มพูน	ประเทศที่หนังสือเดินทางของประเทศไทยได้รับการยอมรับ (ประเทศภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	กรมการกงสุล กระทรวง การต่างประเทศ	$A - B = \geq$ค่าเป้าหมายในช่วงปีนั้น ● <i>A</i>: จำนวนประเทศที่อนุญาตให้ผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดาไทยเดินทางเข้าประเทศเพื่อการท่องเที่ยวได้ โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยนับรวม Visa on Arrival: VOA ของปีเป้าหมาย ● <i>B</i>: จำนวนประเทศที่อนุญาตให้ผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดาไทยเดินทางเข้าประเทศเพื่อการท่องเที่ยวได้ โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยนับรวม Visa on Arrival: VOA ของ 5 ปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีประเทศที่หนังสือเดินทางของประเทศไทยได้รับการยอมรับหนังสือเดินทางของประเทศไทย	ณ กันยายน 2565 มีประเทศที่หนังสือเดินทางของประเทศไทยได้รับการยอมรับจำนวน 43 ประเทศ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ผลประโยชน์แก่ประเทศ และประชาชนไทยในการมี ปฏิสัมพันธ์กับประชาคม โลก			ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นอย่าง น้อย 5 ประเทศ จาก 5 ปีก่อนหน้า ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นอย่าง น้อย 10 ประเทศ จาก 5 ปีก่อนหน้า ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นอย่าง น้อย 15 ประเทศ จาก 5 ปีก่อนหน้า	
			จำนวนข้อกำหนด ปฏิญญา หรือ ผลลัพธ์การประชุม ระดับผู้นำในกรอบ พหุภาคีที่ริเริ่มจาก ประเทศไทย (ร้อยละภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	กระทรวง การต่างประเทศ	$N = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ ● N = ร้อยละข้อกำหนด ปฏิญญา/ ผลลัพธ์การประชุมระดับผู้นำในกรอบ พหุภาคีที่ริเริ่มจากประเทศไทยในช่วง 5 ปี ● A: จำนวนข้อกำหนด ปฏิญญา/ ผลลัพธ์การประชุมระดับผู้นำในกรอบ พหุภาคีที่ริเริ่มจากไทยของปี เป้าหมาย ● B: จำนวนข้อกำหนด ปฏิญญา/ ผลลัพธ์การประชุมระดับผู้นำในกรอบ พหุภาคีที่ริเริ่มจากประเทศไทยของ 5 ปีก่อนหน้า โดยจำนวนข้อกำหนด ปฏิญญา หรือ ผลลัพธ์การประชุมระดับผู้นำในกรอบ	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บ ข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					พหุภาคีที่ริเริ่มจากประเทศไทย จะต้อง มีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละห้วง 5 ปี ในห้วงปี 2566–2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ 10 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ 20 ในห้วงปี 2576–2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ 30	
020501	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศอย่างมีเอกภาพ และไทยเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือกับต่างประเทศในทุกมิติมากขึ้น	พัฒนาการดำเนินงานด้านการต่างประเทศอย่างบูรณาการและมีเอกภาพระหว่างทุกภาคส่วนของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม รวมถึงประชาชนไทยทั่วไปทั้งในประเทศและในต่างประเทศ เพื่อให้การต่างประเทศเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวสำหรับประชาชนไทย	คะแนนระดับการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศไทย (คะแนนต่อปี)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูลประกอบอย่างน้อย (1) การบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ประเด็นการต่างประเทศ รวมถึงแผนย่อยของแผนแม่บทฯ (2) การมีกิจกรรมสร้างความตระหนักรู้/รับฟังข้อคิดเห็นของ	$N = \frac{A + B + C + \dots}{Z}$ ● N = คะแนนของระดับการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศไทย ● Z = จำนวนตัวชี้วัดโดยตัวชี้วัดประกอบด้วย - A: การบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ประเด็นการต่างประเทศ รวมถึงแผนย่อยของแผนแม่บทฯ <u>วิธีการคำนวณ</u> มีกลไกขับเคลื่อน มีแผนงานและสามารถปฏิบัติตามแผนงานได้ โดยสามารถจัดประชุมกลไกได้อย่างน้อย	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				สาธารณชน เกี่ยวกับงานด้าน การต่างประเทศ (3) ประสิทธิภาพ ของการให้ บริการงานด้าน กงสุล รวมถึง การให้ความ ช่วยเหลือคนไทย ที่ตกทุกข์ได้ยาก ในต่างประเทศ ของกระทรวง การต่างประเทศ คำนวณโดย สศช.	ปีละ 1 ครั้ง (ห้วงที่ 2-4) = 100 คะแนน ไม่มี = 0 คะแนน - <i>B</i>: การมีกิจกรรมสร้างความ ตระหนักรู้/รับฟังข้อคิดเห็นของ สาธารณชนเกี่ยวกับงานด้านการ ต่างประเทศ <u>โดยกำหนดเป้าหมาย</u> - ปี 2566-2570 (ห้วงที่ 2) ปีละ ไม่น้อยกว่า 40 กิจกรรม - ปี 2571-2575 (ห้วงที่ 3) ปีละ ไม่น้อยกว่า 50 กิจกรรม - ปี 2576-2580 (ห้วงที่ 4) ปีละ ไม่น้อยกว่า 60 กิจกรรม <u>วิธีการคำนวณคะแนน</u> $B = 100 - \left(\left(\frac{BA - BB}{BA} \right) \times 100 \right)$ - <i>BA</i>: ค่าเป้าหมายช่วงปีนั้น ๆ - <i>BB</i>: จำนวนกิจกรรมฯ ที่มีในปี ปัจจุบัน - <i>C</i>: ประสิทธิภาพของการให้บริการ งานด้านกงสุล รวมถึงการให้ความ ช่วยเหลือคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากใน ต่างประเทศ โดยวัดประสิทธิภาพจากจำนวน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					backlog ในการตอบสนองต่อคำร้อง <u>วิธีการคำนวณ</u> มีการปรับปรุงกลไกและช่องทางการรับฟังและแก้ไขข้อร้องเรียนอยู่เสมอ โดยสามารถตอบสนองต่อจำนวนคำร้องขอรับบริการงานด้านกงสุล จำนวนคำขอรับความช่วยเหลือของ คนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากใน ต่างประเทศได้ครบถ้วน = 100 คะแนน <u>วิธีการคำนวณคะแนน</u> $C = 100 - \left(\left(\frac{CA - CB}{CA} \right) \times 100 \right)$ - CA: จำนวนคำร้องขอรับบริการงานด้านกงสุล จำนวนคำขอรับความช่วยเหลือของคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากในต่างประเทศที่ <u>ส่งเข้ามา</u> ในปีปัจจุบัน - CB : จำนวนคำร้องขอรับบริการงานด้านกงสุล จำนวนคำขอรับความช่วยเหลือของคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากในต่างประเทศที่ <u>ได้รับ</u> สามารถตอบสนองในปีปัจจุบัน โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ห้วง 5 ปี ในห้วงปี 2566-2570 เฉลี่ยร้อยละ 100 ในห้วงปี 2571-2575 เฉลี่ยร้อยละ 100 ในห้วงปี 2576-2580 เฉลี่ยร้อยละ 100	
			สัดส่วนความร่วมมือ เพื่อการพัฒนา อย่างเป็นทางการ ต่อรายได้ ประชาชาติ ของประเทศไทย	กรมความร่วมมือ ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่าง ประเทศ	สัดส่วนความร่วมมือเพื่อ การพัฒนาอย่างเป็นทางการ : รายได้ ประชาชาติของประเทศไทย หมายเหตุ: สัดส่วนความร่วมมือเพื่อการพัฒนา อย่างเป็นทางการ (Official Development Assistance : ODA) รายได้ประชาชาติของประเทศไทย (Gross National Income : GNI) โดยจะต้องมีสัดส่วน ODA/GNI ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.26 ต่อปี ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.48 ต่อปี ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 0.70 ต่อปี	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บ ข้อมูล

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (02) การต่างประเทศ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
02	แผนแม่บทฯ ประเด็น การต่างประเทศ	จ.1	กระทรวงการต่างประเทศ
020001	การต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลก	จ.2	กระทรวงการต่างประเทศ
020201	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรมดีขึ้น	จ.3	กระทรวงพาณิชย์
020202	ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศ เพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก	จ.3	กระทรวงการต่างประเทศ
020301	ประเทศไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการต่างประเทศ
020401	ประเทศไทยมีเกียรติภูมิ อำนาจต่อรอง และได้รับการยอมรับในสากลมากขึ้น	จ.3	กระทรวงการต่างประเทศ
020501	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศอย่างมีเอกภาพ และไทยเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือกับต่างประเทศในทุกมิติมากขึ้น	จ.3	กระทรวงการต่างประเทศ

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (03) การเกษตร

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (03) การเกษตร

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
030001	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตร ประกอบด้วย การผลิตที่สำคัญ ได้แก่ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร (ร้อยละต่อปี)	รายงานสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทย (National Income of Thailand) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อัตราการขยายตัวของ GDP สาขาเกษตร ต่อปี คำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ G_N : อัตราการขยายตัวของ GDP สาขาเกษตร (GDP Growth) A : GDP สาขาเกษตรปีปัจจุบัน B : GDP สาขาเกษตรปีก่อนหน้า โดย GDP สาขาเกษตร ต้องมีอัตราการขยายตัวต่อปี ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5	ช่วงปี 2561-2564 มีอัตราการขยายตัวของ GDP สาขาเกษตร ดังนี้ ปี 2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 1 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ -3.5 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ -0.9 ปี 2561 ขยายตัวร้อยละ 6.1
030002	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น	ผลิตภาพการผลิตเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสัดส่วนของผลผลิตและปัจจัยการผลิต โดยการผลิตที่มีผลิตภาพจะต้องมีการใช้ปัจจัย	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)	รายงานสต็อกทุนของประเทศไทย (Capital Stock of Thailand)	ค่าเฉลี่ยผลิตภาพการผลิต (TFP) ภาคเกษตรในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. TFP(N) = \frac{T_1 + T_2 + \dots + T_N}{N}$ โดยที่	ช่วงปี 2561-2564 มีค่า TFP ภาคเกษตร ดังนี้ ปี 2564 ร้อยละ -0.47 ปี 2563 ร้อยละ -2.48 ปี 2562 ร้อยละ -1.21

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		การผลิตต่ำและได้ผลผลิตในปริมาณมาก โดยในแผนแม่บทฯ จะประเมินผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรจากการวัดผลผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) ภาคเกษตร ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตรที่เกิดจากส่วนที่มีได้มาจากการเพิ่มของปัจจัยการผลิตหลัก (แรงงาน ที่ดิน หุ่น) แต่จะมาจากปัจจัยอื่น ๆ โดยการเพิ่มขึ้นของผลผลิตภาพการผลิตรวมของภาคเกษตรจะสะท้อนถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจใน ส่วนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยเชิงคุณภาพ เช่น การพัฒนาทักษะแรงงาน การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ		สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	AVG. TFP(N) : ค่าเฉลี่ยของ TFP ภาคเกษตร ในช่วง N ปี T_N : TFP สาขาเกษตรรายปี ตามที่ สศช. รายงาน ซึ่งคำนวณโดย $Y_t = A_t f(K_t L_t N_t)$ $= A K^\alpha L^\beta N^\delta$ $\frac{dY}{Y} = \alpha \frac{dK}{K} + \beta \frac{dL}{L} + \delta \frac{dN}{N} + \frac{dA}{A}$ $TFP = \frac{dY}{Y} - \alpha \frac{dK}{K} - \beta \frac{dL}{L} - \delta \frac{dN}{N}$ โดยที่ Y : ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ A : ค่าคงที่ K : ปัจจัยทุน L : ปัจจัยแรงงาน N : ปัจจัยที่ดิน α : ส่วนแบ่งรายได้ของปัจจัยทุน β : ส่วนแบ่งรายได้ของปัจจัยแรงงาน δ : ส่วนแบ่งรายได้ของปัจจัยที่ดิน โดยผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.2	ปี 2561 ร้อยละ 3.14 ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ย TFP ภาคเกษตรในช่วงปี 2561-2564 ที่ร้อยละ -0.26

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่สินค้า			ในห่วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.3	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
030101	สินค้าเกษตร อัตลักษณ์พื้นถิ่นมี มูลค่าเพิ่มขึ้น	สินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่นครอบคลุมสินค้า และผลิตภัณฑ์ทางการ เกษตรที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ พื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญา ท้องถิ่น สินค้าศิลปาชีพ สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ และพืชผลและ ผลไม้เขตร้อน โดยในแผน แม่บทฯ จะประเมินจาก มูลค่ารวมของผลไม้เมือง ร้อนที่สำคัญ ข้าวหอมมะลิ ผ้าไหมนกยูงพระราชทาน และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์อัต ลักษณ์พื้นถิ่น ซึ่งเป็นสินค้า ที่มีการจัดเก็บและรายงาน ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ หากมีการจัดเก็บข้อมูล สินค้าอื่น ๆ สามารถนำมา เพิ่มเติมภายหลังได้	อัตราการขยายตัว ของมูลค่าของสินค้า เกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจาก สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่า สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ $AVG. Growth(N) :$ ค่าเฉลี่ยอัตรา การขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตร อัตลักษณ์พื้นถิ่น ในช่วง N ปี $G_N :$ อัตราการขยายตัวของมูลค่า สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นรายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่นปีปัจจุบัน B : มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่นปีก่อนหน้า โดยมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น ต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10	ช่วงปี 2561-2565 มีอัตรา การขยายตัวของมูลค่าของ สินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น ดังนี้ ปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 7.20 ปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 9.98 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ -0.54 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 14.37 ปี 2561 ขยายตัวร้อยละ 11.80 ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยอัตราการ ขยายตัวของมูลค่าสินค้า เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ในช่วงปี 2561-2565 ที่ร้อย ละ 7.75 ต่อปี โดยส่วนใหญ่ เป็นการขยายตัวของมูลค่า สินค้าในกลุ่มผลไม้เมืองร้อนที่ สำคัญ และข้าวหอมมะลิ ทั้งนี้ ในปี 2561 ยังไม่มีการใช้ ข้อมูลมูลค่าของผ้าไหมนกยูง พระราชทาน และมูลค่าของ ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์อัตลักษณ์ พื้นถิ่น ในการประเมิน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 13 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15	
030201	สินค้าเกษตรปลอดภัย มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	สินค้าเกษตรปลอดภัย ครอบคลุมสินค้าเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ด้านความปลอดภัย โดยใน แผนแม่บทฯ จะประเมิน จากมูลค่ารวมของสินค้า เกษตรปลอดภัยใน 2 กลุ่ม หลัก ได้แก่ 1) สินค้าเกษตรที่ผ่านการ ตรวจรับรองมาตรฐาน การปฏิบัติทางการ เกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) 2) สินค้าเกษตรที่ผ่าน การรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์	อัตราการขยายตัว ของมูลค่าของสินค้า เกษตรปลอดภัยที่ ได้รับการรับรอง ได้แก่ (1) สินค้าเกษตรที่ผ่าน การตรวจรับรอง มาตรฐานการปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดี และ (2) สินค้าอินทรีย์ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจาก สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่า สินค้าเกษตรปลอดภัย ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ $AVG. Growth(N) : \text{ค่าเฉลี่ยอัตราการ ขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตร ปลอดภัย ในช่วง } N \text{ ปี}$ $G_N : \text{อัตราการขยายตัวของมูลค่า สินค้าเกษตรปลอดภัยรายปี ซึ่ง คำนวณโดย}$ $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : มูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย ปีปัจจุบัน B : มูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย ปีก่อนหน้า โดยมูลค่าสินค้าเกษตร GAP และ สินค้าเกษตรอินทรีย์ต้องมีอัตราการ ขยายตัวเฉลี่ย	ช่วงปี 2561-2565 มีอัตรา การขยายตัวของมูลค่าของ สินค้าปลอดภัย ดังนี้ ปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 33.76 ปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 11.44 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ 18.58 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 12.10 ปี 2561 ขยายตัวร้อยละ 11.80 ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยอัตราการ ขยายตัวของมูลค่าของสินค้า เกษตรปลอดภัย ในช่วงปี 2561-2565 ที่ร้อยละ 18.97 ต่อปี โดยส่วนใหญ่เป็นการ ขยายตัวของมูลค่าสินค้า เกษตร GAP ทั้งนี้ ปี 2561-2563 ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล GAP ประมง และปี 2561-2563 และปี 2565 ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5	ประมงอินทรีย์ รวมถึงปี 2561-2565 ไม่มีการจัดเก็บ ข้อมูลพืช GAP (ยกเว้นข้าว) และพืชอินทรีย์ (ยกเว้นข้าว) ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าว จึงอาจ สะท้อนให้เห็นเพียงแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้นในแต่ละปีของมูลค่า สินค้าเกษตรปลอดภัย
030202	ผลิตภัณฑ์เกษตร ปลอดภัยของไทย ได้รับการยอมรับด้าน คุณภาพ ความ ปลอดภัย และคุณค่า ทางโภชนาการสูงขึ้น	สินค้าเกษตรและอาหาร ของประเทศไทยได้รับการ ประเมินความเชื่อมั่น ด้านมาตรฐานคุณภาพและ ความปลอดภัยของอาหาร ในระดับสากล รวมถึงคุณค่า ทางโภชนาการของอาหาร	ดัชนีคุณภาพและ ความปลอดภัย ภายใต้ อันดับความมั่นคงทาง อาหาร (อันดับของโลกภายใน ปี 2570/ 2575/ 2580)	รายงานการจัด อันดับความมั่นคง ทางด้านอาหาร (Global Food Security Index: GFSI) ของวารสาร The Economist จัดทำโดย The Economist Intelligence Unit	การจัดอันดับความมั่นคงทางด้าน อาหาร (GFSI) ในมิติคุณภาพและ ความปลอดภัยของอาหาร (Quality and safety) ประกอบด้วยตัวชี้วัด หลัก ดังนี้ 1) ความหลากหลายของอาหาร (Dietary diversity) 2) มาตรฐานโภชนาการ(Nutritional standards) 3) ความเพียงพอของวิตามินและ แร่ธาตุ (Micronutrient availability) 4) คุณภาพโปรตีน (Protein quality) 5) ความปลอดภัยของอาหาร (Food safety)	ช่วงปี 2564-2565 ประเทศไทยมีอันดับดัชนีคุณภาพและ ความปลอดภัยภายใต้ความ มั่นคงทางอาหาร ดังนี้ ปี 2564 มีดัชนีคุณภาพและ ความปลอดภัยอยู่อันดับที่ 73 (59.5 คะแนน) จากทั้งหมด 113 ประเทศ ปี 2565 มีดัชนีคุณภาพและ ความปลอดภัยอยู่อันดับที่ 102 (45.3 คะแนน) จาก ทั้งหมด 113 ประเทศ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					โดยประเทศไทยต้องมีดัชนีคุณภาพและความปลอดภัย ภายในปี 2570 อันดับไม่เกิน 70 ภายในปี 2575 อันดับไม่เกิน 68 ภายในปี 2580 อันดับไม่เกิน 65	
030301	สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	การใช้ประโยชน์จากหลากหลายหลายทางชีวภาพและกระบวนการทางชีวภาพในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ให้มีมูลค่าสูงขึ้น โดยในแผนแม่บทฯ จะประเมินจากมูลค่ารวมของวัตถุดิบที่ใช้ผลิตพลังงานทดแทน สมุนไพร/เครื่องเทศ และแมลงเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสินค้าเกษตรชีวภาพที่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ หากมีการจัดเก็บข้อมูลสินค้าเกษตรชีวภาพอื่นๆ สามารถนำมาเพิ่มเติมภายหลังได้	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ในช่วง N ปี G_N : อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพรายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : มูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ ปีปัจจุบัน B : มูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ ปีก่อนหน้า โดยมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย	ช่วงปี 2562–2565 มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ ดังนี้ ปี 2565 ขยายตัวร้อยละ -2 ปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 19 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ 24 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 16 ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ ในช่วงปี 2562–2565 ที่ร้อยละ 14.25 ต่อปี โดยสัดส่วนของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ส่วนใหญ่เป็นมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตพลังงานทดแทน รองลงมาคือ มูลค่าแมลงเศรษฐกิจ และมูลค่าสมุนไพรและเครื่องเทศ ตามลำดับ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 18 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20	
030302	วิสาหกิจการเกษตร จากฐานชีวภาพและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมี การจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น	การยกระดับให้เกษตรกร เป็น ผู้ ประกอบ การ วิสาหกิจการเกษตรที่มี การใช้ฐานทรัพยากร ชีวภาพในชุมชนท้องถิ่น พัฒนาไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่า สูง สามารถสร้างรายได้ทั้ง ทางตรงและทางอ้อมได้ อย่างยั่งยืน โดยในแผน แม่บทฯ จะประเมินจาก จำนวนการจดทะเบียน วิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวข้อง กับเกษตรชีวภาพทั่วประเทศ เช่น สินค้าแมลง สมุนไพร และปุยชีวภาพ	การจดทะเบียน ดำเนินการของ วิสาหกิจชุมชนที่ เกี่ยวข้องกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจาก กรมส่งเสริม การเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวน การจดทะเบียนและต่อทะเบียน วิสาหกิจชุมชนเกษตรชีวภาพ ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการ เพิ่มขึ้นของการจดทะเบียนฯ ในช่วง N ปี G_N : อัตราการเพิ่มขึ้นของการจดทะเบียนฯ รายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : จำนวนการจดทะเบียนฯ ปี ปัจจุบัน B : จำนวนการจดทะเบียนฯ ปีฐาน	จากข้อมูลการจดทะเบียน ดำเนินการของวิสาหกิจ ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเกษตร ชีวภาพในปี 2565 (ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2565) พบว่า มี การจดทะเบียนแล้ว จำนวน 1,074 แห่ง เพิ่มขึ้นจาก จำนวน 695 แห่ง ในปี 2563 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.53 ซึ่งคาดว่าสาเหตุที่มีการจด ทะเบียนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก มาจากการย้ายกลับถิ่นฐาน ของ ประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อโค วิด - 19 และหันมาจด ทะเบียนทำธุรกิจ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					โดยจำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเกษตรชีวภาพ ต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจากปีฐาน ดังนี้ • ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 จากปี 2563 (ปี 2564-2565 จำนวนการจดทะเบียนฯ มีความผันผวนเนื่องจากประชาชนกลับท้องถิ่นและหันมาจดทะเบียนทำธุรกิจมากกว่าปกติในช่วงโควิด-19 จึงใช้ปี 2563 ที่ข้อมูลอยู่ในช่วงปกติเป็นปีฐาน) • ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จากปี 2570 • ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จากปี 2575	
030401	สินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยแผนแม่บทฯ จะประเมินจากกาขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าสินค้าเกษตร	อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปฯ ในช่วง N ปี	ช่วงปี 2561-2564 มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปที่สำคัญ ดังนี้ ปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 6.79 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ -2.40 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ -0.03 ปี 2561 ขยายตัวร้อยละ -0.19

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		แปรรูปที่สำคัญ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ยางและผลิตภัณฑ์ ยาสีฟัน เครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ และกระดาษและ ผลิตภัณฑ์กระดาษ			G_N : อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปฯ รายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : มูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ปีปัจจุบัน B : มูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ปีก่อนหน้า โดยมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปฯ ต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6	ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวของมูลค่าของเกษตรแปรรูปที่สำคัญ ในช่วงปี 2561-2564 ที่ร้อยละ 1.04 ต่อปี ทั้งนี้ ข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรมเกษตรมีความล่าช้า 1 ปี
030501	สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่ อาทิ เทคโนโลยีการเกษตรดิจิทัล เครื่องจักรกลการเกษตรอัจฉริยะในกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูลมูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่ของปีการผลิต 2564/65

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		การเกษตร ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยในแผนแม่บทฯ จะประเมินจากมูลค่าสินค้าเกษตรจากการดำเนินการเกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่/อัจฉริยะ ภายใต้โครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่			AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ในช่วง N ปี G_N : อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ รายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{(A - B)}{B} \times 100$ โดยที่ A : มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ ปีปัจจุบัน B : มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ ปีก่อนหน้า โดยมูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 7	
030502	ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยี	การวัดประสิทธิภาพการผลิตต่อหน่วยในพื้นที่ที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ โดยในแผน	ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยี	ข้อมูลผลผลิตในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่	ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูลผลผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตรที่สำคัญของปีการผลิต 2564/65 จากกลุ่ม

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	สมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น	แม้บทฯ จะประเมินจากผลผลิตต่อหน่วยในพื้นที่การดำเนินการเกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่/อัจฉริยะ ภายใต้โครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	สมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)	จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	AVG. Growth(N) = $\frac{G_1+G_2+\dots+G_N}{N}$ โดยที่ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม/แปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ในช่วง N ปี G_N : อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม/แปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ รายปี ซึ่งคำนวณโดย $\frac{\sum_{i=1}^n \left(\left(\frac{Y_t - Y_{t-1}}{Y_{t-1}} \times 100 \right)_i \times \frac{A_{t,i}}{A_{t,n}} \right)}{n}$ โดยที่ Y_t : ผลผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตรในปีปัจจุบัน ในพื้นที่เกษตรที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ Y_{t-1} : ผลผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตรในปีที่ผ่านมา ในพื้นที่เกษตรที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ $A_{t,i}$: พื้นที่ทำการเกษตรของสินค้า i ในพื้นที่เกษตรที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ปีปัจจุบัน $A_{t,n}$: พื้นที่ทำการเกษตรของสินค้าเกษตรที่ใช้ในการคำนวณทั้งหมด ในพื้นที่ที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ปีปัจจุบัน i : ชนิดสินค้าเกษตรที่สำคัญ ในพื้นที่เกษตรที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ	เกษตรแปลงใหญ่สมัยใหม่ประมาณ 3,000 แปลงที่ได้รับ การ สนับสนุน เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในปี 2563/64

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ก : จำนวนชนิดสินค้าเกษตรที่สำคัญ ในพื้นที่เกษตรที่ใช้เทคโนโลยีฯ ที่ใช้ในการคำนวณ โดยผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม/แปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีฯ ต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25	
030601	ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น	การวัดประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยในภาพรวมของประเทศ โดยในแผนแม่บทฯ จะประเมินจากการขยายตัวของผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญที่มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสาขาเกษตรในระดับสูง โดยจำแนกตามหมวดสินค้า	ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตรจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรและสหกรณ์	ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญ ในช่วง 5 ปี คำนวณโดย $AVG. Growth(N) = \frac{G_1 + G_2 + \dots + G_N}{N}$ โดยที่ AVG. Growth(N) : ค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญ ในช่วง N ปี G_N : อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญรายปี ซึ่งคำนวณโดย	อยู่ในระหว่างการจัดทำข้อมูลผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญของประเทศ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		เกษตรกร ได้แก่ พืช ปศุสัตว์ และประมง			$\frac{\sum_{i=1}^n \left(\left(\frac{Y_t - Y_{t-1}}{Y_{t-1}} \times 100 \right)_i \times \frac{A_{t,i}}{A_{t,n}} \right)}{n}$ โดยที่ Y_t : ผลผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตรชนิด i ปีปัจจุบัน Y_{t-1} : ผลผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตรชนิด i ปีที่ผ่านมา $A_{t,i}$: พื้นที่ทำการเกษตรของสินค้าเกษตรชนิด i ปีปัจจุบัน $A_{t,n}$: พื้นที่ทำการเกษตรของสินค้าเกษตรสำคัญที่ใช้ในการคำนวณทั้งหมด ปีปัจจุบัน i : ชนิดสินค้าเกษตรที่สำคัญ n : จำนวนชนิดสินค้าเกษตรที่สำคัญที่ใช้ในการคำนวณ โดยผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยที่สำคัญ ต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25	
030602	สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจ	การประเมินศักยภาพของสถาบันเกษตรกรที่ขึ้น	สัดส่วนของจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้น	รายงานผลการจัดระดับชั้น	ใช้ข้อมูลผลการประเมินศักยภาพของ	ปี 2561-2565 มี ผล ก า ร ประเมินสถาบันเกษตรกร ดังนี้

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	ชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทะเบียนกับกระทรวงเกษตรฯ ประกอบด้วย สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ทราบระดับความเข้มแข็งและผลลัพธ์ ของ การดำเนินงานของสถาบันเกษตรกร	ทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มี ความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน ได้แก่ (1) สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 (2) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี และ (3) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ต่อจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	ความเข้มแข็ง สหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรจากกรมส่งเสริมสหกรณ์และรายงานการประเมินศักยภาพวิสาหกิจชุมชนจากกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนรายปี โดยเกณฑ์การประเมินศักยภาพดังกล่าว ประกอบด้วย - การจัดระดับชั้นความเข้มแข็ง สหกรณ์-กลุ่มเกษตรกร พิจารณา 1) ความสามารถในการให้บริการสมาชิก 2) ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ 3) ประสิทธิภาพในการจัดการองค์กร 4) ประสิทธิภาพของการบริหารงาน - ศักยภาพวิสาหกิจชุมชน พิจารณา 1) ทิศทางวิสาหกิจชุมชน 2) การวางแผนการดำเนินงาน 3) การบริหารตลาด 4) การจัดการความรู้และข้อมูล 5) การบริหารสมาชิก 6) การจัดการสินค้าและบริการ 7) ผลลัพธ์การดำเนินงาน โดยสถาบันเกษตรกรต้องมีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 • สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50	ปี 2565 • สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 91.2 • วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ร้อยละ 25.6 ปี 2564 • สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 90.7 • วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ร้อยละ 21.6 • มีกลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 76.71 ปี 2563 • สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 89.8 • วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ร้อยละ 20.7 • กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 88.62 ปี 2562

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					• วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพในระดับดี เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 • กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ในห้วงปี 2571-2575 • สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 • วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพในระดับดี เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 • กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ในห้วงปี 2576-2580 • สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 • วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพในระดับดี เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 45 • กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 45	• สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 93 • วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ร้อยละ 22.4 • กลุ่มเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80.97 <u>ปี 2561</u> • สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 ร้อยละ 91 • วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ร้อยละ 21 • กลุ่มเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80.57 ทั้งนี้ ผลการประเมินกลุ่มเกษตรกรในปี 2561-2562 จะแบ่งเป็นผ่านมาตรฐาน และไม่ผ่านมาตรฐาน

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (03) การเกษตร

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
03	แผนแม่บทฯ ประเด็น การเกษตร	จ.1	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
030001	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
030002	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
030101	สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
030201	สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	จ.3	
030202	ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพ ความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น	จ.3	
030301	สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	จ.3	
030302	วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น	จ.3	
030401	สินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	จ.3	
030501	สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	จ.3	
030502	ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น	จ.3	
030601	ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น	จ.3	
030602	สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	จ.3	

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
040001	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ	การขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี แยกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 4 สาขา คือ (1) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (2) อุตสาหกรรม (3) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและการปรับอากาศ (4) การจัดหา น้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคบริการ ประกอบด้วย (1) การก่อสร้าง (2) การขายส่งและการขายปลีก	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ในปี 66-70/ ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยใช้ตัวเลขของ สศช. $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม รายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ปีก่อนหน้า	GDP ภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัว ปี 2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ปี 2564 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ปี 2563 เพิ่มขึ้นร้อยละ -5.9 ปี 2562 เพิ่มขึ้นร้อยละ -0.1 ปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ทั้งนี้ ข้อมูลมีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบันประมาณ 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		การช่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (3) การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (4) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (5) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (6) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (7) กิจกรรมเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ (8) กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ (9) กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน (10) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (11) การศึกษา (12) กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (13) ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (14) กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกได้อย่างชัดเจน)			โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ต้องมีอัตราขยายตัวเฉลี่ย ในห่วงปี 2566-2570 ร้อยละ 4.8 ในห่วงปี 2571-2575 ร้อยละ 4.8 ในห่วงปี 2576-2580 ร้อยละ 4.8	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
			อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ ในปี 66-70/ ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยใช้ตัวเลขของ สศช. $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ รายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการปีก่อนหน้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ ต้องมีอัตราขยายตัวเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 5.3 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 5.3 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 5.3	GDP ภาคบริการมีอัตราการขยายตัว ปี 2564 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ปี 2563 เพิ่มขึ้นร้อยละ -6.7 ปี 2562 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 ทั้งนี้ ข้อมูลมีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบันประมาณ 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
040002	ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากปัจจัยการผลิต (ทุน แรงงาน และที่ดิน) ภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น โดยของภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มักสะท้อนให้เห็นถึงการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ในเชิงคุณภาพมากกว่าในเชิงปริมาณ เช่น ความได้เปรียบของระดับเทคโนโลยี หรือความสามารถในการบริหารจัดการ ระดับของการวิจัยและพัฒนา และความเชื่อมั่นในตราสินค้า รวมถึงปัจจัยด้านการตลาดต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ในส่วนของภาคบริการจะเป็นการวัดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) ที่เกิดขึ้น จากส่วนที่มิได้มาจากการเพิ่มของปัจจัยการผลิต (ทุน แรงงาน และที่ดิน) ของภาคบริการ	อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิต (TFP) ของภาคอุตสาหกรรม ในปี 66-70/ ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยใช้ตัวเลขของ สศช. $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม รายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมปีปัจจุบัน B = ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมปีก่อนหน้า โดยผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ต้องมีอัตราขยายตัวเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 2.4 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 2.4 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 2.5	TFP ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ย ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 2.72 ปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ -5.03 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 0.47 ปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ -0.17

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
			อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ ในปี 66-70/ ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยใช้ตัวเลขของ สศช. $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคบริการ รายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิภาพการผลิตของภาคบริการปีปัจจุบัน B = ผลิภาพการผลิตของภาคบริการปีก่อนหน้า โดยผลิภาพการผลิตของภาคบริการ ต้องมีอัตราขยายตัวเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 3.0 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 3.0 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 3.2	TFP ภาคบริการเฉลี่ย ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 0.73 ปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ -6.20 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 2.36 ปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 3.26

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
040101	อุตสาหกรรมชีวภาพ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	มูลค่าอุตสาหกรรมชีวภาพเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยที่อุตสาหกรรมชีวภาพ หมายถึง การใช้ประโยชน์จากผลผลิตทางการ เกษตรและ วัสดุชีวภาพผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ เกิดเป็น (1) ผลิตภัณฑ์เคมีชีวภาพ อาทิ พลาสติกชีวภาพ ชีวเคมีภัณฑ์ (2) ผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ อาทิ วัคซีน ยาชีววัตถุ (รวมทั้งสมุนไพร) บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ เครื่องสำอาง วัสดุชีวภาพมูลค่าสูง อาหารแห่งอนาคต (future food) (3) พลังงานชีวภาพ	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิต อุตสาหกรรมชีวภาพ (ร้อยละต่อปี)	สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม (สศอ.)	นำมูลค่าการผลิตชีวภาพ ได้แก่ เคมีชีวภาพ พลาสติกชีวภาพ และ ชีวเภสัชมาคำนวณหาอัตราการขยายตัวในแต่ละปี ดังนี้ $G = \frac{A-B}{B} \times 100$ A = มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพในปีปัจจุบัน B = มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพในปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 5 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 10 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 15	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล หมายเหตุ: เพื่อให้มีตัวชี้วัดที่จะใช้วัดอัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรมชีวภาพ ในช่วงระหว่างรอการจัดทำตัวชี้วัด "อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ" ในระยะแรกจะใช้ "มูลค่าสะสมการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน อุตสาหกรรมชีวภาพ" เป็นตัวชี้วัดแทนไปพลางก่อน โดยมีค่าเป้าหมายในช่วงปี 2566-2570 เป็น "มูลค่าสะสมการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้น 150,000ล้านบาท (เฉลี่ยปีละ 30,000 ล้านบาท)" และเมื่อการจัดทำตัวชี้วัดแล้วเสร็จ จะใช้ข้อมูลปีแรกที่มีข้อมูลเป็นปีฐาน และปรับตัวชี้วัดเป็น "อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ" ต่อไป

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
040201	อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	มูลค่าอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ ประกอบด้วย (1) อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือแพทย์ ได้แก่ วัสดุสิ้นเปลืองทางการแพทย์ (Single-use device) ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ (Durable medical device) ชุดน้ำยา และชุดวินิจฉัยโรค (Reagent and test kit) (2) บริการทางการแพทย์ (ทั้งภาครัฐและเอกชน) ได้แก่ การรักษาพยาบาลและการส่งเสริมสุขภาพ แผนปัจจุบันและแผนไทย (3) บริการการทดสอบทางคลินิกและการตรวจวินิจฉัย (4) การผลิตบุคลากรทางการแพทย์ การขนส่งทางการแพทย์	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ (ร้อยละต่อปี)	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)	นำมูลค่าการผลิตเครื่องมือแพทย์ มาคำนวณหาอัตราการขยายตัวในแต่ละปี ดังนี้ $G = \text{อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์} \times \text{จำนวนโดย}$ $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ $A = \text{มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ในปีปัจจุบัน}$ $B = \text{มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ในปีก่อนหน้า}$ โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 7 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 7 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 7	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล หมายเหตุ: เพื่อให้มีตัวชี้วัดที่จะใช้วัดอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ ในช่วงระหว่างรอการจัดทำตัวชี้วัด "อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์" ในระยะ 5 ปีแรก ใช้เป็น "อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์ (เฉลี่ยร้อยละ)" เป็นตัวชี้วัดแทนไปพลางก่อน และเมื่อการจัดทำตัวชี้วัดแล้วเสร็จ จะใช้ข้อมูลปีแรกที่มีข้อมูลเป็นปีฐาน และปรับตัวชี้วัดเป็น "อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์"
			อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการทางการแพทย์ (ร้อยละต่อปี)	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)	ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ด้านการผลิต) กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์/ Human health and	ปี 2563 อยู่ที่ 387,953 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					social work activities: Gross Domestic Product (Production) ของ สศช. มาคำนวณหาอัตราการขยายตัวในแต่ละปี ดังนี้ $G = \text{อัตราการขยายตัว}$ ของมูลค่าการบริการการแพทย์ คำนวณโดย $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าการบริการการแพทย์ในปีปัจจุบัน B = มูลค่าการบริการการแพทย์ในปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 7 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 7 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 7	
040301	อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ	มูลค่าอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์เพิ่มขึ้นจากปีก่อน	อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	นำมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล มาคำนวณหาอัตราการขยายตัวในแต่ละปี ดังนี้	ปี 2563 อยู่ที่ 1,294,954 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	ปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	หน้า โดยที่อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง 1) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ได้แก่ Digital Content, Digital Platform, Software อุตสาหกรรมและบริการโทรคมนาคม (2) อุปกรณ์อัจฉริยะและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ได้แก่ หุ่นยนต์, โดรน Smart Phone, Smart Watch, Smart TV Wafer Fabrication, Semiconductor IC Design (3) ระบบอัจฉริยะ ได้แก่ Smart Factory, Smart Hospital, Smart Home	(ร้อยละต่อปี)	(depa) และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	$G = \frac{\text{อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล}}{\text{คำนวณโดย}} \times 100$ $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลในปัจจุบัน B = มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลในปีก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลประกอบด้วย 1) มูลค่าการผลิต 2) มูลค่าการบริโภค 3) มูลค่าการนำเข้า 4) มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมดิจิทัลใน 6 สาขา ได้แก่ (1) มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (2) มูลค่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการซอฟต์แวร์ (3) มูลค่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการซอฟต์แวร์ (4) มูลค่าอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					(5) มูลค่าอุตสาหกรรมโทรคมนาคม และ (6) มูลค่าตลาดสื่อสารของประเทศไทย (หมายเหตุ : (1)-(5) depa เป็นผู้เก็บข้อมูล และ (6) กสทช. เป็นผู้เก็บข้อมูล) โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 10 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 10 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 10	
040302	ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น	ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ รวมถึงการคิดค้นเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นแรงผลักดันสำคัญในการปฏิรูปทางเศรษฐกิจที่เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจภาครัฐ และภาคสังคมในวงกว้างของประเทศไทยดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับขีดความสามารถด้านดิจิทัลกับประเทศอื่น ๆ	ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ปัจจัยเทคโนโลยี (World Digital Competitive-ness Ranking) (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	International Institute for Management Development (IMD)	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับของตัวชี้วัดย่อยด้านเทคโนโลยี ภายใต้ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัล (World Digital Competitiveness Ranking) ประกอบด้วยการวัดใน 3 ด้าน คือ (1) Regulatory framework (2) Capital (3) Technological framework โดย ในปี 2570 อยู่ในอันดับ 1 ใน 20	อันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัล ประเทศไทย ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 20 ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 22 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 22 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 27

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในปี 2575 อยู่ในอันดับ 1 ใน 18 ในปี 2580 อยู่ในอันดับ 1 ใน 15	
040401	ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางการซ่อม บำรุงอากาศยานใน ภูมิภาคโดยเฉพาะ อากาศยานรุ่นใหม่	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อม บำรุงอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ เพื่อ ส่ง เสริมให้ เกิด การ พัฒ นา อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิต ชิ้นส่วนอากาศยาน โดยสนับสนุน ให้มีการจัด ตั้งศูนย์ซ่อมบำรุง อากาศยาน ที่ได้มาตรฐานและเป็น ที่ยอมรับระดับสากลการปรับปรุง กฎหมายและการกำหนดมาตรการ ส่ง เสริมการลงทุนที่สามารถจูงใจ ให้ผู้ผลิตในต่างประเทศ เข้ามาตั้ง ฐานการผลิตภายในประเทศไทย การพัฒนาบุคลากรและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม การบินและการเป็นศูนย์กลางทาง อากาศ ของภูมิภาคในระยะยาว	อัตราการขยายตัว ของรายได้ของ ผู้ประกอบการที่ ซ่อมบำรุงอากาศ ยานที่ดำเนินกิจการ ในประเทศไทย (ร้อยละต่อปี)	สำนักงานการ บินพลเรือนแห่ง ประเทศไทย (กพท.)	คำนวณหาอัตราการขยายตัวของ รายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อม บำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการ ในประเทศไทย ในแต่ละปี ดังนี้ $G =$ อัตราการขยายตัว ของรายได้ของผู้ประกอบการที่ ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนิน กิจการในประเทศไทย คำนวณโดย $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ $A =$ รายได้ของผู้ประกอบการที่ ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนิน กิจการในประเทศไทยในปี ปัจจุบัน $B =$ รายได้ของผู้ประกอบการที่ ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนิน กิจการในประเทศไทยในปีก่อน หน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัว ของรายได้ของผู้ประกอบการที่	รายได้ของผู้ประกอบการที่ ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ ดำเนินกิจการในประเทศไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จากปีฐาน 2562 ทั้งนี้ ข้อมูลรายได้ของ ผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุง อากาศยานที่ดำเนินกิจการใน ประเทศไทย อยู่ระหว่างการ จัดทำฐานข้อมูลโดย สำนักงานการบินพลเรือน แห่งประเทศไทย (กพท.) คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2566

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินการในประเทศไทย เพิ่มขึ้น ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 1 จากปีฐาน 2562 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 4 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 4	
040403	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก	ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก โดยที่ยานยนต์สมัยใหม่ หมายถึง ยานยนต์ที่มีเทคโนโลยีที่ประกอบ ด้วยยานยนต์ไฟฟ้า (Electric vehicle: EV) และ ยานยนต์เชื่อมต่อและขับเคลื่อนอัตโนมัติ (Connected and Autonomous Vehicle: CAV) รวมทั้งแนวโน้มการใช้งานยานยนต์ของผู้คนจะเปลี่ยนไปสู่การใช้ยานพาหนะร่วมกัน (Shared mobility) มากยิ่งขึ้น หรือรวมเรียกว่า C-A-S-E Technology	สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (xEV) ต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สถาบันยานยนต์)	ประมาณการณ์จากความเป็นไปได้ในการขยายตัวจากทิศทางของตลาดยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งปรับเปลี่ยนไปสู่ยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า xEV โดยมีวิธีการคำนวณแต่ละช่วงไว้ ดังนี้ (1) ปี 2566 สัดส่วนการผลิต xEV 82,000 คัน/ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 4 ของการผลิตยานยนต์ทั้งหมด (2) ปี 2570 สัดส่วนการผลิต xEV 505,250 คัน/ปี หรือ คิดเป็นร้อยละ 22 ของการผลิตยานยนต์ทั้งหมด (3) ปี 2575 สัดส่วนการผลิต xEV 1,619,000 คัน/ปี หรือ คิดเป็นร้อยละ 60 ของการผลิตยานยนต์	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ทั้งหมด (4) ปี 2580 สัดส่วนการผลิต xEV 1,924,000 คัน/ปี หรือ คิดเป็น ร้อยละ 69 ของการผลิตยานยนต์ ทั้งหมด	
040501	อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย หมายถึง (1) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ประกอบด้วย การผลิตยุทโธปกรณ์ และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ในเชิงพาณิชย์รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทางเพื่อลดการพึ่งพาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยที่เทคโนโลยีสองทาง หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้ได้ทั้งทางด้านความมั่นคง ทางด้านทหาร และทาง ด้านพลเรือน (2) การจัดการภัยพิบัติ ประกอบด้วย การบรรเทาผลกระทบจากภัยพิบัติ การซ้อมการ	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละต่อปี)	สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)	นำมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย มาคำนวณหาอัตราการขยายตัวในแต่ละปี ดังนี้ $G = \text{อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย คำนวณโดย}$ $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย ในปีปัจจุบัน B = มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย ในปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้น	อยู่ในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ปฏิบัติ การช่วยเหลือผู้ประสบภัย และการฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย			ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 5 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 10 ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 10	
040502	การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น	อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ หมายถึง (1) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ประกอบด้วย การผลิตยุทธโปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ในเชิงพาณิชย์รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยี สองทาง เพื่อลดการพึ่งพาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างประเทศและ พัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยที่เทคโนโลยีสองทาง หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้ได้ทั้งทางด้านความมั่นคง ทางด้านทหารและทางด้านพลเรือน (2) การจัดการภัยพิบัติ ประกอบด้วย การบรรเทาผล กระทบจากภัยพิบัติ การซ้อมการปฏิบัติ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยและการฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ (ร้อยละต่อปี)	สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)	นำมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มาคำนวณหาอัตราการขยายตัว ในแต่ละปี ดังนี้ $G = \text{อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ คำนวณโดย}$ $G = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ในปีปัจจุบัน B = มูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ในปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ในปี 2570 อยู่ที่ ร้อยละ 5 ในปี 2575 อยู่ที่ ร้อยละ 10	อยู่ในการระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในปี 2580 อยู่ที่ ร้อยละ 10	
040601	แรงงานไทยมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ผลิตภาพแรงงานไทยโดยเฉลี่ยต่อ คน และผลิตภาพแรงงานของไทย เฉลี่ยต่อชั่วโมงทำงานเพิ่มขึ้น โดยการผลิตและพัฒนาบุคลากร ภาคอุตสาหกรรมและบริการให้มี ความ สามารถในการทำงานที่ สามารถพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพให้ สูงขึ้น ซึ่งดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการ ทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับ เครื่องจักรมากขึ้น การฝึกอบรม แรงงานทั้งก่อนหรือขณะปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความเข้าใจและทักษะที่ ถูกต้อง การส่งเสริมให้แรงงานมี การศึกษาสูงขึ้น การเชื่อมโยงภาค การศึกษากับภาค อุตสาหกรรมและ บริการให้ตอบสนองความต้องการ ของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรม และบริการ การปรับปรุงวิธี การบริหารจัดการธุรกิจและ อุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ	ความสามารถด้าน ประสิทธิภาพ แรงงาน (Labor Productivity : PPP) (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานการจัด อันดับขีด ความสามารถ ในการแข่งขัน ด้าน Labor Productivity (PPP) ของ International Institute for Management Development (IMD)	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับของ ขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้าน Labor Productivity (PPP) ของ IMD ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของด้าน ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) โดย ในปี 2570 ต้องอยู่ในอันดับ 52 ในปี 2575 ต้องอยู่ในอันดับ 50 ในปี 2580 ต้องอยู่ในอันดับ 48	อันดับความสามารถด้าน ประสิทธิภาพแรงงาน ประเทศไทย ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 56 ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 55 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 54 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 58

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ และความสามารถของหน่วยผลิตในการบริหารจัดการโดยจะสะท้อนอยู่ในส่วนของมูลค่าผลผลิตที่ราคากำหนดจากกระแสความนิยม/ความต้องการของตลาดในขณะนั้น และการเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์ หรือมีตราสินค้าที่ได้รับการยอมรับ ย่อมทำให้ราคาสินค้านั้นสูงขึ้นได้ ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตสูงขึ้น และส่งผลให้ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นตามไปด้วย				
040602	ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น	ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของคน ธุรกิจ และการนำเทคโนโลยีมาใช้ ได้แก่ ทักษะคนที่ปรับตัวได้ความคล่องตัวทางธุรกิจและการรวมกันของเทคโนโลยีสารสนเทศ ของประเทศไทยดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับขีดความสามารถด้านดิจิทัลกับประเทศอื่น ๆ	ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ปัจจัยความพร้อมในอนาคต (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	International Institute for Management Development (IMD)	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับของตัวชี้วัดย่อย Future Readiness ภายใต้อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล (World Digital Competitiveness Ranking)ประกอบด้วยการวัดใน 3 ด้าน คือ (1) Adaptive Attitudes (2) Business Agility (3) IT Integration โดย	อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ด้านความพร้อมในอนาคต ประเทศไทย ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 44 ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 45 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 50 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 49

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ในปี 2570 ต้องอยู่ในอันดับ 40 ในปี 2575 ต้องอยู่ในอันดับ 35 ในปี 2580 ต้องอยู่ในอันดับ 30	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
04	แผนแม่บทฯ ประเด็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	จ.1	กระทรวงอุตสาหกรรม
040001	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ	จ.2	กระทรวงอุตสาหกรรม
040002	ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงอุตสาหกรรม
040101	อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
040201	อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
040301	อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
040302	ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น	จ.3	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
040401	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
040403	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
040501	อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงกระทรวงกลาโหม
040502	การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงกระทรวงกลาโหม
040601	แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงกระทรวงแรงงาน
040602	ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น	จ.3	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุ : 1. แผนแม่บทฯ (พ.ศ.2561-2580) ประเด็น 04 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ฉบับแรก มีเป้าหมาย 040402 ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงขึ้น (Tier) ถูกนำไปบูรรวมกับเป้าหมาย 040401 ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ จึงยกเลิกเป้าหมาย 040402

2. เพิ่มเติมเป้าหมาย 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (05) การท่องเที่ยว

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (05) การท่องเที่ยว

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
050001	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรง และทางอ้อมจากการท่องเที่ยว ตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศเพิ่มขึ้น	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรวมในประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมในประเทศ = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP) (ล้านบาท) / ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศ (GDP of the Country) (ล้านบาท) โดยสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรวมในประเทศ จะต้องเพิ่มขึ้น ในห้วงปี 2566 - 2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 25 ในห้วงปี 2571 - 2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 28 ในห้วงปี 2576 - 2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 30	ปี 2564 (ประมาณการ) สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 1.58 ปี 2563 สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 5.65 ปี 2562 สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 17.90 ปี 2561 สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 18.11

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						ปี 2560 สัดส่วน GDP ในประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 18.24
050002	รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น	รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดเมืองรอง 55 เมืองเพิ่มขึ้น อ้างอิงตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 656) พ.ศ. 2561 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 335 (พ.ศ. 2561) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	กองเศรษฐกิจกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100 - \left(\frac{C-D}{D} \right) \times 100$ A : รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองปีปัจจุบัน B : รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองปีก่อนหน้า C : รายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศปีปัจจุบัน D : รายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ	ปี 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 15.98 ปี 2561-2562 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 0.22

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่า 5 ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า 7 ในห้วงปี 2576 –2580 ไม่น้อยกว่า 10	
050003	ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น	ศักยภาพและความพร้อมของประเทศไทยในการแข่งขันกับต่างประเทศ เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวคุณภาพสูง เพิ่มมากขึ้น	การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับโดย สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF) อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel and Tourism Development Index :TTDI) โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่เกิน 28 ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่เกิน 26 ในห้วงปี 2576 –2580 ไม่เกิน 24	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel and Tourism Development Index : TTDI) ของไทยอยู่ในอันดับที่ 36 ปี 2562 อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย (TTCI) อยู่ในอันดับที่ 31 *มีการประเมินจัดอันดับทุกๆ 2 ปี

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
050101	รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวในรูปแบบที่สามารถสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าบริการด้านการท่องเที่ยวให้แก่พื้นที่บนพื้นฐานอัตลักษณ์ของความเป็นไทย การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการจ้างงานในพื้นที่โดยใช้ฐานทรัพยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นมรดกทางวัฒนธรรมรวมถึงองค์ความรู้และนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนตลอดจน การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย อาทิ ภาพยนตร์ดนตรี เป็นต้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (ร้อยละต่อปี)	กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : รายได้ปีปัจจุบัน B : รายได้ปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม อยู่ที ในห้วงปี 2566–2570 ไม่น้อยกว่า 12 ในห้วงปี 2571–2575 ไม่น้อยกว่า 15 ในห้วงปี 2576–2580 ไม่น้อยกว่า 20	ปี 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอยู่ที่ร้อยละ -55.42 ปี 2562 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอยู่ที่ร้อยละ 48.46 ในปี 2562 – 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ -3.48 (TSIC Plus)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
050102	เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	จำนวนเมืองและชุมชนที่ได้รับการพัฒนาและยอมรับในระดับสากลว่าเป็นเมืองที่มีการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ทั้งในเชิงสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ วรรณกรรม ดนตรี ศิลปะ และการออกแบบ และมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ทั้งมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	จำนวนเมืองและชุมชนเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล (เมือง/ชุมชน ภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)	องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และ Sustainable Destination	จำนวนเมืองที่เป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของ UNESCO และ Sustainable Destination TOP 100 สะสม โดยไม่นับซ้ำจังหวัดที่ได้ทั้ง 2 ประเภท โดยต้องมีเมืองและชุมชนเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลในห้วงปี 2566–2570 ไม่น้อยกว่า 15 ในห้วงปี 2571–2575 ไม่น้อยกว่า 25 ในห้วงปี 2576–2580 ไม่น้อยกว่า 35	ในปี 2564 มีจำนวนเมืองและชุมชนเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล 8 เมือง ดังนี้ - UNESCO (ภูเก็ต เชียงใหม่ กรุงเทพฯ สุโขทัย เพชรบุรี เชียงราย) - Sustainable TOP 100 (เชียงใหม่ เลย /เมืองน่าน น่าน /เมืองเก่า สุโขทัย*) หมายเหตุ* ไม่นับจังหวัดซ้ำ
050103	สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น	สินค้าและบริการที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของความเป็นไทย ใช้ฐานทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น มรดกทางวัฒนธรรม รวมถึงองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่า	อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (ร้อยละต่อปี)	กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์	อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : จำนวนสินค้าปีปัจจุบัน B : จำนวนสินค้าปีก่อนหน้า	ในปี 2565 อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		เพิ่มให้กับการท่องเที่ยว ได้รับการขึ้นทะเบียน ทรัพย์สินทางปัญญา ของไทยเพิ่มขึ้น			โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัว ของจำนวนสินค้าและบริการการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และ วัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียน จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 7 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 10 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 12	(เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ระหว่าง จัดเก็บ ข้อมูลเป็นปีแรก
050201	รายได้จากการ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เพิ่มขึ้น	รายได้จากการจัด กิจกรรม MICE ที่นำไป สู่การส่งเสริมการค้า และการลงทุน การ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา การ จัดการแข่งขันมหกรรม กีฬาระดับนานาชาติ และระดับชาติ กิจกรรม การฝึกซ้อมและการเก็บ ตัวนักกีฬา การฟื้นฟู สมรรถภาพร่างกาย นักกีฬา การจัดมหรสป	อัตราการขยายตัวของ รายได้จากการ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (ร้อยละต่อปี)	กองเศรษฐกิจการ ท่องเที่ยวและ กีฬา กระทรวง การท่องเที่ยวและ กีฬา	อัตราการขยายตัวของรายได้จาก การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และการ จัดกิจกรรมขนาดใหญ่ (Mega Event) $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : รายได้ปีปัจจุบัน B : รายได้ปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัว ของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิง ธุรกิจ อยู่ที่ ในห้วงปี 2566-2570	ปี 2565 อัตราการ ขยายตัวของรายได้ จากการท่องเที่ยวเชิง ธุรกิจอยู่ที่ร้อยละ 330.32 ปี 2564 อัตราการ ขยายตัวของรายได้ จากการท่องเที่ยวเชิง ธุรกิจอยู่ที่ร้อยละ -87.78 ปี 2563 อัตราการ ขยายตัวของรายได้

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ความบันเทิง รวมถึงการพักผ่อน และ นันทนาการที่เกิดขึ้นระหว่างหรือหลังการประกอบธุรกิจ หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจและนักท่องเที่ยวเพื่อชมกีฬาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น			ไม่น้อยกว่า 10 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 12 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 15	จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจอยู่ที่ร้อยละ -68.80 ปี 2562 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจอยู่ที่ร้อยละ -4.28 ปี 2561 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจอยู่ที่ร้อยละ 32.07 ปี 2561 - 2565 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ที่ร้อยละ -16.86 ต่อปี
050202	การเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติของไทย	การเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถในการเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมและสัมมนาในระดับนานาชาติสูง	การเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติของไทย	สมาคมการประชุมนานาชาติ International Congress and Convention	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับโดย International Congress and Convention Association (ICCA) โดยจะต้อง	ปี 2562 อันดับของไทยในการเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติ ตามดัชนี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			(อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	Association (ICCA)	ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 20 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 18 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 15	International Congress and Convention Association (ICCA) อยู่ในอันดับที่ 27 ปี 2561 อันดับของไทยในการเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติ ตามดัชนี International Congress and Convention Association (ICCA) อยู่ในอันดับที่ 21
050301	รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น	รายได้จากการการเดินทางท่องเที่ยวและรับบริการทางการแพทย์ของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย การส่งเสริมสุขภาพและความงามที่ได้รับรองมาตรฐานสากล เพื่อรักษา ส่งเสริม ป้องกัน	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (ร้อยละต่อปี)	กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : รายได้ปีปัจจุบัน B : รายได้ปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิง	ปี 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยอยู่ที่ร้อยละ -13.08 ปี 2562 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ฟื้นฟูร่างกายและจิตใจจากการเจ็บป่วยพร้อมทั้งรับบริการตรวจสุขภาพ หรือรักษาพยาบาลโรคเฉพาะทางและศัลยกรรมความงามเพื่อฟื้นฟูสภาพหรือปรับปรุงภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น การบริการการแพทย์แผนไทยผลิตภัณฑ์ยาสมุนไพรเพื่อการดูแลสุขภาพและการบำบัดโรค รวมถึงบริการเชิงสุขภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสุขภาพให้แข็งแรง เช่น การผ่าตัดหัวใจ การเปลี่ยนเข้า/สะโพก จักขุ การมีบุตรยาก ทันตกรรม ศัลยกรรมความงาม การรักษาแผลความงาม การทำสมาธิ สปา น้ำพุร้อน การนวดและ			สุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย อยู่ที่ ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 8 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 10 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 12	สุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย อยู่ที่ร้อยละ -2.26 ปี 2562-2563 อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ที่ร้อยละ -7.67

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ประคบสมุนไพร การ อาบน้ำแร่ และการ ท่องเที่ยวแหล่ง ธรรมชาติ ธรรมชาติ บำบัด การออกกำลังกาย อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น				
050302	อันดับด้านรายได้ การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพของประเทศไทย	ประเทศไทยมีขีด ความสามารถในการ แข่งขันกับต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เชิงสุขภาพให้เข้ามา จับจ่ายใช้สอยใน ประเทศไทยมากขึ้น	รายได้การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพของ ประเทศไทยดีขึ้น (อันดับของโลก ภายใน ปี 2570/2575/2580)	สถาบันด้าน สุขภาพสากล Global Wellness Institute (GWI)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับ โดย Global Wellness Institute โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 6 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 5 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 4	ปี 2563 อันดับด้าน รายได้การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพของ ประเทศไทย โดย Global Wellness Institute ดีขึ้น อยู่ อันดับที่ 15 ปี 2562 อันดับด้าน รายได้การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพของ ประเทศไทย โดย Global Wellness Institute ดีขึ้น อยู่ อันดับที่ 7
050303	สถานประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและ	สถานประกอบการด้าน สุขภาพ และบริการ	อัตราการเพิ่มขึ้นของ จำนวนสถาน ประกอบการด้านการ	กองสถาน ประกอบการเพื่อ สุขภาพ กรม	อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวน สถานประกอบการด้านการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับ	ปี 2564 ตัวชี้วัด อัตราการเพิ่มขึ้นของ จำนวนสถาน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	บริการทางการแพทย์ได้รับการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทางการแพทย์ ได้รับมาตรฐานมากขึ้น	ท้องเทียมเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท้องเทียม (ร้อยละต่อปี)	สนับสนุนบริการสุขภาพ และสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)	มาตรฐานการท้องเทียม $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : จำนวนสถานประกอบการปีปัจจุบัน B : จำนวนสถานประกอบการปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท้องเทียมเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท้องเทียม อยู่ที่ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 20 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 25 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 30	ประกอบการด้านการท้องเทียมเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท้องเทียม (เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ที่ร้อยละ 19.56 ปี 2563 ตัวชี้วัดอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท้องเทียมเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท้องเทียม (เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ที่ร้อยละ 40.70
050401	รายได้การท้องเทียมสำราญทางน้ำเพิ่มขึ้น	รายได้จากการเดินทางของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท้องเทียมทั้งพื้นที่ชายฝั่ง ทะเล แม่น้ำตลอดจนแหล่งท้องเทียมทางน้ำอื่น ๆ หรือกิจกรรมทางน้ำ โดยผู้ประกอบการการ	อัตราการขยายตัวของรายได้การท้องเทียมสำราญทางน้ำ (ร้อยละต่อปี)	กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา	อัตราการขยายตัวของรายได้การท้องเทียมสำราญทางน้ำ $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : รายได้ปีปัจจุบัน B : รายได้ปีก่อนหน้า	ปี 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้การท้องเทียมสำราญทางน้ำอยู่ที่ร้อยละ -8.38 ปี 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้การท้องเทียมสำราญ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ห้องเที่ยวเรือสำราญ เรือยอร์ช เรือท่องเที่ยว ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการและหน่วยงานที่ให้บริการ ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และสร้างความประทับใจตลอดการเดินทาง ด้วยมาตรฐานการให้บริการและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม			โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของรายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ อยู่ที่ ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 7 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 10 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 15	ทางน้ำอยู่ที่ร้อยละ -1.05 ปี 2562 - 2563 อัตราการขยายตัวของรายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ (เฉลี่ยร้อยละ) อยู่ที่ร้อยละ -4.71 (TSIC Plus)
050402	การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสามารถรองรับ	จำนวนท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้น (สะสม)	กรมเจ้าท่า	ใช้ข้อมูลจำนวนท่าเรือท่องเที่ยวสะสม ของกรมเจ้าท่า	ปี 2564 จำนวนท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทย อยู่ระหว่างศึกษาความ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		นักท่องเที่ยวสำราญทางน้ำได้จำนวนมาก	(ท่า ภายในปี 2570/2575/2580)		โดยต้องมีจำนวนท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้น ในห้วงปี 2566-2570 จำนวน 4 ในห้วงปี 2571-2575 จำนวน 6 ในห้วงปี 2576-2580 จำนวน 8	เป็นไปได้ในการก่อสร้าง จำนวน 3 แห่ง และอยู่ระหว่างพัฒนาให้เป็นท่าเรือท่องเที่ยวจำนวน 9 ท่า
050501	ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน	ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน โดยผ่านเส้นทางเชื่อมโยงทั้งระบบขนส่งทางบก ระบบขนส่งทางราง ระบบขนส่งทางน้ำ และระบบขนส่งทางอากาศ	อัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ร้อยละต่อปี)	สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	การขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน $= \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A : จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านแดนปีปัจจุบัน B : จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านแดนปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน อยู่ที่ ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 5 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่า 10	ปี 2565 อยู่ระหว่างพัฒนาฐานข้อมูลอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน (เฉลี่ยร้อยละ)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่า 15	
050601	นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น	การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับโดย สภาเศรษฐกิจโลก โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 50 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 45 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 40	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว อยู่อันดับที่ 92
050602	โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น	โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว อาทิ การคมนาคมทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เทคโนโลยี ดิจิตอล ระบบ สาธารณูปการ และระบบป้ายบอกทาง	การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางอากาศ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับโดย สภาเศรษฐกิจโลก โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 12 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 10 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 7	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางอากาศ อยู่อันดับที่ 13

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ที่เพียงพอ สะดวก สะอาดปลอดภัย และได้รับมาตรฐาน สามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติได้มากขึ้น	การพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยวด้าน โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางบกและทางทะเล (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับ โดย สภาเศรษฐกิจโลก โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 45 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 40 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 35	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยว (TTDI) ด้าน โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางบก และทางทะเล อยู่ อันดับที่ 48
			การพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยวด้าน โครงสร้างพื้นฐาน บริการด้านการท่องเที่ยว (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับ โดย สภาเศรษฐกิจโลก โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 14 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 12 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 10	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยว (TTDI) ด้านโครงสร้างพื้นฐานบริการด้านการท่องเที่ยว อยู่ อันดับที่ 32
050603	การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตลอดจนมีแนวทางในการส่งเสริมตลาดยุคใหม่ที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศการท่องเที่ยว	การพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF)	เป็นการเก็บข้อมูลและจัดอันดับ โดย สภาเศรษฐกิจโลก โดยจะต้อง ในห้วงปี 2566-2570 ไม่เกิน 50 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่เกิน 45 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่เกิน 40	ปี 2564 อันดับการพัฒนาการเดินทาง และการท่องเที่ยว (TTDI) ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ อยู่ อันดับที่ 97

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (05) การท่องเที่ยว

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
05	แผนแม่บทฯ ประเด็น การท่องเที่ยว	จ.1	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050001	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050002	รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050003	ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น	จ.2	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050101	รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050102	เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050103	สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงพาณิชย์
050201	รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050202	การเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติของไทย	จ.3	สำนักนายกรัฐมนตรี (สสปน.)
050301	รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050302	อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050303	สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงสาธารณสุข
050401	รายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050402	การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงคมนาคม
050501	ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050601	นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
050602	โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น	จ.3	กระทรวงคมนาคม
050603	การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
060001	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น อาทิ เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม ในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	1. ความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น อาทิ เศรษฐกิจ การศึกษา การเกษตร ท่องเที่ยว เทคโนโลยี 2. ในทุกภูมิภาคของประเทศ ประกอบด้วย เมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ได้แก่ กรุงเทพฯ และ 13 จังหวัดหลักในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง : ปริมณฑล (สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม) ภาคเหนือ : เชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ขอนแก่น และ นครราชสีมา ภาคใต้ : สงขลา และภูเก็ต	อัตราการเปลี่ยนแปลง GPP เฉลี่ยของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) แบบลูกโซ่ (CVMs) จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	$AVG. Growth (N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ในปี 66-70 / ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยที่ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ทั้ง 14 เมือง ในช่วง N ปี $G_N = \text{ค่าเฉลี่ยอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ทั้ง 14 เมือง รายปี ซึ่งคำนวณโดย}$ $G_N = \frac{GPP_1 + GPP_2 + \dots + GPP_{14}}{14}$ โดยที่ GPP_{1-14} = อัตราการเปลี่ยนแปลงของแต่ละเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ รายปี ซึ่งคำนวณโดย $GPP_{1-14} = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = GPP ของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจปี ที่วัด B = GPP ของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจปีก่อนหน้า	- ปี 2557-2561 ใช้ข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP เฉลี่ยของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ 13 จังหวัด (ไม่รวมภูเก็ต เพราะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย GPP สูงกว่าจังหวัดอื่นมาก ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยไม่สามารถเป็นตัวแทนที่เหมาะสมของจังหวัดที่เหลือ) มีอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP เฉลี่ยของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 3.6 - ปี 2562-2563 อัตราการเปลี่ยนแปลง GPP เฉลี่ยของเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ 13 จังหวัด

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		เมืองในระยองเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก : ฉะเชิงเทรา ระยอง และชลบุรี			โดยเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ต้องมี <u>อัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย</u> ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 3.6 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 4 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 5	ไม่ได้นำข้อมูล GPP มาใช้ในการคำนวณ เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ทั้งนี้ ข้อมูล GPP มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบัน ประมาณ 2 ปี
060002	ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมิภาคเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งโบราณคดี	1. แผนผังภูมิภาค หมายถึง ยุทธศาสตร์และกระบวนการสร้างความสมดุล และการบูรณาการระหว่างการพัฒนาพื้นที่ที่มุ่งสู่ความยั่งยืน แผนผังภูมิภาคตั้งอยู่บนฐานของระบบนิเวศและการมีส่วนร่วมของทุกภาคี มิได้มีไว้ใช้เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเพื่อผลประโยชน์ของ คนรุ่นปัจจุบัน แต่เพื่อคุณภาพชีวิตและผลประโยชน์ของรุ่นหลังด้วย	แผนผังภูมิภาคระดับภาค (ผัง)	รายงานโครงการจัดทำแผนผังภูมิภาคเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อม ชุมชนเชิงนิเวศจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนผังภูมิภาคระดับภาค ทั้งนี้ ภาค แบ่งตามราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 6 ภาค ดังนี้ 1) ภาคเหนือ มี 9 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย น่าน พะเยา เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน แพร่ ลำปาง ลำพูน และอุตรดิตถ์ 2) ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร และอีก 21 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ ลพบุรี ชัยนาท อุทัยธานี สิงห์บุรี อ่างทอง สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี นครนายก ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 20 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครพนม สกลนคร อุดรธานี หนองบัวลำภู เลย มุกดาหาร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น อำนาจเจริญ ยโสธร	- อยู่ระหว่างการจัดทำแผนผังภูมิภาคเหนือ ซึ่งจะแล้วเสร็จในปี 2565 (ใช้ระยะเวลาในการจัดทำ 5 ปี) เนื่องจากการจัดทำแผนผังภูมิภาคระดับภาคแผนผังแรก - ในห้วงแผนการพัฒนาที่ 3 (2571-2575) และ 4 (2576-2580) กำหนดค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย เนื่องจากหน่วยงานมีประสบการณ์ในการ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		2. ภูมินิเวศ หมายถึง ขอบเขตของภูมิประเทศที่ แสดงถึงความสัมพันธ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การ เปลี่ยนแปลงการใช้ ประโยชน์ที่ดิน ภูมิสังคม และระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและกิจกรรม ของมนุษย์			ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และบึงกาฬ 4) ภาคตะวันออก มี 7 จังหวัด ได้แก่ สระแก้ว ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด 5) ภาคตะวันตก มี 5 จังหวัด ได้แก่ ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และ ประจวบคีรีขันธ์ 6) ภาคใต้ มี 14 จังหวัด ได้แก่ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส และยะลา <u>โดยมีแผนผังภูมินิเวศระดับภาคเพิ่มขึ้น</u> ภายในปี 2570 เพิ่มขึ้น 1 ภาค ภายในปี 2575 เพิ่มขึ้น 2 ภาค ภายในปี 2580 เพิ่มขึ้น 2 ภาค	จัดทำแผนผังภูมินิเวศ แล้วและกระทรวง ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมมีแนวทาง ในการขับเคลื่อน เพื่อให้บรรลุค่า เป้าหมายแล้ว
060003	ช่องว่างความ เหลื่อมล้ำระหว่าง พื้นที่ลดลง	ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ของคนจนและคนรวยใน พื้นที่ลดลง โดยใช้ข้อมูล GPP ของจังหวัดที่มีรายได้ ต่อหัวของประชากรสูงสุด 20 จังหวัดแรกที่ดีที่สุด	อัตราการเปลี่ยนแปลง ของ GPP ต่อประชากร เฉลี่ยของจังหวัดร้อย ละ 20 แรกที่ดีที่สุด (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูล ผลิตภัณฑ์ จังหวัดต่อ ประชากร (GPP per capita) จาก สำนักงานสภ	$AVG. Growth (N) = \frac{G_{\text{ที่ต่ำที่สุด}} + G_{\text{ที่ต่ำที่สุด 2}} + \dots + G_{\text{ที่ต่ำที่สุด 15}}}{15}$ คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ต่อประชากรของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ดี ที่สุด รายปี	• ปี 2556 – 2563 อัตรา การเปลี่ยนแปลงของ GPP ต่อประชากรเฉลี่ย 15 จังหวัดที่ดีที่สุด มี อัตราการเปลี่ยนแปลง เฉลี่ยร้อยละ 2.36

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โดยที่ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ต่อประชากรของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ต่ำที่สุด รายปี $G_{\text{ที่ต่ำที่สุด } 1-15} = \text{อัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ต่อประชากรเฉลี่ยของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ต่ำที่สุด รายปี ซึ่งคำนวณโดย}$ $G_{\text{ที่ต่ำที่สุด } 1-15} = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = GPP ต่อประชากรเฉลี่ยของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ต่ำที่สุดปีที่วัด B = GPP ต่อประชากรเฉลี่ยของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ต่ำที่สุดปีก่อนหน้า โดย GPP ต่อประชากรของจังหวัดร้อยละ 20 แรกที่ต่ำที่สุด ต้องมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ภายในปี 2570 ร้อยละ 2.3 ภายในปี 2575 ร้อยละ 2.4 ภายในปี 2580 ร้อยละ 2.5	ทั้งนี้ ข้อมูล GPP ต่อประชากรมีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบันประมาณ 2 ปี ปี 2564 อัตราการเปลี่ยนแปลง GPP ต่อประชากรไม่ได้นำมาคำนวณเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
060101	เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ	1. พื้นที่เป้าหมาย (จังหวัดเป้าหมาย) ประกอบด้วย 27 จังหวัด ดังนี้ (1) ภาคเหนือ 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย น่าน พะเยา โขงสรวงศรี ลำปาง และตาก (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 จังหวัด ได้แก่ มุกดาหาร หนองคาย อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม (3) ภาคกลางและตะวันออก 6 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ราชบุรี พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี สระแก้ว และตราด (4) ภาคใต้ 7 จังหวัด ได้แก่ สุราษฎร์ธานี กระบี่	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลเฉลี่ยของจังหวัดเป้าหมาย (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ดำเนินการอยู่ ณ 31 ธันวาคม ของแต่ละปีจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	$AVG. Growth (N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดเป้าหมาย ในปี 66-70 / ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยที่ $AVG. Growth (N)$ = ค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดเป้าหมาย ทั้ง 27 จังหวัดเป้าหมาย ในช่วง N ปี G_N = ค่าเฉลี่ยอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดเป้าหมาย ทั้ง 27 จังหวัดเป้าหมายรายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{G_{มูลค่าทุนปี1} + G_{มูลค่าทุนปี2} + \dots + G_{มูลค่าทุนปี27}}{27}$ โดยที่ $G_{มูลค่าการลงทุนปี1-27}$ = อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดเป้าหมาย รายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_{มูลค่าการลงทุนปี1-27} = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลปีที่วัด B = มูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลปีก่อนหน้า โดยมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคล หมายถึง สถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ดำเนินการอยู่	ปี 2560-2564 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดเป้าหมาย เฉลี่ยร้อยละ 5.3 (ยกเว้นบุรีรัมย์ เพราะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยสูงกว่าจังหวัดอื่นมาก (138.39) ซึ่งจะส่งผลให้ค่าเฉลี่ยไม่สามารถเป็นตัวแทนที่เหมาะสมของจังหวัดที่เหลือ)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ยะลา ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช และ นราธิวาส			ณ 31 ธันวาคม ของแต่ละปี (ล้านบาท) ทั้งนี้ มูลค่าทุนจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัด เป้าหมาย <u>ต้องมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น</u> <u>เฉลี่ย</u> ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 5.3 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 5.4 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 5.5	
		2. การพัฒนาเพื่อกระจาย ความเจริญและลดความ เหลื่อมล้ำในทุกมิติ หมายถึง การพัฒนาเมือง อัจฉริยะและการลงทุน โดยเอกชนและภาครัฐ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด แสดงการลงทุนภาครัฐ ได้แก่ งบลงทุนของ ภาครัฐ และตัวชี้วัด เทียบเคียงการลงทุนของ ภาคเอกชน ได้แก่ มูลค่า ทุนจดทะเบียนนิติบุคคล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในทุกมิติ ได้แก่ ด้าน เศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ สังคม ด้านการศึกษา	2. อัตราการ เปลี่ยนแปลง งบลงทุนของ ภาครัฐเฉลี่ยของ จังหวัดเป้าหมาย (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลงบ ลงทุนของ ภาครัฐ (รายจ่ายที่ กำหนดให้ จ่ายเพื่อการ ลงทุน ได้แก่ รายจ่ายใน ลักษณะค่า ครุภัณฑ์ ค่า ที่ดิน และ สิ่งก่อสร้าง) จากสำนัก งบประมาณ	$AVG.Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ คิดค่าเฉลี่ยของอัตราการเปลี่ยนแปลงงบลงทุน ของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมาย ในปี 66-70 / ปี 71-75/ ปี 76-80 โดยที่ $AVG.Growth(N)$ = ค่าเฉลี่ยของ อัตราการเปลี่ยนแปลงงบลงทุนของภาครัฐของ จังหวัดเป้าหมาย ทั้ง 27 จังหวัดเป้าหมาย ในช่วง N ปี $G_N =$ ค่าเฉลี่ยอัตราการเปลี่ยนแปลงงบลงทุน ของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมายทั้ง 27 จังหวัด เป้าหมายรายปี ซึ่งคำนวณโดย $G_N = \frac{G_{งบลงทุน1} + G_{งบลงทุน2} + \dots + G_{งบลงทุน27}}{27}$ โดยที่ $G_{งบลงทุน1-27}$ = อัตราการเปลี่ยนแปลง งบลงทุนของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมาย รายปี ซึ่งคำนวณโดย	ปี 2558-2565 อัตรา การเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย งบลงทุนภาครัฐของ พื้นที่เป้าหมาย 17 จังหวัด ร้อยละ -0.1 (ยกเว้นจังหวัดที่มีพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน เนื่องจากมี นโยบายส่งเสริมการ ลงทุนพิเศษแตกต่างจาก พื้นที่อื่น และจังหวัด นครสวรรค์ เนื่องจากมี อัตราการเปลี่ยนแปลง งบลงทุนต่ำกว่าพื้นที่อื่น อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งจะ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยไม่ สามารถเป็นตัวแทนที่

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ด้านสาธารณสุข การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน			$G_{\text{งบลงทุนฯ 1-27}} = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = งบลงทุนของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมาย ปีที่วัด B = งบลงทุนของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมาย ปีก่อนหน้า โดยงบลงทุนของภาครัฐ หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการลงทุน ได้แก่ รายจ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง (ล้านบาท) ทั้งนี้ งบลงทุนของภาครัฐของจังหวัดเป้าหมาย ต้องมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ในห้วงปี 2566-2570 ร้อยละ 0.5 ในห้วงปี 2571-2575 ร้อยละ 0.5 ในห้วงปี 2576-2580 ร้อยละ 0.5	เหมาะสมของจังหวัดที่เหลือ)
		3. เมืองอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ลดค่าใช้จ่ายและการใช้ทรัพยากรของเมืองและ	3. จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (จำนวนเมืองสะสม)	ประกาศคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนและบริหารโครงการเมืองอัจฉริยะจากสำนักงานส่งเสริม	ใช้ข้อมูลจำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ โดยมีจำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะเพิ่มขึ้น ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นรวมเป็น 105 เมือง ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นรวมเป็น 155 เมือง ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นรวมเป็น 205 เมือง	- ค่าเป้าหมายจำนวน 105 เมือง สอดคล้องกับค่าเป้าหมายหมวด 8 ตามแผนฯ 13 - ในห้วงการพัฒนาที่ 3 และ 4 สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลสามารถดำเนินงานประกาศ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ประชากรเป้าหมาย โดยเน้นการออกแบบที่ดีและมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาชนในการพัฒนาเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีและขนบธรรมเนียมประจำท้องถิ่น		เศรษฐกิจดิจิทัล		เมืองอัจฉริยะเฉลี่ย 8 - 10 เมืองต่อปี โดยมาจากการหารือกับสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
060201	เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน	เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ หมายถึง เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (เมืองที่ได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เรื่องผลการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ระดับประเทศ ประจำปี)	จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)	เมืองที่ได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมตามประกาศกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เรื่อง ผลการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อม	ใช้ข้อมูลจำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการประเมินมีเกณฑ์ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่ครอบคลุมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษแล้ว ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 18 การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม และตัวชี้วัดที่ 19 การจัดการน้ำเสียและมลพิษทางอากาศอย่างเหมาะสม (ที่มา : คู่มือการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน 2563, กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม)	จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน จำนวน 30 เมือง มาจากค่าเฉลี่ยจำนวนเมืองที่กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รางวัลเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน พ.ศ. 2562 – 2564 (เฉลี่ยปีละ 6 เมือง)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		เพื่อให้ได้มาตรฐานด้านคุณภาพน้ำ ด้านคุณภาพอากาศและเสียง อาทิ ปริมาณขยะ การบำบัดน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ และ มลพิษทางเสียง		ยั่งยืน ระดับประเทศ ประจำปีจาก กรมส่งเสริม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม	โดยมีจำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนเพิ่มขึ้น ในห้วงปี 2566-2570 มีจำนวนเมืองรวมเป็น 30 เมือง ในห้วงปี 2571-2575 มีจำนวนเมืองรวมเป็น 60 เมือง ในห้วงปี 2576-2580 มีจำนวนเมืองรวมเป็น 90 เมือง	
060202	ความยั่งยืนทาง ภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม	1.แผนผังภูมินิเวศ หมายถึง ยุทธศาสตร์และ กระบวนการสร้างความสมดุล และการบูรณาการ ระหว่างการอนุรักษ์และ การพัฒนาพื้นที่ที่มุ่งสู่ความ ยั่งยืน แผนผังภูมินิเวศ ตั้งอยู่บนฐานของระบบ นิเวศและการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคี มิได้มีไว้ใช้เพื่อ ผลประโยชน์ของกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งหรือเพื่อ ผลประโยชน์ของคนรุ่น ปัจจุบัน แต่เพื่อคุณภาพ ชีวิตและผลประโยชน์ของ รุ่นหลังด้วย	พื้นที่ที่มีแผนผังภูมิ นิเวศ (ผัง)	รายงาน โครงการจัดทำ แผนผังภูมิ นิเวศเพื่อ จัดการ สิ่งแวดล้อม ชุมชนเชิง นิเวศจาก สำนักงาน นโยบายและ แผนทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (สผ.)	ใช้ข้อมูลจำนวนแผนผังภูมินิเวศระดับจังหวัด ของสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้น ในปี 2570 อย่างน้อย 6 ผัง ใน 1 ภาค (ภาคกลาง) ในปี 2575 เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 6 ผัง ใน 2 ภาค ในปี 2580 เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 6 ผัง ใน 2 ภาค	- ปี 2561-2562 อยู่ ระหว่างเริ่มดำเนินงาน โครงการจัดทำแผนผัง ภูมินิเวศเพื่อการจัดการ สิ่งแวดล้อมชุมชนเชิง นิเวศ อย่างน้อย 3 จังหวัด ของ 1 ภาค - ปี 2563-2564 จัดทำ แผนผังภูมินิเวศของ พื้นที่ภาคเหนือ ใน ระดับจังหวัด ในพื้นที่ เป้าหมาย 9 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน แพร่ พะเยา ลำปาง ลำพูน และ อุตรดิตถ์

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		2.ภูมิภาค หมายถึง ขอบเขตของภูมิภาคประเทศที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภูมิสังคม และระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและกิจกรรมของมนุษย์ (ที่มา : โครงการจัดทำแผนผังภูมิภาคเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนนิเวศ, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)				ในห่วงแผนการพัฒนาที่ 3 (2571-2575) และ 4 (2576-2580) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายแล้ว เนื่องจากหน่วยงานมีประสบการณ์ในการจัดทำแผนผังภูมิภาคแล้ว

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
06	แผนแม่บทฯ ประเด็น พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	จ.1	กระทรวงมหาดไทย
060001	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม ในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	จ.2	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
060002	ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมิโนเวคเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบท มั่นคง เกษตรยั่งยืน และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี	จ.2	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
060003	ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง	จ.2	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
060101	เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ	จ.3	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (องค์การมหาชน))
060201	เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
060202	ความยั่งยืนทางภูมิโนเวค ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
070001	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและต่อยอดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อันดับ)	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development : IMD)	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของ IMD โดยมีปัจจัยย่อย ประกอบด้วย (1) โครงสร้างพื้นฐานทั่วไป (2) โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (3) โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (4) สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (5) การศึกษา โดยอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ในปี 2570 จะต้องอยู่ในอันดับที่ 38 ในปี 2575 จะต้องอยู่ในอันดับที่ 31 ในปี 2580 จะต้องอยู่ในอันดับที่ 25	ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ปี 2564 อันดับที่ 43 ปี 2563 อันดับที่ 44 ปี 2562 อันดับที่ 48 ปี 2561 อันดับที่ 45

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
070101	ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง	มูลค่าต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเทียบกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีสัดส่วนลดลงโดยต้นทุนโลจิสติกส์ประกอบด้วย (1) ต้นทุนการขนส่งสินค้า	สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	รายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทยโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ N = จำนวนปี	สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ของประเทศไทย ปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 14.0 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 13.2

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		(2) ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง (3) ต้นทุนการบริหารจัดการ			คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = มูลค่าต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทย B = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี (Nominal GDP) โดยต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต้องมีสัดส่วนเฉลี่ย ในห่วงปี 2566- 2570 ไม่เกินร้อยละ 11 ในห่วงปี 2571- 2575 ไม่เกินร้อยละ 10 ในห่วงปี 2576-2580 ไม่เกินร้อยละ 9	ปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 13.4 (รายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทยประจำปี 2564)
070102	ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น	ประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยมีอันดับ/คะแนนที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศอื่น	ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย (Logistics Performance Index : LPI) (อันดับ)	ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย โดยธนาคารโลก	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับของธนาคารโลก โดย LPI ประกอบด้วย (1) พิธีการศุลกากร (2) โครงสร้างพื้นฐาน (3) การเตรียมการขนส่งระหว่างประเทศ (4) สมรรถนะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ทั้งภาครัฐและธุรกิจ (5) ความตรงต่อเวลาของการบริการ (6) ระบบการติดตามและตรวจสอบ โดยประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย ต้องอยู่ในอันดับหรือมีค่าคะแนน ในปี 2570 อยู่ในอันดับที่ 24 ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60 ในปี 2575 อยู่ในอันดับที่ 20 ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.70 ในปี 2580 อยู่ในอันดับที่ 20 ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.80	ปี 2561 LPI ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 32 และมีคะแนน 3.41 ปี 2559 LPI ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 45 และมีคะแนน 3.26 (มีการประเมินผลทุก 2 ปี จากทั้ง 160 ประเทศทั่วโลก)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
070103	การขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น	การพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายทางรถไฟรวมทั้งเพิ่มศักยภาพการขนส่งทางรางด้วยการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก รถจักรและล้อเลื่อนที่สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีระบบรถไฟในอนาคตเพื่อให้เป็นโครงข่ายการเดินทางและขนส่งหลักของประเทศที่สอดคล้องกับความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้า	สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลสัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดโดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดในช่วง 5 ปี โดยที่ • G_N = สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด ซึ่งสัดส่วนการขนส่งสินค้าภายในประเทศทางราง เป็นการรวบรวมปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางภายในประเทศทางรถไฟของการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) เปรียบเทียบกับปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดจากการขนส่งสินค้าทุกรูปแบบการขนส่งประกอบด้วยทางถนน ราง น้ำ และอากาศ รวมทั้ง ข้อมูลจากแบบจำลองด้านการขนส่งและจราจรระดับประเทศ (National Model : NAM) ณ ปีฐาน พ.ศ. 2560 สนข. (หน่วย : ล้านตันต่อปี) • N = จำนวนปี โดยปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด ต้องมีสัดส่วนเฉลี่ยในห้วงปี 2566- 2570 ร้อยละ 7 ในห้วงปี 2571- 2575 ร้อยละ 8 ในห้วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 10	สัดส่วนการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 1.44 ปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 1.40 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 1.22 ปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 1.24
070104	การเดินทางด้วยระบบขนส่ง	การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตกรุงเทพฯ และ	สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขต	ข้อมูลสัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะใน	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$	สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขต

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	สาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น	ปริมาณพล รวมทั้งเมืองหลักในภูมิภาคและพื้นที่พิเศษ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานีเพื่อรองรับการเดินทางของคนทุกกลุ่ม ทั้งนี้ เมืองหลักในภูมิภาคระหว่างปี 2566-2570 ได้แก่ เชียงใหม่ นครราชสีมา และ ภูเก็ต ระหว่างปี 2570-2575 และ 2576-2580 ได้แก่ เชียงใหม่ นครราชสีมา ภูเก็ต เชียงราย อุบลราชธานี สุราษฎร์ธานี และ พระนครศรีอยุธยา	เมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	เขต กทม. และปริมาณพล โดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม	AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมดในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง ได้แก่ BTS MRT ARL BRT รถประจำทาง รถตู้ และเรือ ต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด N = จำนวนปี โดยการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมดต้องมีสัดส่วนเฉลี่ย ในห้วงปี 2566- 2570 เขตกรุงเทพฯ และปริมาณพล ร้อยละ 40 และ เมืองหลักในภูมิภาค ร้อยละ 10 ในห้วงปี 2571- 2575 เขตกรุงเทพฯ และปริมาณพล ร้อยละ 50 และ เมืองหลักในภูมิภาค ร้อยละ 20 ในห้วงปี 2576 - 2580 เขตกรุงเทพฯ และปริมาณพล ร้อยละ 40 และ เมืองหลักในภูมิภาค ร้อยละ 10	กทม. และปริมาณพล จากการเดินทางทั้งหมด ปี 2564 ประมาณร้อยละ 8.27 ปี 2563 ประมาณร้อยละ 15.62 ปี 2562 ประมาณร้อยละ 19.42 ปี 2561 ประมาณร้อยละ 17.90 สำหรับเมืองหลักในภูมิภาคยังไม่มีผู้จัดเก็บข้อมูล
070105	ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง	การพัฒนาโครงข่ายถนนเพื่อรองรับปริมาณความต้องการเดินทาง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางข้าม ทางเท้า และทางจักรยานเพื่อสร้างมาตรฐานและคุ้มครอง	อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน (คนต่อประชากร 1 แสนคน)	ข้อมูลอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	$\frac{\text{จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน}}{100,000}$ ทั้งนี้ จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเป็นการเก็บสถิติการเสียชีวิตที่มีสาเหตุจากอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในปี 2570 ต้องไม่เกิน 12 : 100,000 คน	อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในปี 2565 มีอยู่ที่ 20 คนต่อประชากร 1 แสนคน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ความปลอดภัยของประชาชนผู้ใช้บริการ เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และลดความสูญเสียจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน			ในปี 2575 ต้องไม่เกิน 8 : 100,000 คน ในปี 2580 ต้องไม่เกิน 5 : 100,000 คน	ปี 2564 มีอยู่ที่ 26 คนต่อประชากร 1 แสนคน
070201	การใช้ก๊าซธรรมชาติ ในการผลิตไฟฟ้าลดลง	ลดการพึ่งพาการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ ช่วยสร้างความมั่นคงทางพลังงาน	สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า N = จำนวนปี โดยสัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าเฉลี่ยร้อยละ ในปี 2570 เฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 60 ในปี 2575 เฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 50 ในปี 2580 เฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 50	สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า ปี 2565 ร้อยละ 54.80 ปี 2564 ร้อยละ 53.94
070202	การใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น	การสนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน ทั้งพลังงานไฟฟ้า พลังงาน ความร้อนและเชื้อเพลิงชีวภาพตามศักยภาพของแหล่งเชื้อเพลิงในพื้นที่ โดยพลังงานทดแทนหมายถึง การใช้พลังงาน	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในประเทศในการผลิตไฟฟ้า ความร้อน และเชื้อเพลิงชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละของพลังงานขั้นสุดท้าย)	ข้อมูลสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในประเทศในการผลิตไฟฟ้า ความร้อน และเชื้อเพลิงชีวภาพ โดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.)	การใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในประเทศ การใช้พลังงานขั้นสุดท้าย โดยสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในประเทศในการผลิตไฟฟ้า ความร้อน และเชื้อเพลิงชีวภาพ ในปี 2566 - 2570 ค่าเฉลี่ยร้อยละของพลังงานขั้นสุดท้ายอยู่ที่ร้อยละ 19 – 22 ในปี 2571 - 2575 ค่าเฉลี่ยร้อยละของพลังงานขั้นสุดท้ายอยู่ที่ร้อยละ 23 – 25	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในประเทศ ปี 2565 คิดเป็นร้อยละ 14.06 ปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 10.50 (ของค่าการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ทดแทนที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ ประกอบด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ ขยะ และเชื้อเพลิงชีวภาพ (เอทานอล และไบโอดีเซล)			ในปี 2571 - 2575 ค่าเฉลี่ยร้อยละของพลังงานขั้นสุดท้ายอยู่ที่ร้อยละ 26 – 30	
070203	ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศ เพิ่มขึ้น	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารจัดการพลังงานอัจฉริยะ เพื่อนำไปสู่การผลิตและการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพ	ค่าความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย (พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท)	ข้อมูลค่าความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายโดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	ปริมาณการใช้พลังงาน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ค่าความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายสะท้อนประสิทธิภาพของการใช้พลังงานในการผลิตเพื่อก่อให้เกิดรายได้ โดยความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ในปี 2570 ต้องไม่เกิน 6.85 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี 2575 ต้องไม่เกิน 6.40 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี 2580 ต้องไม่เกิน 5.89 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท	ค่าความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายของประเทศไทย ปี 2565 มีค่าอยู่ที่ 8.24 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ปี 2564 มีค่าอยู่ที่ 7.51 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ปี 2563 มีค่าอยู่ที่ 7.53 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ปี 2562 มีค่าอยู่ที่ 7.85 พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						น้ำมันดิบ/พันล้าน บาท ปี 2561 มีค่าอยู่ที่ 7.87 พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พันล้านบาท
070204	การปรับปรุงและพัฒนาาระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีระบบโครงข่ายสมาร์ทกริด	สมาร์ตกริด ประกอบด้วย (1) ระบบบริหารจัดการพลังงาน (Energy Management System: EMS) (2) การตอบสนองด้านการใช้ไฟฟ้า (Demand Response : DR) (3) ระบบไมโครกริด (Microgrid) (4) ระบบกักเก็บพลังงาน (Energy Storage System : ESS) (5) การพยากรณ์ไฟฟ้าที่เกิดจากพลังงานหมุนเวียน (RE forecast)	จำนวนแผนงานและ/หรือโครงการที่กำลังพัฒนา / โครงการนำร่อง / โครงการที่มีการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพระบบไฟฟ้าในแต่ละระยะ (แผนงาน/โครงการ)	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	เป็นการจัดเก็บข้อมูลโดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ประกอบด้วย (1) จำนวนแผนงาน (2) โครงการที่กำลังพัฒนา (3) โครงการนำร่อง (4) โครงการที่มีการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพระบบไฟฟ้า โดยจำนวนแผนงาน และ/หรือโครงการที่กำลังพัฒนา / โครงการนำร่อง / โครงการที่มีการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพระบบไฟฟ้า ในปี 2570 จำนวน อย่างน้อย 3 แผนงาน/โครงการ ในปี 2575 อย่างน้อย 3 แผนงาน/โครงการ ในปี 2580 อย่างน้อย 5 แผนงาน/โครงการ	ปี 2565 มีแผนงานและ/หรือโครงการที่กำลังพัฒนา/โครงการนำร่องทั้งสิ้น 22 โครงการเพิ่มขึ้น 1 โครงการจากปี 2564 ปี 2564 มีแผนงานและ/หรือโครงการที่กำลังพัฒนา/โครงการนำร่องทั้งสิ้น 21 โครงการ
070301	ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลทั้งในส่วนของโครงข่ายสื่อสารหลักภายในประเทศและโครงข่ายบรอดแบนด์	อัตราการเข้าถึงการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อจำนวนประชากร (ร้อยละ)	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ	<u>อัตราการเข้าถึงของบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง</u> จำนวนประชากร ทั้งนี้ ความเร็วของการรับส่งข้อมูลขั้นต่ำอยู่ที่ 256 กิโลบิตต่อวินาที	อัตราการเข้าถึงการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อจำนวนประชากร

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ความเร็วสูง มีเสถียรภาพและสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านดิจิทัล และการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ		โทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	โดยจะต้องมีอัตราการเข้าถึงการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อจำนวนประชากร ในปี 2570 ต้องมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 21 ในปี 2575 ต้องมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25.5 ในปี 2580 ต้องมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30	ปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 18.20 ปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 18.20 ปี 2563 คิดเป็นร้อยละ 16.85 ปี 2562 คิดเป็นร้อยละ 14.87 ปี 2561 คิดเป็นร้อยละ 13.55

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
07	แผนแม่บทฯ ประเด็น (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	จ.1	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
070001	ความสามารถในการแข่งขัน ด้าน โครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น	จ.2	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
070101	ต้นทุนโลจิสติกส์ของ ประเทศไทยต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง	จ.3	กระทรวงคมนาคม
070102	ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ของประเทศไทยดีขึ้น	จ.3	กระทรวงคมนาคม
070103	การขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงคมนาคม
070104	การเดินทางด้วยระบบ ขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงคมนาคม
070105	ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
070201	การใช้ก๊าซธรรมชาติ ในการผลิตไฟฟ้าลดลง	จ.3	กระทรวงพลังงาน
070202	การใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น	จ.3	กระทรวงพลังงาน
070203	ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงพลังงาน
070204	การปรับปรุงและพัฒนาระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีระบบ โครงข่ายสมาร์ทกริด	จ.3	กระทรวงพลังงาน
070301	ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น	จ.3	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
080001	ผู้ประกอบการในทุก ระดับเป็นผู้ประกอบ การยุคใหม่ที่มีบทบาท ต่อระบบเศรษฐกิจ เพิ่มมากขึ้น	ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ของไทย มีบทบาทต่อระบบ เศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสะท้อนได้จากสัดส่วน ผลิตภัณฑ์มวลรวมของ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์ มวล รวมในประเทศ ทั้งนี้ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ตามนิยามใน กฎกระทรวงกำหนดลักษณะ ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม พ.ศ. 2562 (1) วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจกรรมที่มีลักษณะ ดังนี้ 1.1) กิจกรรมผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงาน	สัดส่วนผลิตภัณฑ์ มวลรวมของ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจาก สำนักงานส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สสว.)	$AVG.(P_N) = \frac{P_{N_1} + P_{N_2} + \dots}{N}$ $AVG.(P_N) =$ ค่าเฉลี่ยของสัดส่วน ผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศ ในช่วง 5 ปี โดยที่ P_N = สัดส่วนผลิตภัณฑ์ มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศ รายปี คำนวณโดย $P_N = \left(\frac{A}{B} \times 100\right)$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศ ทั้งหมดเฉลี่ย โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ ทั้งหมด ต้องมี <u>สัดส่วนเฉลี่ย</u>	ปี 2564 สัดส่วนผลิตภัณฑ์ มวลรวมของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 34.63 (ใช้นิยามตาม กฎกระทรวงกำหนด ลักษณะของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562) ปี 2563 ร้อยละ 34.16 ปี 2562 ร้อยละ 35.05 ปี 2561 ร้อยละ 34.53 *หมายเหตุ : ข้อมูลมีความ ล่าช้า 1 ปี

		ไม่เกินห้าสิบคนหรือมีรายได้ต่อปีไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท 1.2) กิจการให้บริการกิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสามสิบคนหรือมีรายได้ต่อปีไม่เกินห้าสิบล้านบาท (2) วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังนี้ 2.1) กิจการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทแต่ไม่เกินห้าร้อยล้านบาท 2.2) กิจการให้บริการกิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสามสิบคนแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยคนหรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสามร้อยล้านบาท			ปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 40 ปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 45 ปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 50	
--	--	--	--	--	--	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
080101	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ ที่เป็น Early stage ซึ่งมีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจระหว่าง 0-3 ปี ในประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามนิยามใหม่ในกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562	อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ $AVG. Growth(N) = \text{ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ทั้งหมด}$ โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ทั้งหมดรายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ปีปัจจุบัน B = ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ปีก่อนหน้า โดยผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ทั้งหมด <u>ต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปี</u> ปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 15 ปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 25 ปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 35	ปี 2564 มีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (Early Stage) ที่จดทะเบียนนิติบุคคลลดลงร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับปี 2563 ปี 2563 ร้อยละ 2.9 ปี 2562 ร้อยละ 4.4 ปี 2561 ร้อยละ 4.8

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
080102	ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น	ผู้ประกอบการทุกระดับของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีทักษะ มีความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ดิจิทัลดีขึ้น ในการประกอบธุรกิจ	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานจาก World Digital Competitiveness ประจำปี 2564 เรื่อง การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล ของ IMD World Digital Competitiveness ขององค์กรระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ (International Institute for Management Development (IMD))	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับรวมความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลของ IMD World Digital Competitiveness ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ (1) Knowledge (Talent, Training and Education, Scientific Concentration) (2) Technology (Regulatory Framework, Capital, Technological Framework) (3) Future Readiness (Adaptive Attitudes, Business Agility, IT Integration) โดยอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งหมด ปี 2566 - 2570 ไม่เกิน 30 ปี 2571 - 2575 ไม่เกิน 25 ปี 2576 - 2580 ไม่เกิน 20	ปี 2564 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 38 จาก 64 ประเทศ ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 39 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 40 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 39

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
080201	สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น	สถาบันการเงินภาครัฐและเอกชนเป็นช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่เคยได้รับสินเชื่อธุรกิจ และอนุมัติวงเงินมูลค่าสินเชื่อ หรือเงินกู้ยืม เพื่อประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N_1} + G_{N_2} + \dots}{N}$ $AVG. Growth(N) = \text{ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ทั้งหมดโดยที่ } G_N = \text{อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ทั้งหมดรายปี}$ $N = \text{จำนวนปี}$ $\text{คำนวณโดย } G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ปีปัจจุบัน B = สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ปีก่อนหน้า โดยการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ทั้งหมดต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปี ปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 10 ปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 10 ปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 10	ปี 2564 มูลค่าสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 ปี 2563 ร้อยละ 14.7 ปี 2562 ร้อยละ -3.7 ปี 2561 ร้อยละ -1.6 หมายเหตุ ข้อมูลอัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ (SMEs) ของระบบธนาคารพาณิชย์ (1) นิยามลูกหนี้ธุรกิจที่ไม่ใช่รายใหญ่ (SMEs) ตามเกณฑ์ใหม่เรื่องการจัดขนาดธุรกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม (2) ลูกหนี้รายใหม่ คือ ลูกหนี้ที่ไม่เคยมียอดสินเชื่อคงค้างกับระบบธนาคารพาณิชย์ในทุกปีก่อนหน้า (3) ข้อมูลไม่นับรวมสินเชื่อของภาครัฐและธุรกิจในการการเงิน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						ข้อมูล Growth ณ ก.ย. 65 เป็น %YTD Growth มิใช่ %YoY Growth
080202	มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีการระดมทุนผ่านตลาดทุน ได้แก่ (1) ตราสารทุน (2) ตราสารหนี้เพิ่มขึ้น	อัตรามูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจาก (1) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N_1} + G_{N_2} + \dots}{N}$ $AVG. Growth(N) = \text{ค่าเฉลี่ยของอัตรามูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งหมด โดยที่ } G_N = \text{อัตรามูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งหมดรายปี}$ $N = \text{จำนวนปี}$ $\text{คำนวณโดย } G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปีปัจจุบัน B = มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปีก่อนหน้า โดยมูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจ	ปี 2564 มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.59 จากปี 2563 ปี 2563 ขยายตัวร้อยละ 46.3

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งหมด <u>ต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย</u> ปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 12 ปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 14 ปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 16	
080301	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	มูลค่าการทำธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการ (Business to Business: B2B) ผู้ประกอบการกับผู้บริโภค (Business to Consumer: B2C) และผู้บริโภคกับผู้บริโภค (Consumer to Consumer: C2C) มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ต่อปี)	ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) (ETDA)	$a_t = [(b_t - b_{t-1}) \div b_{t-1}]$ a_t : อัตราการขยายตัวของมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม b_t : มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปีสุดท้ายของห่วงโซ่มูลค่าปัจจุบัน b_{t-1} : มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปีสุดท้ายของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า โดยมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด ต้องมี <u>อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น 1 เท่า ต่อปี</u>	ปี 2564 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1,906,109.32 ล้านบาท* ปี 2563 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1,585,956.29 ล้านบาท ปี 2562 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1,391,932.41 ล้านบาท ปี 2561 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1,184,389.10 ล้านบาท
080302	ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น	ผู้ประกอบการในทุกระดับของวิสาหกิจขนาดกลาง	ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ	รายงานจาก IMD World Competitiveness	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ International Trade	ปี 2564 ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		และขนาดย่อม มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะเพื่อใช้ ในการแข่งขันด้าน การค้าระหว่างประเทศ (International Trade) ดีขึ้น	(อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	Yearbook 2021 ประจำปี 2564 เรื่อง การจัดอันดับ ความสามารถในการ แข่งขันด้านการค้า ระหว่างประเทศ (International Trade) ภายใต้สมรรถนะ ทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ขององค์การระหว่าง ประเทศเพื่อการ พัฒนาการบริหาร จัดการ(International Institute for Management Development (IMD))	(1.2) ภายใต้สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ของ IMD World Competitiveness Yearbook 2021 โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ดุลบัญชีเดินสะพัด (2) ดุลการค้าและบริการ (3) มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ ปี 2566 - 2570 ไม่เกิน 5 ปี 2571 - 2575 ไม่เกิน 5 ปี 2576 - 2580 ไม่เกิน 5	ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 21 จาก 64 ประเทศ ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 5 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 6 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 6

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
080303	การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของการส่งออกสินค้าและบริการ การขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตามนิยามใหม่ในกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562	สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	$AVG. (P_N) = \frac{P_{N1} + P_{N2} + \dots}{N}$ $AVG. (P_N) =$ ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ ในช่วง 5 ปี โดยที่ P_N = การส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ รายปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A}{B} \times 100\right)$ A = สัดส่วนการส่งออกรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม B = สัดส่วนการส่งออกรวมของประเทศทั้งหมดเฉลี่ย โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งหมด ต้องมีสัดส่วนเฉลี่ย ปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 20 ปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 25 ปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 30	ปี 2564 มูลค่าการส่งออกสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกสินค้าทั้งประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 12.35 ปี 2563 ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 12.48 ปี 2562 ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 12.87 ปี 2561 ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 12.46 *หมายเหตุ : ข้อมูลมีความล่าช้า 2 ปี
080401	อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการ	ผลการประเมินความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการและ	ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ	รายงานจาก	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency)	(1) จำนวนวันที่ต้องใช้ติดต่อกับหน่วยงาน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	ด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีต่อภาครัฐ ซึ่งสะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการสนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจ Start-up และความสอดคล้องของนโยบายหรือแผนงานที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดีขึ้น	(1) จำนวนวันที่ต้องใช้ติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อจัดตั้งธุรกิจ (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580) (2) กระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจ (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	IMD World Competitiveness Yearbook 2021 ประจำปี 2021 เรื่อง การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) ขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ (International Institute for Management Development (IMD))	ของ IMD World Competitiveness Yearbook 2021 โดยใช้ (1) จำนวนวันที่ต้องใช้ติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อจัดตั้งธุรกิจ (Start-up days) ปี 2566 - 2570 ไม่เกิน 17 ปี 2571 - 2575 ไม่เกิน 14 ปี 2576 - 2580 ไม่เกิน 12 (2) ด้านกระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจ (Start-up procedures) ปี 2566 - 2570 ไม่เกิน 20 ปี 2571 - 2575 ไม่เกิน 17 ปี 2576 - 2580 ไม่เกิน 15	ราชการเพื่อจัดตั้งธุรกิจ (Start-up days) ของประเทศไทย ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 20 จาก 64 ประเทศ ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 20 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 14 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 13 (2) กระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจ (Start-up procedures) ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 25 จาก 64 ประเทศ ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 25 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 24 ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 23

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
08	แผนแม่บทฯ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	จ.1	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
080001	ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	จ.2	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
080101	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
080102	ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
080201	สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการคลัง
080202	มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการคลัง

080301	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงพาณิชย์
080302	ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น	จ.3	กระทรวงพาณิชย์
080303	การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงพาณิชย์
080401	อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุน และความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น	จ.3	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สสว.)

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
090001	การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด เพิ่มขึ้น	การขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ประกอบด้วย (1)เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา) (2)ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (2.1)ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง) (2.2)ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย) (2.3)ระเบียง	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในช่วง 5 ปีของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดรายปี N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจปีก่อนหน้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย อย่างน้อย ในห่วงปี 2566- 2570 ร้อยละ 5 ในห่วงปี 2571- 2575 ร้อยละ 5 ในห่วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 5	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล ทั้งนี้ ข้อมูลอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบันประมาณ 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		เศรษฐกิจพิเศษ ภาคกลาง- ตะวันตก (นครปฐม สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี) (2.4)ระเบียบ เศรษฐกิจพิเศษ ภาคใต้ (ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี) (3)เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน 10 แห่ง (ตาก สระแก้ว มุกดาหาร ตราด สงขลา หนองคาย นราธิวาส เชียงราย นครพนม และ กาญจนบุรี) ที่มา : พระราชบัญญัติ เขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก พ.ศ. 2561 และพื้นที่ที่คณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษประกาศ กำหนดให้เป็นเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษตาม				

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564				
090002	การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ	มูลค่าการลงทุนเฉพาะภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ประกอบด้วย (1)เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (2)ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (3)เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 แห่ง	มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด (ล้านบาท)	- มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ - โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า - การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่ขอรับสิทธิประโยชน์โดยกรมศุลกากร - การลงทุนของ	ผลรวมของมูลค่าการลงทุนเฉพาะภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (มูลค่าสะสม) ประกอบด้วย (1) มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน (2) ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ (3) โครงการลงทุนของผู้ได้รับสิทธิพัฒนาที่ราชพัสดุในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (4) การลงทุนของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและภาคเอกชนในนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (5) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่ขอรับสิทธิประโยชน์ โดยการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ซึ่งเป็นมูลค่าสะสม ต้องมีมูลค่าในปี 2570 มูลค่ารวม ต้องไม่น้อยกว่า 650,000 ล้านบาท ในปี 2575 มูลค่ารวม ต้องไม่น้อยกว่า	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
				การนิคม อุตสาหกรรมฯ โดยการนิคม อุตสาหกรรม	650,000 ล้านบาท ในปี 2580 มูลค่ารวม ต้องไม่น้อยกว่า 650,000 ล้านบาท	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
090101	การขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวล รวมของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก เพิ่มขึ้น	การขยายตัวของมูลค่า สินค้าและบริการ ขั้นสุดท้ายในพื้นที่เขต พัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลอัตราการ ขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวล รวมของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก โดยสำนักงาน สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตรา การขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการ ขั้นสุดท้ายในช่วง 5 ปีของพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกปีก่อนหน้า	ปี 2562 มีผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัดในพื้นที่เขต พัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก 1,395,573 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตรา การขยายตัว ร้อยละ 0.68 จากปี 2561 โดยมีอัตรา การขยายตัวเฉลี่ยในช่วง 5 ปี (2558 – 2562) คิดเป็นเพียงร้อยละ 2.87 ทั้งนี้ ข้อมูลอัตราการ ขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมของพื้นที่เขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบัน ประมาณ 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ต้องมี <u>อัตราการขยายตัวเฉลี่ย</u> อย่างน้อย ในห่วงปี 2566- 2570 ร้อยละ 6.3 ในห่วงปี 2571- 2575 ร้อยละ 6.3 ในห่วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 6.3	
090102	การลงทุนในเขต พัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก เพิ่มขึ้น	มูลค่าการลงทุนเฉพาะ ภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการ ลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานขนาดใหญ่ ในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	มูลค่าการลงทุน ในเขตพัฒนา พิเศษภาค ตะวันออก (ล้านบาท)	- ข้อมูลมูลค่า การขอรับ การส่งเสริม การลงทุน โดย สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริม การลงทุน - ข้อมูลทุนจ ทะเบียนของ นิติบุคคล จัดตั้งใหม่ โดยกรม พัฒนาธุรกิจ การค้า	ผลรวมของมูลค่าการลงทุนเฉพาะ ภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในช่วง 5 ปี (มูลค่าสะสม) ประกอบด้วย (1) มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน และ/หรือ (2) ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้ง ใหม่ โดยการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกซึ่งเป็นมูลค่าสะสม ต้องมี มูลค่า ในปี 2570 มูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 500,000 ล้านบาท ในปี 2575 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่ น้อยกว่า 500,000 ล้านบาท ในปี 2580 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่ น้อยกว่า 500,000 ล้านบาท	มูลค่าการขอรับการ ส่งเสริมการลงทุนในช่วง ปีงบประมาณ 2561 – 2564 มีมูลค่าเงินลงทุน รวมทั้งสิ้น 1,202,874 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
090204	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ	การขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย (1) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง) (2) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา ขอนแก่น อุตรธานี หนองคาย) (3) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (นครปฐม สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี) (4) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี)	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ (เฉลี่ยร้อยละ)	ข้อมูลอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในช่วง 5 ปีของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษปีก่อนหน้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษต้องมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566- 2570 ร้อยละ 5 ในห้วงปี 2571- 2575 ร้อยละ 5 ในห้วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 5	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล ทั้งนี้ ข้อมูลอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบัน ประมาณ 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ทั้งนี้ พื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ เป็นพื้นที่ที่กำหนดในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ				
090205	การลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น	มูลค่าการลงทุนเฉพาะภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย (1) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (2) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (3) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (4) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้	มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ (ล้านบาท)	- ข้อมูลมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - ข้อมูลทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	ผลรวมของมูลค่าการลงทุนเฉพาะภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ในช่วง 5 ปี (มูลค่าสะสม) ประกอบด้วย (1)มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน (2)ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ โดยการลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษซึ่งเป็นมูลค่าสะสม ต้องมีมูลค่าในปี 2570 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาท ในปี 2575 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาท ในปี 2580 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาท	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล
090301	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวล	การขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการขั้น	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์	ข้อมูลอัตราการขยายตัวของ	$AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ AVG. Growth (N) = ค่าเฉลี่ยของอัตรา	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล ทั้งนี้ ข้อมูลอัตราการ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	รวมของพื้นที่ เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดนเพิ่มขึ้น	สุดท้ายของจังหวัดที่มี เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน 10 แห่ง ประกอบด้วย ตาก สระแก้ว มุกดาหาร ตราด สงขลา หนองคาย นราธิวาส เชียงราย นครพนม และ กาญจนบุรี	มวบรวมของ จังหวัดที่มีเขต พัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน (เฉลี่ยร้อยละ)	ผลิตภัณฑ์มวล รวมของจังหวัด ที่มีเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน โดย สำนักงานสภา พัฒนาการ เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	การขยายตัวของมูลค่าสินค้าและบริการ ขั้นสุดท้ายของจังหวัดที่มีเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 แห่ง ในช่วง 5 ปี โดยที่ G_N = อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่มีเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน N = จำนวนปี คำนวณโดย $G_N = \left(\frac{A-B}{B}\right) \times 100$ A = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่มีเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ปีปัจจุบัน B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่มีเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ปีก่อนหน้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนต้องมี อัตราการขยายตัวเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566- 2570 ร้อยละ 3 ในห้วงปี 2571- 2575 ร้อยละ 3 ในห้วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 3	ขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมของจังหวัดที่มีเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน มีความล่าช้ากว่า ปีปัจจุบันประมาณ 2 ปี
090302	การลงทุนในเขต พัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน เพิ่มขึ้น	มูลค่าการลงทุนเฉพาะ ภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการ ลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานขนาดใหญ่ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน 10	มูลค่าการลงทุน ในเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน (ล้านบาท)	- มูลค่าการ ขอรับการ ส่งเสริมการ ลงทุน โดย สำนักงาน คณะกรรมการ การส่งเสริม	ผลรวมของมูลค่าการลงทุนเฉพาะ ภาคเอกชนเท่านั้น โดยไม่รวมมูลค่าการ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 แห่ง ในช่วง 5 ปี (มูลค่าสะสม) ประกอบด้วย (1) มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน	ช่วงปี 2561 – 2564 มีมูลค่าการลงทุน รวมประมาณ 16,112 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		แห่ง		การลงทุน - ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ - ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ - โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า - การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่ขอรับสิทธิประโยชน์โดยกรมศุลกากร - การลงทุนของการนิคมอุตสาหกรรมฯ โดยการนิคมอุตสาหกรรม	(2) ทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ (3) โครงการลงทุนของผู้ได้รับสิทธิพัฒนาที่ราชพัสดุในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (4) การลงทุนของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและภาคเอกชนในนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (5) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่ขอรับสิทธิประโยชน์ โดยการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนซึ่งเป็นมูลค่าสะสมต้องมีมูลค่า ในปี 2570 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 10,000 ล้านบาท ในปี 2575 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 10,000 ล้านบาท ในปี 2580 มูลค่ารวมมูลค่ารวมต้องไม่น้อยกว่า 10,000 ล้านบาท	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
09	แผนแม่บทฯ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ	จ.1	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090001	การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น	จ.2	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090002	การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ	จ.2	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090101	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
090102	การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
090204	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ	จ.3	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090205	การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090301	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
090302	การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หมายเหตุ : เป้าหมายแผนย่อย 090201 090202 และ 090203 เนื่องจากระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และเพิ่มเติมเป้าหมายเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (090204 และ 090205) ทั้งนี้ เป้าหมายแผนย่อย 090203 และ 090303 มีความซ้ำซ้อน ในแผนแม่บทฯ (06) พื้นที่และเมืองนำอยู่ จึงได้มีการยกเลิกเช่นกัน

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
100001	คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศมากขึ้น	การสร้างสภาพแวดล้อมให้คนไทยเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็นวิถีการดำเนินชีวิต อาทิ การส่งเสริมให้คนไทยมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความตระหนักรู้ถึงหน้าที่ต่อประโยชน์ส่วนรวม การมีวิจรรณญาณที่ดี มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยที่มีอัตลักษณ์และความโดดเด่นทั้งในด้านความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีไมตรี ความเป็นมิตร	ดัชนีคุณธรรม 5 ประการ ประกอบด้วย (1) ความพอเพียง (2) ความมีวินัย รับผิดชอบ (3) ความกตัญญู (4) ความสุจริต (5) การมีจิตสาธารณะ (คะแนน)	ข้อมูลดัชนีชี้วัดสถานการณ์คุณธรรม จากศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	คำนวณโดยหาค่าเฉลี่ยของทั้ง 5 องค์ประกอบ ของดัชนีคุณธรรม 5 ประการ โดยการกำหนดค่าเป้าหมายในแต่ละช่วง ได้จากการตั้งเป้าหมายให้มีค่าเฉลี่ยเต็ม 6 ณ สิ้นปี พ.ศ.2580 $\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{(A + B + C + D + E)}{n}$ โดยที่ A = ค่าเฉลี่ยความพอเพียง B = ค่าเฉลี่ยความมีวินัยรับผิดชอบ C = ค่าเฉลี่ยความสุจริต D = ค่าเฉลี่ยการมีจิตสาธารณะ E = ค่าเฉลี่ยความกตัญญู n = 5 (5 องค์ประกอบ) โดยกำหนดค่าเป้าหมายเป็นค่า ณ ปีที่สิ้นสุดของแต่ละห้าปี (ไม่ได้เป็นการเฉลี่ยของทุกปีในแต่ละห้าปี) ณ สิ้นปี 2570 อยู่ที่ 5.10, ณ สิ้นปี 2575 อยู่ที่ 5.56 และ ณ สิ้นปี 2580 อยู่ที่ 6.00 คะแนน	ในปี พ.ศ. 2564 ดัชนีคุณธรรม 5 ประการ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 จากค่าเฉลี่ยเต็ม 6.00 A = 4.61 B = 4.18 C = 4.49 D = 4.77 E = 5.11

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
100101	คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติ ตามมาตรฐานและสมคูลทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมดีขึ้น	การส่งเสริมให้คนไทยมีการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรมในทุกๆ ช่วงวัย เริ่มตั้งแต่การเลี้ยงดูในครอบครัว การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมถึงการสร้างคามเข้มแข็งให้กับชุมชนและสถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน	1. ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นของประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนสะท้อนการมีคุณธรรมเพิ่มขึ้น ของกระทรวงวัฒนธรรม	ใช้ผลการสำรวจความคิดเห็นจากประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป เพื่อสะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการตอบแทนผู้มีพระคุณ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความมีวินัย ด้านการให้อภัย ด้านความพอเพียง และด้านการช่วยเหลือผู้อื่น โดยแต่ละข้อคำถามจะให้ผู้ตอบเลือกระดับคะแนนจาก 1 (น้อยที่สุด) ถึง 5 (มากที่สุด) โดยกำหนดค่าเป้าหมายเป็นค่า ณ ปีที่สิ้นสุดของแต่ละห้าปี (ไม่ได้เป็นการเฉลี่ยของทุกปีในแต่ละห้าปี) ณ สิ้นปี 2570 อยู่ที่ร้อยละ 97, ณ สิ้นปี 2575 อยู่ที่ร้อยละ 98 และ ณ สิ้นปี 2580 อยู่ที่ร้อยละ 99	ในปี 2564 ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ที่ร้อยละ 96.89
			2. ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย ประกอบด้วย (1) พลังตัวตน (2) พลังครอบครัว (3) พลังสร้างปัญญา (4) พลังเพื่อนและกิจกรรม (5) พลังชุมชน (ร้อยละ)	การสำรวจสถานการณ์ ต้นทุนชีวิต ของเด็กและเยาวชนไทย ช่วงอายุ 12-18 ปี ของศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	ใช้ค่าเป้าหมายจากผลรวมการสำรวจต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย อายุระหว่าง 12-18 ปี ทั้ง 5 องค์ประกอบ $\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{(A + B + C + D + E)}{n}$ โดยที่ A = พลังตัวตน B = พลังครอบครัว C = พลังสร้างปัญญา D = พลังเพื่อนและกิจกรรม	ในปี 2564 ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย โดยรวมอยู่ที่ร้อยละ 62.10 A = 70.23 B = 68.91 C = 60.98 D = 62.62 E = 47.76

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					E = พลังชุมชน n = 5 (5 องค์ประกอบ) โดยกำหนดค่าเป้าหมายเป็นค่า ณ ปีที่สิ้นสุดของแต่ละห้าปี (ไม่ได้เป็นการเฉลี่ยของทุกปีในแต่ละห้าปี) ณ สิ้นปี 2570 อยู่ที่ร้อยละ 70, ณ สิ้นปี 2575 อยู่ที่ร้อยละ 80 และ ณ สิ้นปี 2580 อยู่ที่ร้อยละ 85	
100201	ภาคธุรกิจมีบทบาทสำคัญในการลงทุนเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น	การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจมีบทบาทในการลงทุนเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น รวมทั้งการเพิ่มจำนวนของวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งหมายถึง บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้า หรือการบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ	จำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม	ข้อมูลจำนวนกิจการที่จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม	คิดอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม $G_N = \frac{(A-B)}{B} \times 100$ โดยที่ G_N = อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม A = จำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมปีปัจจุบัน B = จำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมปีก่อนหน้า โดยกำหนดค่าเป้าหมายเป็นร้อยละต่อปี (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี)	ในปี 2564 มีจำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม 148 แห่ง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
100301	สื่อในสังคมไทยมีความเข้มแข็งสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในสังคมทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ปลอดภัย และสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	การส่งเสริมให้ประชาชนรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศสามารถ เข้าถึง เข้าใจ ตีความ ประเมิน สร้างข้อมูลและสื่อในรูปแบบที่หลากหลายด้วยความตระหนักถึงผลกระทบของข้อมูลและสื่อต่าง ๆ โดยไม่ถูกรูปจำ และสามารถใช้สื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตของทั้งตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม	สถานภาพการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy : MIL) (คะแนน)	ข้อมูลสถานภาพการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy : MIL) ของ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	ใช้คะแนนจากการสำรวจสถานการณ์การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัลของประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) การเข้าถึง หมายถึง บุคคลสามารถค้นหาและเข้าถึงเนื้อหาข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการได้ (2) การประเมิน หมายถึง บุคคลสามารถเข้าใจ ประเมินผล และประเมินคุณค่า ข้อมูลสื่อและสารสนเทศได้ (3) การสร้างหมายถึง บุคคลสามารถสร้าง ใช้ ประโยชน์ และติดตามข้อมูลสื่อและสารสนเทศได้ โดยกำหนดค่าเป้าหมายเป็นค่า ณ ปีที่สิ้นสุดของแต่ละห้าปี (ไม่ได้เป็นการเฉลี่ยของทุกปีในแต่ละห้าปี) ณ สิ้นปี 2570 อยู่ที่ 80 คะแนน ณ สิ้นปี 2575 อยู่ที่ 85 คะแนน และ ณ สิ้นปี 2580 อยู่ที่ 90 คะแนน	ในปี 2563 สถานภาพการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ อยู่ที่ 72.3 คะแนน

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
10	แผนแม่บทฯ ประเด็น การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	จ.1	กระทรวงวัฒนธรรม
100001	คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรัก และภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคม ไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติมากขึ้น	จ.2	กระทรวงวัฒนธรรม
100101	คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติ ตามมาตรฐานและสมดุลงานด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตน ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมดีขึ้น	จ.3	กระทรวงวัฒนธรรม
100201	ภาคธุรกิจมีบทบาทสำคัญในการลงทุนเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
100301	สื่อในสังคมไทยมีความเข้มแข็ง สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในสังคม ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ปลอดภัย และสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	จ.3	กรมประชาสัมพันธ์

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
110001	คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	คนไทยทุกช่วงวัยที่มีช่วงอายุตั้งแต่ (1) ช่วงการตั้งครรภ์ จนถึงปฐมวัย อายุ 0 – 14 ปี (2) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น อายุ 15 – 24 ปี (3) ช่วงวัยแรงงาน อายุ 15 -59 ปี (4) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ตั้งแต่อายุ 60 ปี ขึ้นไป โดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทุกมิติ การพัฒนา มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสุขภาพ ด้านร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตให้สอดคล้องตามสภาวะทางสังคม เศรษฐกิจ	ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme : UNDP)	ดัชนีการพัฒนามนุษย์ เป็นการจัดอันดับจากทั้งหมด 192 ประเทศ โดยคิดจากรายได้ประชากรต่อหัว ระดับการศึกษา และอายุคาดเฉลี่ย ซึ่งจะวัดระดับคุณภาพชีวิตของคนใน 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านสุขภาพ วัดจากความคาดหมายการคงชีพเมื่อแรกเกิด (2) ด้านการศึกษา วัดจากจำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษา และจำนวนปีที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา (3) ด้านมาตรฐานการครองชีพ วัดจากรายได้ประชาชาติมวลรวมต่อบุคคล โดยนำทั้ง 3 ตัวชี้วัดนี้นำมาประกอบเป็นดัชนีการพัฒนามนุษย์ โดยค่า HDI จะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1	ปี 2564 ดัชนีการพัฒนามนุษย์ มีค่าคะแนน = 0.800 คะแนน ปี 2563 ดัชนีการพัฒนามนุษย์ มีค่าคะแนน = 0.802 คะแนน ปี 2562 = 0.804 ปี 2561 = 0.795

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		การเมือง วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิตและทรัพยากรที่มีอยู่ รวมทั้งมีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ (1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี (3) ทักษะชีวิตและอาชีพ			โดยจะต้องมีค่าคะแนนดังนี้ การพัฒนามนุษย์ ในห่วงปี 2566 -2570 = ไม่น้อยกว่า 0.82 คะแนน ในห่วงปี 2571 – 2575 = ไม่น้อยกว่า 0.85 คะแนน ในห่วงปี 2576 -2580 = มากกว่า 0.85 คะแนน	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
110101	ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็ง และมีจิตสำนึกความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงมากขึ้น	ครอบครัวไทย ที่สมาชิกภายในครอบครัว มีความผูกพันทั้งทางอารมณ์และจิตใจ มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการทำบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม มีจิตสำนึกความเป็นไทยใน 4 สถาบัน ได้แก่ สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมถึงการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	ดัชนีความเข้มแข็งของครอบครัวไทย คือ ข้อกำหนดที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อแสดงถึงความเข้มแข็งของครอบครัว โดยสำรวจความคิดเห็น ครอบครัวเป้าหมายในพื้นที่ดำเนินโครงการ ครอบครัว 77 จังหวัด ผ่านคู่มือการสำรวจสถานการณ์ความเข้มแข็งของครอบครัว ประกอบด้วย 5 ด้าน (1) ด้านสัมพันธภาพ (2) ด้านการพึ่งพาตนเอง (3) ด้านการทำบทบาทหน้าที่ของครอบครัว (4) ด้านทุนทางสังคม (5) ด้านการหลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยงและการปรับตัวได้ในภาวะยากลำบาก	ปี 2564 ดัชนีความเข้มแข็งของครอบครัวไทย 90.11 คะแนน ปี 2563 85.60 คะแนน ปี 2562 85.50 คะแนน ปี 2561 85.07 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					โดยดัชนีความเข้มแข็งของครอบครัวไทย ในห้วงปี 2566 -2570 ไม่น้อยกว่า 92 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า 94 คะแนน ในห้วงปี 2576 -2580 ไม่น้อยกว่า 96 คะแนน	
110201	เด็กเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัย สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพมากขึ้น	การเกิดที่มีคุณภาพคือ การเกิดจากการตั้งครรภ์ที่ตั้งใจและวางแผน โดยมีพัฒนาสมวัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเคลื่อนไหว (Gross Motor : GM) (2) ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา (Fine Motor : FM) (3) ด้านความเข้าใจภาษา (Receptive Language : RL) (4) ด้านการใช้ภาษา	ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข	$Child\ KPI = \frac{F}{B} \times 100$ โดย Child KPI = ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย ใช้เด็กที่มีช่วงอายุ 9, 18, 30 และ 42 เดือน มาคำนวณ เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่มีความสำคัญต่อการเฝ้าระวังและติดตามพัฒนาการ ที่เด็กได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ F = จำนวนเด็กที่มีอายุ 9, 18, 30 และ 42 เดือน ที่ได้รับการตรวจคัดกรองพัฒนาการโดยใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ซึ่งผลการตรวจคัดกรองผ่านครบ 5 ด้าน ในการตรวจ	ปี 2564 ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย 82 คะแนน (ประมาณการ) ปี 2563 82 คะแนน ปี 2562 86.95 คะแนน ปี 2561 80.60 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		(Expressive Language : EL) (5) ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม (Personal and Social : PS) และสามารถเข้าถึงการบริการของกระทรวงสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ			คัดกรองพัฒนาการครั้งแรก รวมกับเด็กที่พบพัฒนาการสงสัยล่าช้า และได้รับการติดตามให้ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ และประเมินซ้ำแล้วผลการประเมินผ่านครบ 5 ด้าน ภายใน 30 วัน (1B260) B = จำนวนเด็กอายุ 9,18,30 และ 42 เดือน ทั้งหมดในเขตรับผิดชอบที่ได้รับการตรวจคัดกรองพัฒนาการจริง ในช่วงเวลาที่กำหนด) โดยดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย ในห้วงปี 2566 -2570 ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่น้อย 90 คะแนน ในห้วงปี 2576 -2580 ไม่น้อยกว่า 95 คะแนน	
110301	วัยเรียน / วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ครบถ้วน รู้จักคิด วิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความ	กลุ่มวัยเรียนที่มีอายุ 6 -14 ปี และกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 10 -19 ปี มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่	ความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ (Skill) แรงงานในอนาคต (Future	รายงาน The Global Competitiveness Report ของสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF)	การสำรวจความคิดเห็น และรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จาก The Global Competitiveness Report ซึ่งจัดอันดับจากทั้งหมด 141 ประเทศ โดยวัดคะแนนความสามารถในการแข่งขันการ	ค่าคะแนนของประเทศไทย ปี 2562 = 60.70 และ ปี 2561 = 58.49 ซึ่งค่าคะแนนเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 2 คะแนน รวมทั้งประเมินและ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	กล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการ แก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดชีวิตดีขึ้น	(1) ทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรม (2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี (3) ทักษะชีวิตและอาชีพ มีทักษะชีวิตเป็น ความสามารถอัน ประกอบด้วยความรู้ เจตคติ (ทัศนคติ) และ ทักษะซึ่งสามารถจัดการ กับปัญหารอบ ๆ ตัวให้ บุคคลอยู่รอดในสภาพ สังคมและวัฒนธรรม ยุคปัจจุบันได้อย่างมี ความสุขและ เตรียมพร้อมสำหรับการ ปรับตัวในอนาคต	Workforce) (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)		พัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ (Skill) แรงงานในอนาคต (Future Workforce) ประกอบด้วย (1) ปีการศึกษาคาดหวัง: จำนวนปี ทั้งหมดที่คาดว่าจะได้รับ การศึกษา (ตั้งแต่ระดับประถม จนถึงอุดมศึกษา) (2) การสอนให้คิดอย่างมีเหตุมีผล (Critical thinking in teaching) (3) อัตราส่วนนักเรียนต่อครูใน ระดับประถมศึกษา (Pupil-to- teacher ratio in primary education) (กำลังแรงงาน = บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป) โดยคะแนนความสามารถ ในการแข่งขันการพัฒนา ทุนมนุษย์ด้านทักษะ แรงงานในอนาคต จะต้องมี ค่าคะแนน ในห้วงปี 2566 -2570 ไม่น้อยกว่า 70 คะแนน	วิเคราะห์จากช่วงคะแนน ในกลุ่มประเทศที่พัฒนา แล้ว ซึ่งมีค่าคะแนน ประมาณการ = 85.00 คะแนน ดังนั้นจึงกำหนดค่า เป้าหมายให้เพิ่มขึ้นปีละ 2 คะแนน และในห้วงปี 2576 - 2580 จะต้องมีค่าคะแนน มากกว่าค่าคะแนน ประมาณการในกลุ่ม ประเทศที่พัฒนาแล้ว

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน ในห้วงปี 2576 -2580 ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน	
110401	แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีการพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงานมีจุดเน้นการพัฒนาในการพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพแรงงาน ตามหลักการทำงานที่มีคุณค่า โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลแรงงานให้เกิดความเชื่อมโยงระบบข้อมูลสถานการณ์แรงงาน ความต้องการแรงงาน/ค่าจ้าง/การอบรม และข้อมูลแรงงานรายบุคคล ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานให้ตรงกับความต้องการของ	ผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	คิดอัตราส่วนของผลผลิตกับจำนวนแรงงานในระบบเศรษฐกิจซึ่งมีการคำนวณมี 2 แบบ คือ ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่อคน และผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่อชั่วโมงทำงาน คำนวณโดย $\text{ผลิตภาพแรงงาน} = \frac{A}{B}$ A = ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) B = ผู้มีงานทำ/ชั่วโมงการทำงานรวม (Hour Work) โดยจะต้องมีผลิตภาพแรงงานในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 (ต่อปี) ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 (ต่อปี) ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 (ต่อปี)	ผลิตภาพแรงงาน ปี 2564 = ร้อยละ 0.7 ปี 2563 = ร้อยละ -6.3 ปี 2562 = ร้อยละ 3.1 ปี 2561 = ร้อยละ 3.0 ปี 2560 = ร้อยละ 4.7

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ตลาดแรงงาน ระบบการรับรองสมรรถนะแรงงาน การส่งเสริมการมีงานทำอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีกลไกบริหารจัดการเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานที่เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะแรงงาน				
110402	มีคนไทยที่มีความสามารถและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เข้ามาทำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในอุตสาหกรรม	ส่งเสริมจำนวนคนไทยที่มีความสามารถ และมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เข้ามาทำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม อุตสาหกรรมเป้าหมาย	สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อกำลังแรงงาน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทย่อย 110402 มีคนไทยที่มีความสามารถและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เข้ามาทำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในอุตสาหกรรม ใช้ตัวชี้วัด สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
	เป้าหมายเพิ่มขึ้น	อาทิ (1) อุตสาหกรรมการยานยนต์สมัยใหม่ (2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (7) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (8) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (9) อุตสาหกรรมดิจิทัล (10) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร			ต่อกำลังแรงงาน โดยมีค่าเป้าหมาย หัวข้อที่ 1 (ปี 2561 – 2565) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 หมายความว่า สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มขึ้น จากปีก่อนหน้า ร้อยละ 10 ตัวอย่าง ปี 2564 สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เท่ากับ ร้อยละ 9.74 ส่วนปี 2563 เท่ากับ ร้อยละ 9.4 เมื่อคิดคำนวณแล้ว จะได้ สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปี 2564 เพิ่มขึ้นจากปี 2563 เท่ากับร้อยละ 3.20 ในหัวข้อที่ 2 (ปี 2566 -2570) กำหนดค่าเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 ภายในปี 2570 หมายความว่า สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในปี 2570 จะต้องเท่ากับ ร้อยละ 15 (คิดเฉพาะ	สัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปี 2564 = ร้อยละ 9.7 ปี 2563 = ร้อยละ 9.4 ปี 2562 = ร้อยละ 8.7

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		*จำนวนอุตสาหกรรมเป้าหมายสามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับบริบทการพัฒนาประเทศ			สัดส่วนแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ไม่คิดจากอัตราการเติบโต) $= \frac{\text{กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์}}{\text{กำลังแรงงานรวมทั้งหมด}} \times 100$ ซึ่งสัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกอบด้วย (1) ผู้ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - ผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2) ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแต่ไม่ได้ทำงานด้านนี้ (3) ผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยจะต้องมีสัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อกำลังแรงงาน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในปี 2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2580	
110501	ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิต เรียนรู้พัฒนาตลอดชีวิต มีส่วนร่วมในกิจกรรม สังคม สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมเพิ่มขึ้น	ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีการรับรู้และความพึงพอใจในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุที่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างเหมาะสมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านสุขภาพทางกาย (2) ด้านจิตใจ (3) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม (4) ด้านสิ่งแวดล้อมตามเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต (WHOQOL-BREF-THAI)	ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มผู้สูงอายุ (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณา กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุในระบบ TPMAP ย้อนหลัง (รายปี) โดยกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุในระบบ TPMAP มาจากการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีข้อมูลบัตรประชาชน 13 หลักมายืนยันซึ่งกันและกันและนำหลักดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) มาประยุกต์ใช้ เพื่อกำหนดผู้สูงอายุที่ ขาดสิทธิใน 5 มิติ ตามบริบทของประเทศไทย ประกอบด้วย (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) (2) มิติด้านการศึกษา (3) มิติความขาดส่นด้านสุขภาพ (4) มิติคุณภาพชีวิตและความเป็ยอยู่ (5) มิติด้านการเข้าถึงความช่วยเหลือ	MPI รวมของกลุ่มผู้สูงอายุเป้าหมายในระบบ TPMAP ปี 2564 = 0.076246

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					วิธีคำนวณ ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มผู้สูงอายุ $= H \times A$ โดยที่ H = ร้อยละของกลุ่มผู้สูงอายุเป้าหมายที่มีปัญหาความยากจนหลายมิติ A = ค่าเฉลี่ยร้อยละของตัวชี้วัดหรือความรุนแรงของกลุ่มผู้สูงอายุเป้าหมายในระบบ TPMAP ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มผู้สูงอายุต้องลดลง ในห้วงปี 2565 -2570 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ในห้วงปี 2570 -2575 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี ในห้วงปี 2575 - 2580 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ต่อปี	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
11	แผนแม่บทฯ ประเด็น การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	จ.1	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
110001	คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรมเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	จ.2	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
110101	ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็ง และมีจิตสำนึกความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงมากขึ้น	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
110201	เด็กเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัย สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพมากขึ้น	จ.3	กระทรวงสาธารณสุข
110301	วัยเรียน / วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ครบถ้วน รู้จักคิด วิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหาปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น	จ.3	กระทรวงศึกษาธิการ
110401	แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงแรงงาน
110402	มีคนไทยที่มีความสามารถและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เข้ามาทำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงแรงงาน
110501	ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิต เรียนรู้พัฒนาตลอดชีวิต มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
120001	คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการแก้ปัญหา การปรับตัว การสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการปลูกฝังให้ใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา	ความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา (อันดับ)	การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการจัดการนานาชาติ (World Competitiveness, International Institute for Management Development :IMD)	ใช้จากการจัดอันดับจาก IMD World Competitiveness ในปีจัดโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัยย่อย โดยในตัวชี้วัดนี้จะใช้การจัดอันดับในปีจัดด้านการศึกษา ของปีนั้นๆ ซึ่งประกอบด้วย 19 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. การใช้จ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐโดยรวม 2. การใช้จ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐต่อหัว 3. การใช้จ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐต่อนักเรียน 4. อัตราส่วนนักเรียนต่อครูประถมศึกษา 5. อัตราส่วนนักเรียนต่อครูมัธยมศึกษา 6. การเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา 7. การสำเร็จการศึกษาระดับสูง 8. ผู้หญิงที่มีวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9. การเข้ามาศึกษาของนักเรียนจากต่างประเทศ 10. การออกไปศึกษาต่างประเทศของนักเรียนในประเทศ 11. การประเมินผลการศึกษา- ข้อสอบ PISA 12. นักเรียนที่ไม่ได้มีผลการประเมิน PISA อยู่ในระดับต่ำ 13. ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ-โทเฟล	ปี 2564 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 56 จากทั้งหมด 64 ประเทศ

					14. การศึกษาในระดับประถมและมัธยม 15. การศึกษาในระดับอุดมศึกษา 16. การจัดการการศึกษา 17. ดัชนีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย 18. การรู้หนังสือ 19. ทักษะด้านภาษา โดยการจัดอันดับขีดความสามารถ IMD ด้านการศึกษา ต้องได้รับการจัดอันดับ ในปี 2570 อยู่ในอันดับที่ 40 ในปี 2575 อยู่ในอันดับที่ 35 ในปี 2580 อยู่ในอันดับที่ 30	
120002	คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น	คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาตาม พหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ คณิตศาสตร์ ศิลปะ เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถตามความถนัดและศักยภาพทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม	สัดส่วนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการส่งต่อการพัฒนาตามศักยภาพหรือพหุปัญญา ต่อเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด (ร้อยละ)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	$\frac{A}{B} \times 100$ A = จำนวนเด็กที่ได้รับการส่งต่อการพัฒนาตามศักยภาพ/พหุปัญญา B = จำนวนเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาที่มีระบบฐานข้อมูลพหุปัญญา ทั้งนี้ การส่งต่อ คือ การส่งต่อพัฒนาจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง จากลำดับปัจจุบันไปยังลำดับต่อไป จากหลักสูตรเดิมไปยังหลักสูตรใหม่ตามศักยภาพ/พหุปัญญา	อยู่ระหว่างจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเนื่องจากระบบข้อมูลการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนตามพหุปัญญา รายบุคคลของ สพฐ. เริ่มพัฒนาและนำร่องใช้จริงในปี 2565

					โดยสัดส่วนเด็กที่ได้รับการส่งต่อการพัฒนาตาม ศักยภาพ/พหุปัญญา ต้องมีสัดส่วน ในปี 2570 มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 ในปี 2575 มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 ในปี 2580มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100	
--	--	--	--	--	--	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
120101	คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานมีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้	คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งยังสามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	ดัชนีการพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ (คะแนน)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูล 1. สัดส่วนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR 2. สัดส่วนของครูที่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ครูยุคใหม่ 3. สัดส่วนของครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. สัดส่วนของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับสวัสดิการ สวัสดิ	<i>Average(A + B + C + D)</i> โดย A = สัดส่วนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ทั้งหมดรวมทุกสังกัด /จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหมด รวมทุกสังกัด B = สัดส่วนของครูที่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ครูยุคใหม่ /จำนวนครูทั้งหมดรวมทุกสังกัด C = สัดส่วนของครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ /จำนวนครูทั้งหมด รวมทุกสังกัด D = สัดส่วนของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับสวัสดิการ สวัสดิภาพ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ /จำนวนครูทั้งหมด รวมทุกสังกัด	กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ระหว่างการเก็บข้อมูล โดยมีข้อมูลสมบูรณ์ในปี 2566 เป็นปีแรก

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
				ภาพ เพื่อเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีเป็น แรงจูงใจในการปฏิบัติ หน้าที่ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ จากสำนักนโยบายและ ยุทธศาสตร์ สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ คำนวณโดย สศช.	โดยดัชนีการพัฒนาคูและบุคลากร ทางการศึกษาให้มีคุณภาพ ต้องมีค่าดัชนี อย่างน้อย ในปี 2570 มากกว่าหรือเท่ากับ 60 ในปี 2575 มากกว่าหรือเท่ากับ 80 ในปี 2580 มากกว่าหรือเท่ากับ 100	
			สัดส่วนนักเรียน ระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ที่มีผล การทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐานร้อยละ 50 ขึ้นไปของคะแนนเต็ม ใน 4 วิชาหลัก ต่อ จำนวนนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่เข้ารับการ ทดสอบ ได้แก่ (1) ภาษาไทย (2) ภาษาอังกฤษ	สถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. รวบรวมข้อมูลโดย กชส.	$\frac{A}{B} \times 100$ A=จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้น วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป B=จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้ารับการทดสอบทั้งหมด ทั้งนี้ มีคำนวณแยกในแต่ละรายวิชา	(ปี 2564) ภาษาไทย 81.24 ภาษาอังกฤษ 9.78 คณิตศาสตร์ 5.54 วิทยาศาสตร์ 4.70

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
			(3) คณิตศาสตร์ (4) วิทยาศาสตร์ (ร้อยละ)		โดยต้องมีสัดส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานร้อยละ 50 ขึ้นไปของคะแนนเต็ม ใน 4 วิชาหลัก ต่อจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้ารับการทดสอบ ได้แก่ (1) ภาษาไทย (2) ภาษาอังกฤษ (3) คณิตศาสตร์ (4) วิทยาศาสตร์ ในปี 2570 ภาษาไทย ร้อยละ 85 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 10 คณิตศาสตร์ ร้อยละ 10 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 10 ในปี 2575 ภาษาไทย ร้อยละ 90 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 15 คณิตศาสตร์ ร้อยละ 15 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 15 ในปี 2580 ภาษาไทย ร้อยละ 95 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 20	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					คณิตศาสตร์ ร้อยละ 20 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 20	
120201	ประเทศไทยมีระบบข้อมูลเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตาม พหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและการส่งต่อการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น	มีการจัดทำระบบข้อมูลพหุปัญญาระบบเดียวที่เชื่อมโยงข้อมูลของผู้เรียนในสถานศึกษาทุกสังกัดทั้งภายใน ศธ. และนอก ศธ. (อาทิ อว. มท. พม. กก. ฯลฯ) ที่สามารถประมวลและติดตามพหุปัญญาด้านที่โดดเด่นของผู้เรียน รวมถึงมีแนวทางการพัฒนาความโดดเด่นในแต่ละด้านของพหุปัญญานั้น สำหรับเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน	สัดส่วนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีข้อมูลการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญารายบุคคล ต่อเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด(ร้อยละ)	สำนักงานคณะกรรมการ การ ศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยสำนักวิชาการ และมาตรฐานการ ศึกษา	$\frac{A}{B} \times 100$ A = จำนวนของเด็กที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีข้อมูลการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา B = จำนวนเด็กทั้งหมดที่อยู่ในสถานศึกษา มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ในปี 2570 มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75 ในปี 2575 มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ในปี 2580	อยู่ระหว่างจัดทำข้อมูล baseline เนี้ ื่อง จ า ก ระบบดังกล่าวเริ่มใช้งานจริงในปี 2565

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		นำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนตามความฉลาด (เชาว์ปัญญา) รองรับการพัฒนาตามพหุปัญญาไปยังระดับชั้น/ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นหรือการส่งต่อระหว่างสถานศึกษาต่างสังกัดกัน เพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพมากขึ้น				

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
12	แผนแม่บทฯ ประเด็น การพัฒนาการเรียนรู้	จ.1	กระทรวงศึกษาธิการ
120001	คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	จ.2	กระทรวงศึกษาธิการ
120002	คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น	จ.2	กระทรวงศึกษาธิการ
120101	คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานมีทักษะการเรียนรู้ และทักษะ ที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น	จ.3	กระทรวงศึกษาธิการ
120201	ประเทศไทยมีระบบข้อมูลเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตาม พหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและการส่งต่อการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
130001	คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีความสุขเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้น	คนไทยมีสุขภาวะที่ดีครอบคลุมไปถึงการมีสุขภาพกาย จิตใจ และสังคมที่ดี อาทิ (1) สุขภาพกาย หมายถึง การมีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง ไม่มีโรค ไม่พิการ (2) จิตใจ หมายถึง การไม่เครียด การไม่วิตกกังวล การมีความพึงพอใจในชีวิต 2.1) สังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันด้วยดีมีสัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้างมีครอบครัวที่อบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง	อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี (จำนวนปีเฉลี่ยภายใน พ.ศ. 2570/2575/2580)	(1) ฐานข้อมูล Healthy life expectancy (HALE) จัดเก็บโดยองค์การอนามัยโลก (WHO)	เป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บโดยองค์กรอนามัยโลกที่วัดสถานะ สุขภาพของประชากร โดยนำเรื่องของทั้งการตาย และการเจ็บป่วยเข้ามาพิจารณาในห้วง 5 ปี <u>การกำหนดค่าเป้าหมาย</u> พิจารณาจาก (1) คาดการณ์จำนวนปี โดยเฉลี่ยของการมีชีวิตอยู่ของประชากรอย่างมีสุขภาพที่ดี (อ้างอิงจากองค์กรอนามัยโลก) และข้อมูลประกอบการพิจารณาของประเทศไทย เช่น ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการพิจารณาอายุคาดเฉลี่ยของคนไทย (2) การพยากรณ์อายุคาดเฉลี่ยของคนไทย จากกระทรวงสาธารณสุข โดยจะต้องมีอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี ใน พ.ศ. 2570 ไม่น้อยกว่า 72 ปี ใน พ.ศ. 2575 ไม่น้อยกว่า 73 ปี ใน พ.ศ. 2580 ไม่น้อยกว่า 75 ปี	พ.ศ. 2562 อายุคาดเฉลี่ยของการมีอยู่ที่ 68.3 ปี พ.ศ. 2560 อายุคาดเฉลี่ยของการมีอยู่ที่ 68 ปี

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
130101	ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาวะ สามารถดูแลสุขภาพ มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ เกิดเป็นสังคมบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดีสูงขึ้น	การสร้างความรู้ด้านสุขภาวะเป็นการวัดระดับสมรรถนะของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล การเฝ้าระวังและจัดการกับความรู้ด้านสุขภาวะที่ไม่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การยกระดับและพัฒนาให้ประชาชนสามารถเข้าและเข้าใจและใช้ข้อมูลด้านสุขภาพในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	อัตราความรู้รอบรู้ด้านสุขภาวะของประชากร (คะแนนภายใน พ.ศ. 2570/2575/2580)	ฐานข้อมูลแบบสำรวจความรู้ด้านสุขภาพของประชาชนที่สะท้อนสถานการณ์ความรู้ด้านสุขภาพของประเทศ จัดเก็บโดยกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข	เป็นตัวชี้วัดที่วัดจากผลสำรวจความรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทยอายุ 15 ปี ขึ้นไป ในห้วง 5 ปี โดยมี 3 เรื่องหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ (1) ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (2) พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยง (3) สถานะสุขภาพของประชาชนไทย <u>วิธีการคำนวณ</u> (1) คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม $\geq 80\%$ = ดีมาก (2) คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม $70-79\%$ = ดี (3) คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม $60-99\%$ = พอใช้ (4) คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม $< 60\%$ = ไม่ดี A=จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการประเมินในระดับ <u>พอใช้ขึ้นไป</u> B=จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้รับการประเมิน	พ.ศ. 2565 อัตราความรู้รอบรู้ด้านสุขภาวะของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 65 พ.ศ. 2562 อัตราความรู้รอบรู้ด้านสุขภาวะของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 65

					$\frac{A}{B} \times 100$ โดยจะต้องมีอัตราความรอบรู้ด้าน สุขภาวะของประชาชนเฉลี่ยร้อยละ ใน พ.ศ. 2570 ไม่น้อยกว่า 70 ใน พ.ศ. 2575 ไม่น้อยกว่า 80 ใน พ.ศ. 2580 ไม่น้อยกว่า 100	
130201	จำนวนชุมชน สุขภาพดีเพิ่มขึ้น	ชุมชนสุขภาพดี หมายถึง ตนเอง ครอบครัว แหล่งชุมชน ไม่ว่าจะ เป็นวัด โรงเรียน ภาควิชาหรือชาย ต่าง ๆ ร่วมกันสร้างสรรค์ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริม สุขภาพ ตั้งแต่การดูแลพื้นที่ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม การเสริมสร้างอาชีพและรายได้ ในชุมชน การให้ความรู้ด้านการ ดูแลสุขภาพ และการส่งเสริม ความสัมพันธ์ในครอบครัวและ ชุมชน	ตำบลที่ผ่านเกณฑ์ ตำบลจัดการ คุณภาพชีวิต “ชุมชนสร้างสุข” ต่อจำนวนตำบล ทั่วประเทศ (ร้อยละต่อปี)	ฐานข้อมูลรายงาน ตำบลจัดการคุณภาพ ชีวิต จัดเก็บโดยกรม สนับสนุนบริการ สุขภาพ กระทรวง สาธารณสุข	เป็นตัวชี้วัดที่วัดจากเกณฑ์ของตำบล ที่ผ่านเกณฑ์คือตำบลที่มีการ ดำเนินงานของ อสม. ภาควิชาประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และภาครัฐ (รายปี) เกณฑ์การประเมิน หมวด 1 การนำองค์กรและการจัดการดี หมวด 2 การให้ความสำคัญกับประชากร เป้าหมาย ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมวด 3 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล หมวด 4 การจัดระบบบริการครอบคลุม ประเภทและประชากรทุกกลุ่มวัย หมวด 5 ผลลัพธ์ ซึ่งภาควิชาหรือชายที่ เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดเป้าหมายและ กิจกรรมในการขับเคลื่อนของตำบลจัดการ คุณภาพชีวิตร่วมกัน ทั้งนี้การประเมินผล ความสำเร็จจะเป็นการประเมินในตำบล ของตนเอง เพื่อพัฒนาส่วนที่ขาด ให้มี ความเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยการผ่าน	ตำบลที่ผ่านเกณฑ์ ใน พ.ศ. 2565 อยู่ที่ร้อยละ 85.67 ตำบลที่ผ่านเกณฑ์ ใน พ.ศ. 2564 อยู่ที่ร้อยละ 88.33

					เกณฑ์ของตำบลจะต้องมีการผ่านอย่างน้อย 3 ใน 5 เกณฑ์ ทั้งหมด <u>วิธีการคำนวณ</u> A=จำนวนตำบลที่ผ่านเกณฑ์ตำบลจัดการคุณภาพชีวิต B=ตำบลเป้าหมาย $\frac{A}{B} \times 100$ ตำบลที่ผ่านเกณฑ์ตำบลจัดการคุณภาพชีวิตเฉลี่ยร้อยละ ในห้วง พ.ศ. 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 90 ในห้วง พ.ศ. 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 95 ในห้วง พ.ศ. 2575 - 2580 ไม่น้อยกว่า 100	
130301	มีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชากรทุกระดับเข้าถึงได้ดีขึ้น	ระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างหน่วยบริการระดับปฐมภูมิที่เข้มแข็ง มีระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจากหน่วยบริการที่อยู่สูงขึ้นไปและสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างความเลิศทางด้านบริการทางการแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร	ประสิทธิภาพระบบบริการสุขภาพ (อันดับของโลก ภายใน พ.ศ. 2570/2575/2580)	ฐานข้อมูล รายงานการจัดอันดับดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพระบบรักษาสุขภาพ จัดเก็บโดยสำนักข่าวบลูมเบิร์ก	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณาจาก 3 ตัวแปรหลักในการคำนวณดังกล่าว โดยประเทศทั่วโลกที่ถูกจัดอันดับนั้นจะต้องเข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจะเป็นการวัดประสิทธิภาพของระบบบริการสาธารณสุข (รายปี) ประกอบด้วย (1) จำนวนประชากรทั้งหมดอย่างน้อย 5 ล้านคน	ใน พ.ศ. 2563 การจัดอันดับประสิทธิภาพอยู่อันดับที่ 47 จาก 56 ประเทศทั่วโลก ใน พ.ศ. 2561 การจัดอันดับประสิทธิภาพอยู่อันดับที่ 27 จาก 56 ประเทศทั่วโลก

					(2) มี GDP per-capita เกิน 5,000 ดอลลาร์สหรัฐและประชากรทั้งประเทศมีอายุคาดเฉลี่ย (Life Expectancy) เกิน 70 ปี อย่างไรก็ตาม การจัดอันดับดัชนีประสิทธิภาพทางสาธารณสุขของในทั่วโลก สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกปีเนื่องจากปัจจัยหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นอัตราค่าเงินที่ผันผวน สภาพะตกต่ำทางเศรษฐกิจ หรือความไม่แน่นอนทางการเมืองและสังคม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วเทียบกับการพัฒนาอายุคาดเฉลี่ยที่ชะลอตัวลดลงเรื่อย ๆ โดยการจัดอันดับประสิทธิภาพระบบบริการสุขภาพ อยู่ที่อันดับ ใน พ.ศ. 2570 ไม่เกิน 20 ใน พ.ศ. 2575 ไม่เกิน 15 ใน พ.ศ. 2580 ไม่เกิน 15	
130401	การเข้าถึงบริการสาธารณสุขมีความเหลื่อมล้ำลดลง	การเข้าถึงบริการสาธารณสุขมีความเหลื่อมล้ำลดลง จำต้องคำนึงถึง (1) ปัญหาเชิงโครงสร้าง โดยจำเป็นต้องมีโรงพยาบาลที่มีศักยภาพที่เพียงพอต่อการรักษา	กลุ่มคนเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาระบบสุขภาพแบบชี้เป้า ที่ตมิตด้านสุขภาพ ได้รับการดูแล (ร้อยละต่อปี)	ฐานข้อมูล กลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAPI ที่ตมิตด้านสุขภาพจัดเก็บโดยระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาระบบสุขภาพแบบชี้เป้า (TPMAPI)	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในระบบ TPMAPI ย้อนหลัง (รายปี) โดยพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในระบบ TPMAPI และดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAPI ที่ประเทศไทยได้เอามาประยุกต์ใช้ โดยเพิ่มจาก 3 มิติ	ใน พ.ศ. 2564 ภาพรวมกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAPI ที่ตมิตด้านสุขภาพ จำนวน 762,764 คน ใน พ.ศ. 2562 ภาพรวมกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAPI ที่ตมิตด้านสุขภาพ

		ประชาชนในทุกมิติ และทุกพื้นที่ (2) ปัญหาการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ โดยให้ความสำคัญกับการจัดสรรแพทย์ที่สอดคล้องกับประชากรมากที่สุด (3) ปัญหาการส่งต่อผู้ป่วย โดยต้องมีการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายการให้บริการเพื่อลดขั้นตอนการรักษา และลดความแออัดในโรงพยาบาลใหญ่		ความขัดสนเป็น 5 มิติความขัดสนประกอบด้วย 17 ตัวชี้วัด ได้แก่ (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ● คนอายุ 15-59 ปี มีอาชีพ มีรายได้ ● คนอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีอาชีพ มีรายได้ ● รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี (2) มิติด้านการศึกษา ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ● เด็กอายุ 3-5 ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ● เด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ● เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า ● คนอายุ 15-59 ปี อ่านเขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ (3) มิติด้านสุขภาพ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด	จำนวน 198,263 คน ใน พ.ศ. 2561 ภาพรวมกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TP-MAP ที่ดกมิติด้านสุขภาพ จำนวน 277,990 คน ใน พ.ศ. 2560 ภาพรวมกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TP-MAP ที่ดกมิติด้านสุขภาพ จำนวน 414,281 คน
--	--	---	--	---	---

					• เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป • ครว้เรือนกินอาหารถูก สุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน • ครว้เรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น อย่างเหมาะสม • คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที (4) มิติด้านคุณภาพชีวิตและความ เป็นอยู่ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด • ครว้เรือนมีความมั่นคงในที่ อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพ คงทนถาวร • ครว้เรือนมีน้ำสะอาดสำหรับ ดื่มและบริโภคเพียงพอ ตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน • ครว้เรือนมีน้ำใช้เพียงพอ ตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน • ครว้เรือนมีการจัดการ บ้านเรือนเป็นระเบียบ	
--	--	--	--	--	---	--

					เรียบง่าย สะอาด และถูก สุขลักษณะ (5) มิติด้านการเข้าถึงความ ช่วยเหลือ ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด ● ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแล จากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ● ผู้พิการ ได้รับการดูแลจาก ครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือ ภาคเอกชน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP มาจากการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มี ข้อมูลบัตรประชาชน 13 หลักมายืนยัน ซึ่งกันและกันและนำหลักดัชนี ความยากจนหลายมิติ (MPI) มา ประยุกต์ใช้ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความ ช่วยเหลือคือคนที่ตก 1 ใน 17 ตัวชี้วัด และนำมาเชื่อมกับ ฐานข้อมูลลงทะเบียนสวัสดิการ ภาครัฐของกระทรวงการคลัง เพื่อ หากกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAP	
--	--	--	--	--	---	--

					<u>วิธีการคำนวณ</u> A = จำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ตกมิติด้านสุขภาพได้รับการดูแล B = จำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ตกมิติด้านสุขภาพในแต่ละปี <u>การคำนวณการลดลงของผู้ที่ตกมิติด้านสุขภาพในระบบ TPMAP ต่อปี</u> $\frac{A}{B} \times 100$ <u>การประมาณการค่าเป้าหมาย</u> พิจารณาจากกลุ่มเป้าหมาย มิติด้านสุขภาพ ซึ่งการได้มาซึ่งค่าเป้าหมายที่ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 100 ต่อปี หมายถึงกลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ตกมิติด้านสุขภาพจะต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนอย่างครบถ้วน โดยอ้างอิงกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP จาก https://www.tpmmap.in.th <u>กลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ตกมิติด้านสุขภาพต้องได้รับการร้อยละ</u> ใน พ.ศ. 2570 ไม่น้อยกว่า 100 ใน พ.ศ. 2575 ไม่น้อยกว่า 100 ใน พ.ศ. 2580 ไม่น้อยกว่า 100	
--	--	--	--	--	---	--

130501	ประชาชนมีความ รอบรู้สุขภาพ เรื่อง โรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำที่เกิด จากการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศมากขึ้น	การสร้างความรู้ให้กับ ประชาชน ซึ่งหมายถึงคนไทย และต่างดาวที่อยู่ประจำใน ประเทศที่มีพิกัดแน่นอน ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป โดย คำนวณจากจำนวนประชากร กลาง พ.ศ. 2564 ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เนื่องจากเป็นผู้ที่อ่านออก / เขียนได้/ ฟังและวิเคราะห์ ตีความได้ และได้รับข้อมูลการ สื่อสารได้ในรูปแบบใดรูปแบบ หนึ่ง โดยเป็นการสร้างความ รอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรค อุบัติใหม่อุบัติซ้ำ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจและใช้ข้อมูล ข่าวสารที่สามารถนำไปสู่การ ตัดสินใจที่เหมาะสมและสามารถ เตรียมการเฝ้าระวังและสร้าง ความพร้อมรับมือ เพื่อยับยั้ง ป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป	ระดับความรู้ สุขภาพของประชาชน เรื่องโรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำ (ร้อยละต่อปี)	ฐานข้อมูลความรู้ สุขภาพของประชาชน เรื่องโรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำ แบบ สำรวจ จัดเก็บโดย กระทรวงสาธารณสุข	พิจารณาจากข้อมูลที่ใช้ในการ วิเคราะห์ภาวะโรคและปัจจัยเสี่ยงใน แต่ละปี โดยมาจากการรวบรวม ข้อมูลทางสุขภาพจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลหลักที่สำคัญ (ราย ปี) ได้แก่ (1) ข้อมูลประชากร (2) ข้อมูลการตาย (3) ข้อมูลการใช้บริการ (4) ผู้ป่วยในข้อมูลการตรวจวัด ชีวเคมีและพฤติกรรมเสี่ยง (5) ข้อมูลความพิการ (6) ข้อมูลการให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยระดับความรู้สุขภาพของ ประชาชนเรื่องโรคอุบัติใหม่และโรค อุบัติซ้ำ ร้อยละ ใน พ.ศ. 2570 ไม่น้อยกว่า 5 ใน พ.ศ. 2575 ไม่น้อยกว่า 5 ใน พ.ศ. 2580 ไม่น้อยกว่า 5	อยู่ระหว่างจัดเก็บข้อมูล ทั้งนี้ ข้อมูลความรู้สุขภาพ ของประชาชนเรื่องโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ อยู่ระหว่าง จัดเก็บข้อมูลผ่านแบบการสำรวจ ของประชาชน
			ความมั่นคงด้าน สุขภาพของโลก (อันดับภายใน พ.ศ. 2570/2575/2580)	ฐานข้อมูล รายงาน ดัชนีความมั่นคงทาง สุขภาพ ประจำปี ความมั่นคงด้าน สุขภาพจัดเก็บโดย องค์การอนามัยโลก	เป็นตัวชี้วัดที่วัดความพร้อมของ ประเทศในการรับมือกับโรคระบาด ซึ่งมาจากตัวชี้วัด 3 ด้าน ในแต่ละปี ประกอบด้วย (1) ความสามารถในการตรวจพบ และรายงานการติดเชื้อ	ใน พ.ศ. 2565 ความมั่นคงด้าน สุขภาพ ประเทศไทยได้รับการจัด อันดับอยู่ที่ 5 จาก 195 ประเทศ ทั่วโลก ใน พ.ศ. 2562 ความมั่นคงด้าน สุขภาพ ประเทศไทยได้รับการจัด

					(2) ความสามารถในการตอบสนอง อย่างรวดเร็วในการควบคุมโรค (3) ความพร้อมของโครงสร้าง พื้นฐานทางสาธารณสุขในการรักษา ผู้ติดเชื้อและดูแลบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุข ความมั่นคงด้านสุขภาพของโลก อยู่ที่อันดับ ใน พ.ศ. 2570 ไม่เกิน 5 ใน พ.ศ. 2575 ไม่เกิน 5 ใน พ.ศ. 2580 ไม่เกิน 5	อันดับอยู่ที่ 6 จาก 195 ประเทศ ทั่วโลก
--	--	--	--	--	---	---

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
13	แผนแม่บทฯ ประเด็น การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี	จ.1	กระทรวงสาธารณสุข
130001	คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีความเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงสาธารณสุข
130101	ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาวะสามารถดูแลสุขภาพ มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ เกิดเป็นสังคมเข้มแข็งมีสุขภาพดีสูงขึ้น	จ.3	กระทรวงสาธารณสุข
130201	จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น	จ.3	
130301	มีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชากรทุกระดับเข้าถึงได้ดีขึ้น	จ.3	
130401	การเข้าถึงบริการสาธารณสุขมีความเหลื่อมล้ำลดลง	จ.3	
130501	ประชาชนมีความรอบรู้สุขภาพเรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศมากขึ้น	จ.3	

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬา

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬา

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
140001	คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬา และมีวินัย เคารพกฎกติกามากขึ้น ด้วยกีฬา	2.1) มุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้กิจกรรมกีฬาและนันทนาการบนฐานของวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน สร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาสร้างความสามัคคีของคนในชาติหล่อหลอมการเป็นพลเมืองดีพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติ	ดัชนีศักยภาพการกีฬา (เฉลี่ยร้อยละ)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูลอย่างน้อย (1) ร้อยละของประชากร 15 ปีขึ้นไปที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ จากรายงานสำรวจข้อมูลการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของประชาชนประจำปีจากกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2) ค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกาย (Body Mass Index: BMI (Kg/m²)) ของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (3) ร้อยละของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีโรคประจำตัวของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	$AVG. (N) = \frac{N_1 + N_2 + \dots}{N}$ ค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพการกีฬาสำหรับแต่ละห่วง 5 ปี โดยที่ N = ค่าเฉลี่ยดัชนีศักยภาพการกีฬารายปี คำนวณโดย $N = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ A: ค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทั้งหมดปีปัจจุบัน B: ค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทั้งหมดของช่วงปีก่อนหน้า ตัวชี้วัดประกอบด้วยข้อมูลอย่างน้อย อาทิ (1) ร้อยละของประชากร 15 ปีขึ้นไปที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ (2) ค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI (Kg/m²)) ของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป (3) ร้อยละของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีโรคประจำตัว	พ.ศ. 2564 ดัชนีศักยภาพการกีฬาอยู่ที่ ร้อยละ 35.33 หรือลดลงจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 3.54 ประกอบด้วย (1) ร้อยละของประชากร 15 ปีขึ้นไปที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมออยู่ที่ ร้อยละ 36.47 (ผลการสำรวจ พ.ศ. 2564 ไม่นับรวมกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19) (2) ค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI (Kg/m²)) ของประชาชนอายุ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 23.32

				(4) ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือนทั้งหมดของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคำนวณโดย สศช.	(4) ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือนทั้งหมด โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละห้วง 5 ปี ในห้วง พ.ศ. 2566–2570 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในห้วง พ.ศ. 2571–2575 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วง พ.ศ. 2576–2580 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 20	(3) ร้อยละของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีโรคประจำตัวอยู่ที่ ร้อยละ 76.01 (ไม่รวม กทม.) (4) ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือนทั้งหมดอยู่ที่ ร้อยละ 5.5 พ.ศ. 2563 ดัชนีศักยภาพการกีฬาอยู่ที่ ร้อยละ 36.62 ประกอบด้วย (1) ร้อยละของประชากร 15 ปีขึ้นไปที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาสม่ำเสมออยู่ที่ ร้อยละ 41.82 (2) ค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI (Kg/m²)) ของประชาชนอายุ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 23.62 (3) ร้อยละของประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีโรคประจำตัวอยู่ที่ ร้อยละ 75.54
--	--	--	--	---	---	--

						ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือนทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 5.5
--	--	--	--	--	--	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
140101	คนไทยออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการ อย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้น	ส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักตลอดจนทัศนคติที่ถูกต้องในประโยชน์ของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาพื้นฐานและนันทนาการให้กับประชาชนทุกช่วงวัยเพื่อรักษาสุขภาพ ปลูกฝังประชาชนให้มีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมคนไทย	สัดส่วนของประชากรที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอต่อประชากรทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	รายงานสำรวจข้อมูลการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของประชาชนประจำปี จากกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	$AVG.(N) = \frac{N_1 + N_2 + \dots}{N}$ ค่าเฉลี่ยประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอสำหรับแต่ละห้วง 5 ปี โดยประยุกต์คำแนะนำขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ซึ่งแบ่งการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอตามช่วงอายุ คือ (1) วัยรุ่น (อายุ 15 – 17 ปี) ควรทำกิจกรรมทางกายความหนักระดับปานกลางถึงระดับหนักเป็นเวลาสะสมอย่างน้อย 60 นาทีต่อวัน (2) วัยผู้ใหญ่ (อายุ 18 - 64 ปี) ควรทำกิจกรรมทางกายความหนักระดับปานกลาง เป็นเวลาสะสมอย่างน้อย 150 นาทีต่อสัปดาห์	ใน พ.ศ. 2564 ประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออยู่ที่ ร้อยละ 36.47 (ผลการสำรวจ พ.ศ. 2564 ไม่นับรวมกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19) ใน พ.ศ. 2563 ประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออยู่ที่ร้อยละ 41.82 ใน พ.ศ. 2562 ประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออยู่ที่ร้อยละ 40.49 ใน พ.ศ. 2561

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้น โดยมีความถี่ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด			หรือความหนักระดับหนักเป็นเวลาสะสมอย่างน้อย 75 นาที ต่อสัปดาห์ (3) วัยผู้สูงอายุ (อายุ 65 ปีขึ้นไป) ควรทำกิจกรรมทางกายเช่นเดียวกับวัยผู้ใหญ่ และควรเพิ่มการฝึกการทรงตัวเพื่อป้องกันการล้มอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง (หมายเหตุ : ระดับความหนักของกิจกรรมทางกาย จำแนกเป็น 2 ระดับ ประกอบด้วย 1) ความหนักของกิจกรรมระดับปานกลาง หมายถึง กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหว ออกแรง และใช้พลังงานของร่างกายในระดับปานกลาง ส่งผลให้หายใจและอัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นจากปกติเล็กน้อย ติดต่อกันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 10 นาที เช่น การเดินเร็ว การปั่นจักรยาน วาดน้ำ เป็นต้น 2) ความหนักของกิจกรรมระดับหนัก หมายถึง กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว ออกแรง และใช้	ประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออยู่ที่ร้อยละ 27.71

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					พลากำลังของร่างกายอย่างหนัก จนทำให้มีการหายใจแรง อัตราการเต้นของหัวใจเต้นเร็วขึ้นอย่างมาก ติดต่อกันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 10 นาที เช่น การกระโดดเชือก เล่นบาสเกตบอล หรือเล่นฟุตบอล เป็นต้น) โดยที่ N = ร้อยละประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมด ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอรายปี คำนวณโดย $N = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ A: ข้อมูลประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอปีปัจจุบัน B: ข้อมูลประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอของปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละห้วง 5 ปี	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วง พ.ศ. 2566–2570 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ในห้วง พ.ศ. 2571–2575 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ในห้วง พ.ศ. 2576–2580 เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	
140201	นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ	ส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ มุ่งสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ เฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ ส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จสู่การประกอบอาชีพ และมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับการศึกษาเชิงลึกด้าน การกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา	ความสำเร็จของนักกีฬา ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ (เฉลี่ยร้อยละ)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูล ความสำเร็จของ นักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขัน มหกรรมกีฬานานาชาติที่สมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติให้การรับรองที่จัดขึ้นในปีนั้น ๆ และ ความสำเร็จของ นักกีฬาอาชีพในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาอาชีพในปีนั้น ๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย	$AVG.(N) = \frac{N_1 + N_2 + \dots}{N}$ ค่าเฉลี่ยความสำเร็จของนักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติของแต่ละห้วง 5 ปี โดยที่ N = ร้อยละความสำเร็จของนักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติรายปี คำนวณโดย $N = \frac{(A + B)}{\text{จำนวนรวมของมหกรรมกีฬา}}$ A: ร้อยละความสำเร็จของการเข้าร่วมแต่ละการแข่งขัน มหกรรมกีฬานั้น ๆ อาทิ (1) เอเชียนเกมส์ (2) เอเชียนพาราเกมส์ (3) โอลิมปิกเยาวชน (4) โอลิมปิกเกมส์	อยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				ประเทศไทย คำนวณโดย สศช.	(5) พาราลิมปิกเกมส์ ซึ่งเป็นมหกรรมกีฬาที่สหพันธ์กีฬานานาชาติให้การรับรอง มีร้อยละความสำเร็จเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการแข่งขันในครั้งที่ผ่านมา คำนวณโดย $A = \left(\frac{C - D}{D} \right) \times 100$ <i>C</i>: จำนวนเหรียญของนักกีฬาที่ได้ อันดับ 1-3 ในแต่ละชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่สมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติให้การรับรองที่จัดขึ้นในปีนั้น ๆ <i>D</i>: ผลการแข่งขันในมหกรรมเดียวกัน ในครั้งที่ผ่านมา (ในปีเป้าหมายแข่งกีฬามหกรรมฯ ให้หาร้อยละทุกมหกรรมฯ) <i>B</i>: ร้อยละความสำเร็จของนักกีฬาอาชีพในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพ (คิดรวมเป็น 1 มหกรรมฯ) คำนวณโดย $B = \left(\frac{E - F}{F} \right) \times 100$	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					<i>E</i>: จำนวนนักกีฬาอาชีพแบบบุคคลและแบบทีมที่ได้รับรางวัลในปีนั้น ๆ <i>F</i>: จำนวนนักกีฬาอาชีพแบบบุคคลและแบบทีมที่ได้รับรางวัลในครั้งที่ผ่านมา โดยจะต้องมีค่าเป้าหมายตลอดแต่ละห่วง 5 ปี ในห่วง พ.ศ. 2566–2570 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ในห่วง พ.ศ. 2571–2575 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในห่วง พ.ศ. 2576– 2580 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	
140301	บุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการมีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น	พัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ พัฒนาบุคลากรทั้งครูหรือผู้สอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ	บุคลากรด้านการกีฬานันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (ร้อยละต่อปี)	กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย	$N = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ <i>A</i>: จำนวนบุคลากรด้านการกีฬานันทนาการ และนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมนักวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยปีปัจจุบัน <i>B</i>: จำนวนบุคลากรด้านการกีฬานันทนาการ และนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับ	พ.ศ. 2565 มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอยู่ที่ ลดลงร้อยละ 49.91 จาก พ.ศ. 2564 พ.ศ. 2564 มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรอง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากลสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา กีฬาและนันทนาการ			สมาคมนักวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยปีก่อนหน้า โดยจะต้องมีค่าเป้าหมาย ในห้วง พ.ศ. 2566-2570 เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ในห้วง พ.ศ. 2571-2575 เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ในห้วง พ.ศ. 2576-2580 เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี	มาตรฐานอยู่ที่ ลดลงร้อยละ 36.65 จาก พ.ศ. 2563 พ.ศ. 2563 มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอยู่ที่ ลดลงร้อยละ 39.24 จาก พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2562 มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอยู่ที่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 324.75 จาก พ.ศ. 2560

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬา

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
14	แผนแม่บทฯ ประเด็น ศักยภาพการกีฬา	จ.1	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
140001	คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬา และมีวินัย เคารพกฎกติกามากขึ้นด้วยกีฬา	จ.2	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
140101	คนไทยออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
140201	นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
140301	บุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการมีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (15) พลังทางสังคม

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (15) พลังทางสังคม
เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย		คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
					แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูล
150001	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น		การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาสังคม โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากประชากรทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาสังคม โดยพิจารณาจากการมีส่วนร่วม อาทิ การใช้สิทธิเลือกตั้ง การมีองค์กรชุมชน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน	ดัชนีความก้าวหน้าของคนในมิติการมีส่วนร่วม (ร้อยละต่อปี)	รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน, ข้อมูลตัวชี้วัดสังคม ; สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โดยประเมินจาก ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ในมิติการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1. ประชากรที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2. จำนวนองค์กรชุมชน 3. ครีวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น 4. ครีวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน วิธีการคำนวณการเพิ่มขึ้นของ HAI การมีส่วนร่วม ดังนี้ $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : คะแนนการมีส่วนร่วมปีปัจจุบัน B : คะแนนการมีส่วนร่วมปีก่อนหน้า G_N : ร้อยละการเพิ่มขึ้นของ HAI การมีส่วนร่วม ณ ปีเป้าหมาย	ดัชนีความคน ปี 2562 = ปี2563 = ปี 2564 = <u>ปรับตัวค</u> 1.79 จาก

						โดยดัชนีความก้าวหน้าของคนในมิตินี้ ส่วนร่วม <u>ต้องมีการขยายตัว</u> ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6	
--	--	--	--	--	--	---	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
150101	ภาคีการพัฒนามีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง	การเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการรวมตัวของประชากรทุกกลุ่มทุกเพศ ทุกวัย รวมถึงภาคีเครือข่ายพัฒนาในการร่วมคิด ร่วมลงมือพัฒนา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคมควบคู่ไปกับการดำเนินการของภาครัฐ รวมถึงการนำรากฐานของสังคมวัฒนธรรมไทยมาเป็นพลัง ในการดูแลกันและกันเพื่อไม่ให้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถูกทอดทิ้งให้ตกอยู่ ใน ภาวะยากลำบากและการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมที่ตกทอดมาอย่าง	ปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	1. จำนวนองค์กรชุมชน ชน และ ข้อมูลจำนวนสภาองค์กรชุมชน ที่มี คุณ ภาพ (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)/พอช.) 2. ข้อมูลจำนวน วิสาหกิจเพื่อสังคมและกลุ่มวิสาหกิจเพื่อสังคม ที่ จัดทะเบียนตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562 (สำนักงานส่งเสริม	การคำนวณค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม ในช่วง 5 ปี ดังนี้ $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ โดยที่ AVG. Growth (N) : ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของปริมาณทุนทางสังคมมิติด้านองค์กรภาคประชาสังคมในช่วง 5 ปี G_N : อัตราการขยายตัวของปริมาณทุนทางสังคมมิติด้านองค์กรภาคประชาสังคมรายปี N : จำนวนปี หมายเหตุ: ค่าเป้าหมายให้ความสำคัญกับปีสุดท้ายต้องทำให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 15 ระหว่างทางทำได้เท่าใดก็ได้ แต่อย่างน้อยควรทำได้ 3 เพื่อสะสมให้ได้ 15 ใน 5 ปี ซึ่งระหว่างนั้นใช้วิธีวัดเทียบกับปีเป้าหมายเพื่อประเมินว่าจะไปถึงเป้าหมายหรือไม่	ปี 2564 ปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม อยู่ที่ ร้อยละ 25.76

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ย า ว น าน ใน ประวัติศาสตร์ในการสร้างให้เกิดทั้งมูลค่าและคุณค่าใหม่ร่วมกัน		วิสาหกิจเพื่อสังคม/ สสว.) 3. ข้อมูลจำนวนเครือข่ายที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคม (ภาคประชาสังคม) (ภาคประชาสังคม)	ทั้งนี้ ปริมาณทุนทางสังคมมิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม เป็น Composite Index ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ซึ่งสามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ย ดังนี้ $AVG.X = \frac{X_1 + X_2 + X_3 + X_4}{4}$ โดยที่ $AVG.X$: ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนองค์กร และเครือข่ายภาคีการพัฒนา X_1 : จำนวนองค์กรชุมชน (พอช.) X_2 : จำนวนสภาองค์กรชุมชนที่มีคุณภาพ (พอช.) X_3 : จำนวนวิสาหกิจเพื่อสังคมและกลุ่มวิสาหกิจเพื่อสังคมที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562 (สสว.) X_4 : จำนวนเครือข่ายที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคม (ภาคประชาสังคม) วิธีคำนวณการเพิ่มขึ้นของปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม ต่อปี ทำได้ดังนี้	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					$G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : จำนวนองค์กร และเครือข่ายภาคีการพัฒนาปีปัจจุบัน B : จำนวนองค์กร และเครือข่ายภาคีการพัฒนาปีก่อนหน้า G_N : ร้อยละการเพิ่มขึ้นปริมาณทุนทางสังคมมิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม โดยปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม <u>ต้องมีการขยายตัวโดยเฉลี่ย</u> ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15	
150201	ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น	การสร้างความรู้ถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของ	สัดส่วนประชากรอายุ 25 - 59 ปีที่มีการเตรียมการเพื่อยามสูงอายุทั้งมิติทาง	วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	การคำนวณค่าเฉลี่ยของแต่ละองค์ประกอบ $AVG. (X) = \frac{X_1 + X_2 + \dots + X_{10}}{10}$	ปี 2559 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 51.9

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ประชากรวัยแรงงาน เพื่อให้สามารถเป็น ประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งพาตนเอง และเป็นพลังในการ พัฒนาและยกระดับ คุณภาพตนเอง ครอบครัว ชุมชน และ สังคมให้นานที่สุด โดย ประชากรไทยมีการ เตรียมความพร้อมใน มิติทางเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ การออม และ สภาพแวดล้อม	เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และ สภาพแวดล้อม เทียบ กับจำนวนประชากร อายุ 25 - 59 ปี ทั้งหมด (ร้อยละภายใน ปี 2570/2575/2580)		โดยที่ AVG. (X) : ค่าเฉลี่ยของทุกองค์ประกอบ X_1: องค์ประกอบตัวที่ 1 • • • X_{10} : องค์ประกอบที่ 10 การคำนวณสัดส่วนประชากรอายุ 25 - 59 ปี ที่มีการเตรียมการเพื่อยามสูงอายุทั้งมิติ ทางเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และ สภาพแวดล้อม เทียบกับจำนวนประชากร อายุ 25 - 59 ปี ทั้งหมด = $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : ค่าเฉลี่ยของ 10 องค์ประกอบ ประชากรอายุ 25 - 59 ปีที่มีการเตรียมการ เพื่อยามสูงอายุปีปัจจุบัน B : ค่าเฉลี่ยของ 10 องค์ประกอบ ประชากรอายุ 25 - 59 ปีที่มีการเตรียมการเพื่ ยามสูงอายุปีก่อนหน้า	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					G_N: สัดส่วนประชากรอายุ 25 - 59 ปีที่มีการเตรียมการเพื่อยามสูงอายุนั้นมีทิศทางเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และสภาพแวดล้อม เทียบกับจำนวนประชากรอายุ 25 - 59 ปี ทั้งหมด ซึ่งการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ประกอบด้วย 1. การเตรียมเรื่องการทำศพสำหรับตนเอง 2. การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิที่ผู้สูงอายุพึงได้รับตามกฎหมาย 3. การทำงานให้ชุมชนหรือเป็นอาสาสมัครเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ 4. การใช้ชีวิตเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ 5. การออมหรือการสะสมเงินทองทรัพย์สินให้เพียงพอ เพื่อใช้ในวัยสูงอายุ 6. การศึกษาธรรมะหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่บ่มเพาะเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ 7. การทำตนเองให้มีสภาพทางจิตใจที่ดีหรือปล่อยวางก่อนวัยสูงอายุ 8. การทำตัวเองให้มีสุขภาพกายที่แข็งแรงก่อนวัยสูงอายุ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					9. การจะให้ใครเป็นผู้ดูแลในช่วงวัยสูงอายุ 10. การจะอยู่กับใครเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ โดยสัดส่วนประชากรอายุ 25 - 59 ปีที่มี การเตรียมการเพื่อยามสูงอายุทั้งมิติทาง เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และ สภาพแวดล้อม เทียบกับจำนวนประชากร อายุ 25 - 59 ปี ทั้งหมด ต้องมีการขยายตัว ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 65 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	
150202	ผู้สูงอายุมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง	มุ่งดึงพลังและศักยภาพ ของผู้สูงอายุ ซึ่งเป็น กลุ่มที่มีภูมิปัญญา องค์ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ออกมาใช้ประโยชน์ใน การขับเคลื่อนการ พัฒนาสังคม รวมทั้ง	ผู้สูงอายุเป้าหมายใน ระบบบริหารจัดการ ข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า (TPMAP) ได้รับการดูแล (ร้อยละ ต่อปี)	ระบบบริหาร จัดการ ข้อมูลการ พัฒนาคนแบบชี้ เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) ;	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณา กลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมดในระบบ TPMAP และดัชนีความ ยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP ย้อนหลัง (รายปี) ● กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP มา จากการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีข้อมูล บัตรประชาชน 13 หลักมาเินยันซึ่งกันและ	ปี 2564 มีผู้สูงอายุ เป้าหมายที่ต้องได้รับ จำนวนผู้สูงอายุในระบบ TPMAP มีข้อมูล ดังนี้ ปี 2561 = 465,628 คน ปี 2562 = 364,752 คน ปี 2564 = 413,479 คน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		การพัฒนาให้ผู้สูงอายุมี มีอาชีพและรายได้ ได้รับการดูแลจาก ครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือ ภาคเอกชนอย่าง เหมาะสม		สำนักงานสภ พัฒนาการ เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	กัน เป็นแกนกลางและนำหลักดัชนีความ ยากจนหลายมิติ (MPI) ● ดัชนีความยากจนหลายมิติ เป็นการ กำหนดมิติความขาดสน ประกอบด้วย 5 มิติ การพัฒนา ได้แก่ (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) (2) มิติด้านการศึกษา (3) มิติความขาดสนด้านสุขภาพ (4) มิติคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ (5) มิติด้านการเข้าถึงความช่วยเหลือ ผู้สูงอายุเป้าหมายในระบบบริหารจัดการ ข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ได้รับการดูแล โดยที่ผู้สูงอายุเป้าหมายใน ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้ เป้า (TPMAP) ที่ตกมิติใดมิติหนึ่งจาก 5 มิติ (MPI) ที่ได้รับการดูแล ร้อยละผู้สูงอายุเป้าหมาย = $\left(\frac{\text{จำนวนผู้สูงอายุเป้าหมายที่ได้รับการดูแล}}{B \text{ผู้สูงอายุเป้าหมายทั้งหมดในระบบ TPMAP}} \right) \times 100$	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ทั้งนี้ ในแต่ละปีผู้สูงอายุเป้าหมายต้องได้รับการดูแลทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) โดยมีค่าแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ในห้วงปี 2571-2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ในห้วงปี 2576-2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (15) พลังทางสังคม

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
15	แผนแม่บทฯ ประเด็น พลังทางสังคม	จ.1	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
150001	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
150101	ภาคีการพัฒนามีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
150201	ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
150202	ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (16) เศรษฐกิจฐานราก

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (16) เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายระดับประเด็น

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
160001	รายได้ ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง	รายได้ของกลุ่มประชากรรายได้น้อยสะท้อนถึงเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งคือ ระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถพึ่งพาตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อ ซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่นๆ ในพื้นที่ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ผู้คน ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) ; สำนักงานส ก า พ ัฒ น า ก า รเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) ; สำนักงานส ก า พ ัฒ น า ก า รเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณากลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในระบบ TPMAP และดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP ย้อนหลัง (รายปี) ● กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP มาจากการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีข้อมูลบัตรประชาชน 13 หลักมายืนยันซึ่งกันและ เป็นแกนกลางและนำหลักดัชนีความยากจนหลายมิติมา (MPI) ● ดัชนีความยากจนหลายมิติ เป็นการกำหนดมิติความขัดสน ประกอบด้วย 5 มิติการพัฒนา ได้แก่ (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) (2) มิติด้านการศึกษา (3) มิติความขัดสนด้านสุขภาพ (4) มิติคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ (5) มิติด้านการเข้าถึงความช่วยเหลือ มิติความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ เป็นหนึ่งในมิติของระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) การคำนวณดัชนีดัชนีความยากจนหลายมิติ ในมิติความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) (Multidimensional Poverty Index : MPI) ทำได้ดังนี้	MPI ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP ปี 2561 = 0.0145 ปี 2562 = 0.0110 ปี 2564 = 0.0166 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 50.59 จาก ปี 2562 หมายเหตุ (1) ปี 2563 ไม่มีข้อมูล (2) การประมาณการค่าเป้าหมายพิจารณาจากค่าดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมาย มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจย้อนหลัง 4 ปี (ปี 2561-2562 และ 2564) พบว่าค่า MPI มีความแปรปรวน ซึ่งหลักการของ MPI คือ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					MPI = H x A โดยที่ H คือ ร้อยละของกลุ่มประชากรที่มีปัญหาความยากจนในมิติรายได้ A คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละของตัวชี้วัดด้านรายได้ หรือ ความรุนแรงของความขัดสนของกลุ่มเป้าหมาย ยากจนมิติความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) <u>การคำนวณการลดลงของ MPI ต่อปี</u> $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : MPI ปีปัจจุบัน B : MPI ปีก่อนหน้า G_N : อัตราการขยายตัวของ MPI <u>การคำนวณค่าเฉลี่ยของ MPI ในห้วง 5 ปี</u> $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ โดยที่ AVG. Growth (N) : ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวของ MPI ในช่วง 5 ปี G_N : อัตราการขยายตัวของ MPI รายปี N : จำนวนปี	<u>อย่างน้อยยี่สิบ</u> ทั้งนี้ การได้มาซึ่งค่าเป้าหมาย เกิดจากการเทียบข้อมูล ดัชนีความยากจนหลาย มิติ 2564 ซึ่งจัดทำโดย UNDP (อ้างอิง https://www.bangkokbiznews.com/world/965189) โดยใน รายงานผลการสำรวจ ปี 2555=0.005, ปี 2558-2559 = 0.003, ปี 2562=0.002 ซึ่งเมื่อนำมาเฉลี่ยแล้ว ค่าดัชนี ความยากจนหลายมิติ ลดลง ร้อยละ 7.5

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					โดยดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมาย มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ต้องปรับลดลง ดังนี้ ในห้วงปี 2566 – 2570 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในห้วงปี 2571 – 2580 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในห้วงปี 2576 – 2580 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
160101	ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น	การเพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของเกษตรกร แรงงานทั่วไป และกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยและไม่มั่นคงให้เป็นผู้ประกอบการผ่านการสนับสนุนการช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน ครอบคลุมทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบ เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืนและการใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อย (เฉลี่ยร้อยละ)	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	การคำนวณค่าเฉลี่ยของอัตรา ส่วนในห้วง 5 ปี $AVG. Growth(N) = \frac{G_{N1} + G_{N2} + \dots}{N}$ โดยที่ AVG. Growth (N) : ค่าเฉลี่ยของการขยายตัวของอัตราส่วนในช่วง 5 ปี G_N : การขยายตัวของอัตราส่วนฯ รายปี N : จำนวนปี โดยคำนวณอัตราส่วนอัตราส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ต่อจำนวน วิสาหกิจรายย่อยทั้งหมดได้ ดังนี้ $อัตราส่วน (Ratio) = \frac{A}{B}$ โดยที่ A : GDP วิสาหกิจรายย่อย B : จำนวนวิสาหกิจรายย่อยทั้งหมด และคำนวณการเติบโตของอัตราส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อยต่อจำนวน วิสาหกิจ ทั้งหมด $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : อัตราส่วนฯ ปีปัจจุบัน	ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อย หมายถึง อัตราส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ต่อจำนวนวิสาหกิจรายย่อยทั้งหมด โดย ปี 2561 = 170,767 บาท/1 Micro Enterprises ปี 2562 = 183,860 บาท/1 Micro Enterprises ปี 2563 = 154,200 บาท/1 Micro Enterprises ปี 2564 = 153,917 บาท/1 Micro Enterprises (เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1.20 ต่อปี ในช่วง 60-64)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		มายกระดับห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างเป็นธรรม			B : อัตราส่วนฯ ปีก่อนหน้า G_N : ร้อยละการขยายตัวของอัตราส่วนฯ ทั้งนี้ การประมาณการค่าเป้าหมาย คำนวณจากอัตราส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ต่อจำนวนวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ทั้งหมด ย้อนหลัง 5 ปี (ปี 2560-2564) ซึ่งมีอัตราการเติบโต ขึ้น-ลง ไม่คงที่ โดยโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.2 จึงประมาณการเติบโตเฉลี่ยในช่วง ปี 2566-2580 เป็นร้อยละ 5 ให้ห้วง 5 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุม shock ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยอัตราส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ต่อจำนวน วิสาหกิจรายย่อยทั้งหมด ต้องมีการขยายตัว ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในห้วงปี 2571-2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในห้วงปี 2576-2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5	* หมายเหตุ : (1) ข้อมูลมีความล่าช้า 2 ปี (2) วิสาหกิจขนาดย่อย (Micro Enterprise) คือ วิสาหกิจที่มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 1.8 ล้านบาท และการจ้างงานไม่เกิน 5 คน
160201	ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	การส่งเสริมและพัฒนา กลไกที่เอื้อต่อการส่งเสริม ศักยภาพของผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก รวมทั้งการพัฒนาการใช้	อัตราการเติบโตของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (Micro	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	การคำนวณการขยายตัวของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่	รายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) มีดังนี้ ปี 2561 = 104,148 ลบ.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ประโยชน์ที่ดินสาธารณะและการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เป็นสากล เพื่อเป็นกลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน	Enterprises) (ร้อยละต่อปี)		A : รายได้รวมฯ ปีปัจจุบัน B : รายได้รวมฯ ปีก่อนหน้า G_N : ร้อยละการขยายตัวของรายได้รวมฯ โดยอัตราการเติบโตของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ต้องมีการขยายตัว ดังนี้ ในห้วงปี 2566-2570 ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี ให้ห้วงปี 2571-2575 ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี ในห้วงปี 2576-2580 ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี	ปี 2562 = 107,530 ลบ. ปี 2563 = 109,301 ลบ. (ลบ. = ล้านบาท) อัตราการเติบโตของรายได้รวมฯ ปี 2563 คิดเป็น 1.65 (เทียบกับปี 2562) ทั้งนี้ รายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ย้อนหลัง 5 ปี โตเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ทั้งนี้ การประมาณการค่าเป้าหมายคำนวณจากรายได้รวมของธุรกิจรายย่อย (Micro Enterprises) ย้อนหลัง 5 ปี (ปี 2559-2563) โดยใช้ Linear Regression

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						ในการประมาณการการเติบโตของรายได้รวมจนถึง ปี 2580 แล้วทอนค่าการเติบโตของรายได้รวมเป็นรายปี ซึ่งค่าประมาณการ ปี 2565-2580 มีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 4
160202	กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินในการบริหารจัดการหนี้สินได้ มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	การสนับสนุนองค์ความรู้พื้นฐานด้านการบริหารจัดการหนี้สินและการเงิน การออม สร้างการรับรู้และความตระหนักถึงประโยชน์ของการบริหารจัดการหนี้สินและการเงิน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 (Bottom 40) สามารถบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ บูรณาการระบบฐานข้อมูลพัฒนากลไกแก้ไขปัญหาหนี้สินจากการบูรณาการ	สัดส่วนค่าใช้จ่ายหนี้สินของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 (ร้อยละภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สศช.	การคำนวณการลดลงสัดส่วนค่าใช้จ่ายหนี้สินของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A : สัดส่วนฯ ปีปัจจุบัน B : สัดส่วนฯ ปีก่อนหน้า G_N : ร้อยละการขยายตัวของสัดส่วนฯ โดยสัดส่วนค่าใช้จ่ายหนี้สินของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ต้องปรับลดลงดังนี้	สัดส่วนค่าใช้จ่ายหนี้สินของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ณ 2564 = 22.69 หมายเหตุ เฉพาะครัวเรือนที่มีหนี้สิน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ โดยส่งเสริมองค์ความรู้และทักษะการประกอบอาชีพ พัฒนาศักยภาพประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมและต่อยอดอาชีพสู่ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชน			ในห้วงปี 2566-2570 สัดส่วนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จากปีฐาน ในห้วงปี 2571-2575 สัดส่วนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จากห้วง 5 ปีก่อนหน้า ในห้วงปี 2576-2580 สัดส่วนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จากห้วง 5 ปีก่อนหน้า หมายเหตุ: (1) ข้อมูลหนี้สินและรายได้มีการเผยแพร่ 2 ปีครั้ง ทำให้การติดตามสถานการณ์ประจำปีเกิดความล่าช้า (2) นิยามรายได้จากฐานข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนแตกต่างจากนิยามรายได้ในการคำนวณสัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้ เพราะนับรวมรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน ทำให้ค่าที่ได้จากข้อมูลเดิมต่ำกว่าความเป็นจริง (3) โดยในปี 2564 ค่าใช้จ่ายชำระหนี้สินของครัวเรือน bottom 40 เฉพาะครัวเรือนที่เป็นหนี้เท่ากับ 3,334 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน และมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือน bottom 40 เฉพาะครัวเรือนที่เป็นหนี้ เท่ากับ 14,696 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน มีสัดส่วนเท่ากับ 22.69 ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าเป้าหมายพิจารณาจากอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3-5 ต่อปี รวมทั้งมีการดำเนินการต่างๆ ที่คาดว่าจะการ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ดำเนินการตามแนวทางที่จะส่งผลให้กลุ่ม Bottom 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นและอาจทำให้มีสัดส่วนการหนี้ลดลง จึงนำมาเทียบเคียงเพื่อกำหนดค่าเป้าหมาย ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี หรือ ร้อยละ 20 ในช่วง 5 ปี	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (16) เศรษฐกิจฐานราก

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
16	แผนแม่บทฯ ประเด็น เศรษฐกิจฐานราก	จ.1	กระทรวงการคลัง
160001	รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง	จ.2	กระทรวงการคลัง
160101	ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการคลัง
160201	ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
160202	กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุด ร้อยละ 40 มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จ.3	กระทรวงมหาดไทย

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
170001	คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	คนไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับประชากรทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยง อาทิ กลุ่มที่มีรายได้น้อย แรงงานนอกระบบ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ อันจะนำไปสู่การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมที่ยั่งยืนในทุกมิติ	ดัชนีความยากจนหลากหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูลคนทั้งหมดในระบบ TPMAP จัดเก็บโดยระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform :TPMAP) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นตัวชี้วัดที่พิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในระบบ TPMAP และดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP ย้อนหลัง (รายปี) ● กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP มาจากการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีข้อมูลบัตรประชาชน 13 หลักมายืนยันซึ่งกันและกันและมีการนำหลักดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) มาประยุกต์ใช้ ● โดยดัชนีความยากจนหลายมิติ เป็นการกำหนดมิติความซับซ้อน ประกอบด้วย 5 มิติการพัฒนา ได้แก่ (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) (2) มิติด้านการศึกษา (3) มิติด้านสุขภาพ (4) มิติด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ (5) มิติด้านการเข้าถึงความช่วยเหลือ ● กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือคือคนที่ตก 1 ใน 17 ตัวชี้วัด และนำมาเชื่อมกับฐานข้อมูลลงทะเบียนสวัสดิการภาครัฐของกระทรวงการคลัง เพื่อหากลุ่มคนเป้าหมายในระบบ TPMAP	ปี 2564 MPI กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP = 0.0068 ปี 2562 MPI กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP = 0.0058 ปี 2561 MPI กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP = 0.0082 ปี 2560 MPI กลุ่มเป้าหมายในระบบ TPMAP = 0.0113

วิธีการคำนวณ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					MPI = H x A โดยที่ H คือ ร้อยละของกลุ่มประชากรที่มีปัญหาความยากจนหลากหลายมิติ A คือ ชั้นความรุนแรงของความขัดสนของกลุ่มเป้าหมาย <u>การคำนวณการลดลงของ MPI ต่อปี</u> $G_N = \left(\frac{A-B}{B} \right) \times 100$ โดยที่ A = MPI ปีปัจจุบัน B = MPI ปีก่อนหน้า G_N = อัตราการขยายตัวของ MPI <u>การประมาณการค่าเป้าหมาย</u> พิจารณาจากค่าดัชนีความยากจนหลากหลายมิติของกลุ่มเป้าหมาย ย้อนหลัง 4 ปี (ปี 2561-2562 และ 2564) พบว่าค่า MPI มีความแปรปรวน ซึ่งหลักการของ MPI คือ <u>ค่ายิ่งน้อยยิ่งดี</u> ทั้งนี้ การได้มาซึ่งค่าเป้าหมาย เกิดจากการเทียบข้อมูลดัชนีความยากจนหลากหลายมิติ 2564 ซึ่งจัดทำโดย UNDP (อ้างอิง https://www.bangkokbiznews.com/world/965189) <u>ดัชนีความยากจนหลากหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือต้องลดลงเฉลี่ย</u>	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่า 5 ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่า 10 ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่า 15	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
170101	คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	กลุ่มด้อยโอกาส คือ ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนในด้านเศรษฐกิจสังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติ และภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ต้องได้รับมาตรการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานทางสังคมลดความเหลื่อมล้ำจากสถานการณ์เปราะบางทางสังคม อาทิการมีประกันสังคม สวัสดิการ	สัดส่วนของประชากรกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการยกระดับตาม 3 ขั้นของการพัฒนาต่อกลุ่มเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (รอยละ (อยู่รอด พอเพียง: ยั่งยืน) ภายในปี (2570/2575/2580)	ข้อมูลประชากรที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับตาม 3 ขั้นการพัฒนา จัดเก็บโดยระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform :TPMAP) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นตัวชี้วัดที่ใช้หลักการของ ศพท. ที่นำ 5 มิติของความขัดสน และ 3 ขั้นตอนของการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย ● 5 มิติของความขัดสน (1) มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (2) มิติด้านการศึกษา (3) มิติด้านสุขภาพ (4) มิติด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ (5) มิติด้านการเข้าถึงความช่วยเหลือ ● 3 ขั้นตอนของการพัฒนา (1) อยู่รอด เป็นขั้นแรก ที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนา หากกรณีที่ครัวเรือนใดตกอย่างน้อย 1 ตัวชี้วัด ในขั้นอยู่รอด ครัวเรือนนั้นต้องได้รับการช่วยเหลือโดยผสมผสานแนวทาง/	อยู่ระหว่างการจัดทำ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ช่วยเหลือผู้ยากจน ผู้พิการ ผู้ว่างงาน			มาตรการ/การดำเนินการของแต่ละมิติความ ขัดสนจากเมนูแก้จนตามที่เหมาะสม ให้ครัวเรือนสามารถ “อยู่รอด” ได้ (2) พอเพียง เป็นขั้นที่สองต้องได้รับการพัฒนา หากกรณีที่หากครัวเรือนผ่านทุกตัวชี้วัดในขั้น อยู่รอด แต่ตกอย่างน้อย 1 ตัวชี้วัดในขั้น พอเพียง หรือ ขั้นยั่งยืน ถือว่าครัวเรือนนั้นอยู่ ในขั้นผ่าน “อยู่รอด” แต่ ยังไม่ “พอเพียง” ดังนั้น จะต้องพิจารณาแนวทาง/มาตรการ/ การดำเนินการ ในมิติความขัดสนที่มีปัญหา ของขั้นอยู่รอดเพื่อไม่ให้ครัวเรือนนั้นถดถอย การพัฒนา รวมทั้งต้องผสมผสานแนวทาง/ มาตรการ/การดำเนินการของแต่ละมิติความ ขัดสนจากเมนูแก้จนในขั้นพอเพียงตามที่ เหมาะสม (3) ยั่งยืน เป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนา หากกรณีที่ ที่ครัวเรือนผ่านทุกตัวชี้วัดในขั้นอยู่รอด พอเพียง แต่ตกอย่างน้อย 1 ตัวชี้วัดในขั้น ยั่งยืน ถือว่าอยู่ในขั้นผ่านพอเพียง แต่ไม่ยั่งยืน ดังนั้นจะต้องพิจารณาแนวทาง/มาตรการ/การ ดำเนินการในมิติความขัดสน รวมทั้งผสมผสาน แนวทาง/มาตรการ/การดำเนินการของแต่ละ มิติความขัดสนจากเมนูแก้จนในขั้นยั่งยืน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					เพื่อให้ครัวเรือนหลุดพ้นจากความยากจนต่อไป โดยสัดส่วนของประชากรกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการยกระดับตาม 3 ขั้นตอนของการพัฒนา ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 50:30:20 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 30:40:30 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 10:50:40	
170201	มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	ประเทศไทยมีระบบและกลไกสนับสนุนช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มเปราะบาง มีความเสี่ยงสูง และมีความสามารถในการปรับตัว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของรัฐในการแก้ปัญหาให้ตรงจุดและตรงกับกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ	คนเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูลคนเปราะบางในระบบ TPMAP จัดเก็บโดยระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform :TPMAP) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นการพิจารณาประชาชนกลุ่มเปราะบางในระบบ TPMAP (รายปี) โดยคนเปราะบางในระบบ TPMAP ถือเป็นคนที่อยู่ในครัวเรือนเปราะบาง โดยมีนิยามครัวเรือนเปราะบาง ดังนี้ (1) ไม่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย (ตกตัวชี้วัดที่ 8 ตามเกณฑ์ จปฐ.) (2) มีเด็กยากจนตามเกณฑ์ ศธ. (ตามฐานข้อมูล ศธ.) (3) มีผู้สูงอายุ และไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ (เบี้ยตามฐานข้อมูล สธ.) (4) มีผู้พิการ และไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ (เบี้ยตามฐานข้อมูล สธ.) (5) มีผู้ป่วยเรื้อรังที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เกณฑ์การคัดเลือกครัวเรือนเปราะบาง (1) เป็นครัวเรือนที่อาชีพเกษตรกรจากข้อมูล จปฐ. และไม่ได้ลงทะเบียนเกษตรกร	ในปี 2562 จำนวนคนเปราะบางทั่วประเทศอยู่ที่ 10,754,205 คน 4,104,450 ครัวเรือน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(หัวหน้าครัวเรือนแจ้งว่าเป็นเกษตรกรและในครัวเรือนไม่มีผู้ใดขึ้นทะเบียนเกษตรกร ฯ) (2) รายได้ต่ำกว่า 100,000 บาท และไม่ได้รับเงินสวัสดิการผู้มีรายได้น้อย (รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี น้อยกว่า 100,000 บาท และไม่มีใครในบ้าน ได้รับบัตรสวัสดิการรัฐ) <u>วิธีการคำนวณ</u> A=จำนวนกลุ่มเปราะบางที่ได้รับความช่วยเหลือ B=จำนวนกลุ่มเปราะบางในระบบ TPMAP ทั้งหมด $\frac{A}{B} \times 100$ <u>การประมาณการค่าเป้าหมาย</u> การประมาณการค่าเป้าหมายพิจารณาจากกลุ่มเปราะบางในระบบ TPMAP โดยอ้างอิงจาก https://www.tpmap.in.th/fragile และการดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยคนเปราะบางในระบบ TPMAP ลดลงเฉลี่ย ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่า 10 ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่า 15 ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่า 20	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
17	แผนแม่บทฯ ประเด็น ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	จ.1	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
170001	คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
170101	คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
170201	มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	จ.3	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
180001	สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน	สภาพแวดล้อมของประเทศไทย ทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้นส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน จากการพัฒนาที่สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก (อันดับ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	รายงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ(Sustainable Development Goals Report) จากองค์กรสหประชาชาติ	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับจากรายงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals Report) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (United Nations: UN) และ 193 ประเทศสมาชิก เพื่อให้โลกดีขึ้นภายในปี 2030 ประกอบด้วย 17 เป้าหมายการพัฒนา ได้แก่ 1. จัดความยากจน 2. จัดความหิวโหย 3. สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี 4. การศึกษาที่มีคุณภาพ 5. ความเท่าเทียมทางเพศ 6. น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล 7. พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้	- ปี 2564 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 43 (74.2) คะแนน - ปี 2563 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 41 (74.5) คะแนน - ปี 2562 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 40 (73) คะแนน - ปี 2561 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 59 (69.2) คะแนน

					8. งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ 9. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและอุตสาหกรรม 10. ลดความเหลื่อมล้ำ 11. เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน 12. การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน 13. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 14. ทรัพยากรทางทะเล 15. ระบบนิเวศบนบก 16. ความสงบสุขยุติธรรมและสถาบันเข้มแข็ง 17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยจะต้องมีอันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก ในห้วงปี 2566 -2570 อยู่ในระดับต่ำกว่า 40 ประเทศแรกของโลก ในห้วงปี 2571 -2573 อยู่ในระดับต่ำกว่า 30 ประเทศแรกของโลก ในห้วงปี 2576 – 2580 *อยู่ระหว่างการพิจารณาตัวชี้วัดใหม่	
--	--	--	--	--	---	--

					* เนื่องจาก SDGS จะบรรลุการดำเนินการในปี 2573	
--	--	--	--	--	---	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
180101	การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น	การผลิตและการบริโภคที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่สร้างข้อจำกัดต่อความต้องการของคนในรุ่นถัดไป ภายใต้สภาวะที่มีอยู่อย่างจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ ที่ต้องสงวนรักษาไว้ใช้ประโยชน์และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการจัดการและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ	ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index : EPI) (คะแนน ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	รายงานสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index : EPI) จากศูนย์กฎหมายและนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมแห่งมหาวิทยาลัยเยลและศูนย์เครือข่ายข้อมูลวิทยาศาสตร์โลก ระหว่างประเทศ (CIESIN)	พิจารณาจากดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (EPI) ซึ่งประเมินจากประเด็นทางสิ่งแวดล้อม ใน 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) ใน 3 หมวดหมู่ ได้แก่ คุณภาพอากาศ, สุขภาพและน้ำดื่ม และตะกั่วในสิ่งแวดล้อม (2) ดัชนีด้านการอยู่รอดของระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) ใน 7 หมวดหมู่ ได้แก่ ความหลากหลายทางชีวภาพและถิ่นที่อยู่, ป่าไม้, การประมง, การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงาน, มลพิษทางอากาศ, การเกษตร และแหล่งน้ำ โดยจะต้องมีคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (EPI) ในห้วงปี 2566 -2570 55 คะแนน ในห้วงปี 2571 -2575 60 คะแนน	- ปี 2563 ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (EPI) ของประเทศไทยอยู่ที่ 45.40 คะแนน - ปี 2561 ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (EPI) ของประเทศไทยอยู่ที่ 49.88 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2576 -2580 65 คะแนน	
180102	พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	พื้นที่สีเขียว หมายถึง พื้นที่ธรรมชาติ หรือพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นในเมืองหรือชุมชน ปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นองค์ประกอบหลัก มีประโยชน์เพื่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และคุณภาพชีวิตประชาชน แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ตามคุณลักษณะและการใช้ประโยชน์ ได้แก่ 1) พื้นที่สีเขียวสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ สนามเด็กเล่น 2) พื้นที่สีเขียวอรรถประโยชน์ ประกอบด้วย พื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล พื้นที่สีเขียว	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทต่อพื้นที่ทั้งประเทศ ได้แก่ (1) พื้นที่สีเขียวที่เป็นป่าธรรมชาติ (2) พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ (3) พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท รวมทั้งป่าในเมืองและชุมชนเพื่อการเรียนรู้พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	(1) ข้อมูลจากกรมป่าไม้ (2) ข้อมูลจากกรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (3) ข้อมูลจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (4) ข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (5) ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (6) ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	(1) ป่าธรรมชาติ ประมาณการจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์/ป่าสงวนแห่งชาติ/พื้นที่ป่าในที่ดินของรัฐอื่นๆ/ ป่าชายเลน (ข้อมูลจาก (1) กรมป่าไม้ (2) กรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (3) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และ (7) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)) วิธีการคำนวณ $C = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = พื้นที่ป่าธรรมชาติปีปัจจุบัน B = พื้นที่ทั้งหมด C = ร้อยละของพื้นที่ป่าธรรมชาติต่อปี โดยต้องมีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่าธรรมชาติ ในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33	ปี 2563 ประเทศไทยมีพื้นที่ - ป่าธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 31.68 - ป่าเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ 8.28 - พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครคิดเป็นร้อยละ 2.6 ปี 2562 ประเทศไทยมีพื้นที่ - ป่าธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 21.38

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		เขียวในสถาบันต่างๆ และพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณูปการ 3) พื้นที่สีเขียวที่เป็น ร้อยยาวตามแนว สาธารณูปการ เช่น พื้นที่ริมทางสัญจรทางบก เขตทางรถไฟ และพื้นที่ริมทางสัญจรทางน้ำ 4) พื้นที่สีเขียวเพื่อเศรษฐกิจของชุมชน เช่น พื้นที่สีเขียวที่เป็นแหล่งผลิตอาหารแก่ชุมชนประเภท ไร่นาสวนผลไม้ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 5) พื้นที่สีเขียวธรรมชาติ เช่น พื้นที่สีเขียวบนเนินเขา พรุ แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ 6) พื้นที่สีเขียวที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ หรือ			ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34 ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35 (2) ป่าเศรษฐกิจ ประเมินการจากพื้นที่ป่าเศรษฐกิจในที่ดินของเอกชนและของรัฐ/ยางพาราในพื้นที่กรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองตามกฎหมาย (ข้อมูลจาก (1) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (2) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และ (3) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)) วิธีการคำนวณ $c = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = พื้นที่ป่าเศรษฐกิจปีปัจจุบัน B = พื้นที่ทั้งหมด C = ร้อยละของพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อปี โดยต้องมีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12 ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		รอกการพัฒนา เช่น พื้นที่สีเขียวที่ปล่อย รกร้าง			(3) พื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการและความ งามทางภูมิทัศน์/ เป็นพื้นที่สนองหน้าที่ ใช้สอยสำคัญของชุมชน พื้นที่สีเขียวที่มี ลักษณะพิเศษ เป็นแนวยาวไปตาม เส้นทางคมนาคมทางบกและทางน้ำ/ รวมถึงพื้นที่สีเขียวอื่นๆ นอกเหนือ ข้อมูลจาก (1) กรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง (3) องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และ (4) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และ ภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) วิธีการคำนวณ $c = \left(\frac{A}{B} \right) \times 100$ A = พื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการและความ งามทางภูมิทัศน์ปีปัจจุบัน B = พื้นที่ทั้งหมด C = ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการ และความงามทางภูมิทัศน์ต่อปี โดยต้องมีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เพื่ นันทนาการและความงามทางภูมิทัศน์ ในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4 ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5	
180201	ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลเพิ่มขึ้น	ระบบนิเวศทางทะเลประกอบด้วย สิ่งที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติในบริเวณทะเล และชายฝั่ง รวมถึงพฤษภาคมชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่ง คลอง คูแพรก ทะเลสาบ และบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ ที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลหรืออิทธิพลของน้ำทะเลเข้าถึง เช่น ป่าชายเลน ป่าชายหาด หาด ที่ชายทะเล เกาะหญ้าทะเล ปะการัง ดอนหอย ฟันและสัตว์ทะเล หรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง เช่น ปะการังเทียม แนวลดแรงคลื่น และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง	1.ดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) (คะแนนภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	(1) รายงานดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Annual Global Ocean Health Index) จาก ศูนย์วิเคราะห์และสังเคราะห์ระบบนิเวศวิทยานานาชาติ (National Center for Ecological Analysis and Synthesis: NCEAS) และองค์กรอนุรักษ์นานาชาติ (Conservation International: CI)	พิจารณาจากรายงานดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) ซึ่งประเมินจากมิติ 10 ด้าน ได้แก่ (1) การจัดหาอาหาร (Food Provision) (2) โอกาสในกาทำประมงพื้นบ้าน (Artisanal Fishing Opportunities) (3) ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ (Natural Products) (4) การจัดเก็บคาร์บอน (Carbon Storage) (5) การป้องกันชายฝั่ง (Coastal Protection) (6) วิถีชีวิตและเศรษฐกิจชายฝั่ง (Livelihoods And Economies) (7) การท่องเที่ยวและสันทนาการ (Tourism And Recreation) (8) การรับรู้ถึงอัตลักษณ์ และคุณค่าของสถานที่ (Sense Of Place) (9) น้ำสะอาด (Clean Waters) (10) ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity)	- ปี 2564 ประเทศไทยมีดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) 72 คะแนน - ปี 2563 ประเทศไทยมีดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) 74 คะแนน - ปี 2562 ประเทศไทยมีดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) 66.4 คะแนน - ปี 2561 ประเทศไทยมีดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) 72 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		มีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้นภายใต้การสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด		(2) ข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	โดยต้องมีคะแนนดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (OHI) ในห่วงปี 2566 -2570 75 คะแนน ในห่วงปี 2571 -2575 78 คะแนน ในห่วงปี 2576 -2580 80 คะแนน	
			2. ดัชนีระบบนิเวศทางทะเล (คะแนนภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการด้านการปกป้องอนุรักษ์ และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง คำนวณโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ดัชนีระบบนิเวศทางทะเล (Sea Environmental index: SEI) หมายถึง ดัชนีรวม (Composite index) ของการประเมินกระบวนการด้านการปกป้องอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง ดัชนีระบบนิเวศทางทะเล (SEI) ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ (1) สัดส่วนเรือประมงไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพิ่มขึ้น (A) (2) ปริมาณเพาะเลี้ยงทั้งหมดเทียบกับปริมาณการทำประมงเกินศักยภาพต่อปี (B) (3) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะทางทะเลและน้ำเสีย (C) (4) สัดส่วนพื้นที่กีดเคาะชายฝั่งที่ได้รับการป้องกัน (D)	กำหนดปี พ.ศ. 2564 เป็นปีฐาน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(5) สัดส่วนพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (E) (6) ประกาศสัตว์น้ำและพืชคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล (F) (7) หาดท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟูและเสริมทราย (G) (8) จำนวนพื้นที่จำกัดการท่องเที่ยวไม่เกินศักยภาพของระบบนิเวศน์ทางทะเล (H) วิธีการคำนวณ $SEI = \left(\left[\frac{A + B + C + D + E + F + G + H}{8} \right] \times 100 \right)$ โดย (1) สัดส่วนเรือประมงไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย (A) คำนวณจาก $A = \left[\frac{A_1 - A_2}{A_2} \right] \times 100$ A = ร้อยละของเรือประมงไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพิ่มขึ้น A₁ = จำนวนเรือประมงไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายปัจจุบัน A₂ = จำนวนเรือประมงไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายปีฐาน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด								
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน						
					(2) ปริมาณเพาะเลี้ยงทั้งหมดเทียบกับปริมาณการทำประมงเกินศักยภาพต่อปี (B) คำนวณจาก $B = \left[\frac{B_1}{B_2} \right] \times 100$ B = ร้อยละของปริมาณเพาะเลี้ยงทั้งหมดเทียบกับปริมาณการทำประมงเกินศักยภาพ B ₁ = ปริมาณเพาะเลี้ยงปีปัจจุบัน B ₂ = ปริมาณการทำประมงเกินศักยภาพ (3) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะทางทะเลและน้ำเสีย (C) คำนวณจาก $C = \left[\frac{C_1}{C_2} \right] \times 100$ C = ร้อยละของดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะทางทะเลและน้ำเสีย C ₁ = ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะทางทะเลและน้ำเสียปีปัจจุบัน C ₂ = ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะทางทะเลและน้ำเสียตามที่กำหนดเป้าหมายไว้ <table><tr><td>2566-2570</td><td>2571-2575</td><td>2576-2580</td></tr><tr><td>0.50</td><td>0.60</td><td>0.70</td></tr></table>	2566-2570	2571-2575	2576-2580	0.50	0.60	0.70	
2566-2570	2571-2575	2576-2580										
0.50	0.60	0.70										

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(4) สัดส่วนพื้นที่กีดเซาะชายฝั่งที่ได้รับการป้องกัน (D) คำนวณจาก $D = \left[\frac{D_1}{D_2} \right] \times 100$ D = ร้อยละของสัดส่วนพื้นที่กีดเซาะชายฝั่งที่ได้รับการป้องกัน D₁ = จำนวนพื้นที่กีดเซาะชายฝั่งที่ได้รับการป้องกัน D₂ = จำนวนพื้นที่กีดเซาะชายฝั่งทั่วประเทศ (5) สัดส่วนพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (E) คำนวณจาก $E = \left[\frac{E_1}{E_2} \right] \times 100$ E = ร้อยละของพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง E₁ = พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปัจจุบัน E₂ = พื้นที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั่วประเทศ (6) จำนวนสัตว์น้ำและพืชคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล (F) คำนวณจาก $F = \left[\frac{F_1}{F_2} \right] \times 100$	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด								
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน						
					F = ร้อยละของจำนวนสัตว์น้ำและพืช คุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ ทางทะเล F₁ = จำนวนสัตว์น้ำและพืชคุ้มครองความ หลากหลายทางชีวภาพทางทะเลปี ปัจจุบัน F₂ = จำนวนสัตว์น้ำและพืชคุ้มครองความ หลากหลายทางชีวภาพทางทะเลตามที่ กำหนดเป้าหมายไว้ <table><tr><td>2566-2570</td><td>2571-2575</td><td>2576-2580</td></tr><tr><td>500 ชนิด</td><td>750 ชนิด</td><td>1,000 ชนิด</td></tr></table> (7) หาดท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟูและเสริม ทราย (G) คำนวณจาก $G = \left[\frac{G_1}{G_2} \right] \times 100$ G = ร้อยละของหาดท่องเที่ยวที่ได้รับการ ฟื้นฟูและเสริมทราย G₁ = จำนวนหาดท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู และเสริมทรายปีปัจจุบัน G₂ = จำนวนหาดท่องเที่ยวทั้งหมดในประเทศ (8) จำนวนพื้นที่จำกัดการท่องเที่ยวไม่เกิน ศักยภาพของระบบนิเวศน์ทางทะเล (H) คำนวณจาก	2566-2570	2571-2575	2576-2580	500 ชนิด	750 ชนิด	1,000 ชนิด	
2566-2570	2571-2575	2576-2580										
500 ชนิด	750 ชนิด	1,000 ชนิด										

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					$H = \left[\frac{H_1}{H_2} \right] \times 100$ H = ร้อยละของจำนวนพื้นที่จำกัดการ ท่องเที่ยวไม่เกินศักยภาพของระบบ นิเวศน์ทางทะเล H_1 = จำนวนพื้นที่จำกัดการท่องเที่ยวไม่เกิน ศักยภาพของระบบนิเวศน์ ทางทะเลปีปัจจุบัน H_2 = จำนวนพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเลทั้ง ประเทศ โดยต้องมีสัดส่วนความสำเร็จของกิจกรรม ตามดัชนีระบบนิเวศทางทะเล ในห้วงปี 2566 -2570 ไม่น้อยกว่า 64 คะแนน ในห้วงปี 2571 -2575 ไม่น้อยกว่า 82 คะแนน ในห้วงปี 2576 -2580 ไม่น้อยกว่า 100 คะแนน	
180301	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ลดลง	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gases : GHGs) โดยรวมของประเทศไทยที่เกิดขึ้นจริงจากทุกกิจกรรมสู่ชั้น	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม ลดลงจากกรณีปกติ	ข้อมูลจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	$C = \left[\frac{A - B}{B} \right] \times 100$ A = ปริมาณการปล่อยแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ปีปัจจุบัน B = ปริมาณการปล่อยแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ปีฐาน	- ปี 2563 ประเทศไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 51.72 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO ₂ eq) คิดเป็นร้อยละ 14 เมื่อ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		บรรยากาศมีปริมาณการปล่อยลดลง	(ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)		C = ร้อยละของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี โดยต้องมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงในห้วงปี 2566 -2570 ร้อยละ 20 จากกรณีปกติ ในห้วงปี 2571 -2575 ร้อยละ 30 จากกรณีปกติ ในห้วงปี 2576 -2580 ร้อยละ 40 จากกรณีปกติ	เทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานะปกติ หรือ *กรณีปกติ (Business As Usual: BAU) ในปี พ.ศ. 2548 - ปี 2561 ประเทศไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 57.84 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) คิดเป็นร้อยละ 15.76 เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานะปกติ หรือ *กรณีปกติ (Business As Usual: BAU) ในปี พ.ศ. 2548 * กรณีปกติ (Business As Usual: BAU) ในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศไทยยังไม่มี การดำเนิน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาการพัฒนาต่างๆ ของประเทศจึงถูกนำมาใช้เป็นกรณีอ้างอิงในการวิเคราะห์การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินมาตรการต่างๆ
			ดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (Global Climate Risk Index: CRI) (อันดับ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	รายงานดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (Global Climate Risk Index: CRI) จากองค์กร Germanwatch ประเทศเยอรมนี	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับจากดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (CRI) ซึ่งเป็นค่าที่เกิดจากการวิเคราะห์และจัดลำดับว่าประเทศต่าง ๆ ได้รับผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้ว (extreme weather event) เช่น พายุ ลูกเห็บ น้ำท่วม และคลื่นความร้อน เป็นต้น โดยพิจารณาจาก 4 มิติ ได้แก่ (1) จำนวนผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ (2) จำนวนผู้เสียชีวิตต่อประชากร 100,000 คน (3) ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ (4) ความสูญเสียทางเศรษฐกิจคิดร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ปี 2564 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 34 (43.17) คะแนน - ปี 2563 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 67 (68.83) คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ทั้งนี้ประเทศที่มีความเสี่ยงสูงจะแปรผันตรงกับอันดับดัชนี วิธีการคำนวณ $AVG\ CRI = \left(\frac{CRI_1 + CRI_2 + \dots}{N} \right)$ AVG CRI = อันดับเฉลี่ยของดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศชั้น CRI_N = อันดับดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก (จำนวนตามปี) N = จำนวนปี โดยจะต้องมีอันดับเฉลี่ยของประเทศที่มีดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม (EPI) ในห้วงปี 2566 – 2570 อันดับไม่ต่ำกว่า 40 ในห้วงปี 2571 – 2575 อันดับไม่ต่ำกว่า 50 ในห้วงปี 2576 – 2580 อันดับไม่ต่ำกว่า 60	
180401	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพ	คุณภาพของน้ำในทุกประเภท ได้แก่ แหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการ	สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้	(1) ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ (2) ข้อมูลจากกรมทรัพยากรน้ำบาดาล	1. ดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำ (Water Quality Index: WQI) ในการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินของพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ แหล่งน้ำผิวดินที่มีสถานีตรวจวัดตัวแปรคุณภาพน้ำ (กรมควบคุมมลพิษ)	ปี 2564 - ประเทศไทยมีแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก ร้อยละ 85

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด														
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน												
	เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์	ใช้ประโยชน์ของแต่ละแหล่งน้ำ ดังนี้ (1) แหล่งน้ำผิวดิน หมายความว่า แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ และแหล่งน้ำ สาธารณะอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นแผ่นดิน ซึ่งหมายความรวมถึง แหล่งน้ำสาธารณะที่อยู่ภายในพื้นแผ่นดิน บนเกาะ (2) แหล่งน้ำใต้ดิน หมายความว่า น้ำที่อยู่ใต้ดิน และให้หมายความรวมถึงน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล (3) แหล่งน้ำทะเล หมายความว่า น้ำทั้งหมดในเขตน่านน้ำไทย ภายใต้อำนาจ	ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580) หมายเหตุ : แหล่งน้ำมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ หมายถึง แหล่งน้ำมีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป		วิธีการคำนวณ $C = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = จำนวนแหล่งน้ำที่คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ดี ดีมาก <table><tr><th>ช่วง WQI</th><th>ระดับค่า WQI</th></tr><tr><td>0-30</td><td>เสื่อมโทรมมาก</td></tr><tr><td>31-60</td><td>เสื่อมโทรม</td></tr><tr><td>61-70</td><td>พอใช้</td></tr><tr><td>71-90</td><td>ดี</td></tr><tr><td>91-100</td><td>ดีมาก</td></tr></table> B = พื้นที่เป้าหมาย (แหล่งน้ำผิวดินที่กรมควบคุมมลพิษตรวจวัดตัวแปรคุณภาพน้ำ) C = ร้อยละของพื้นที่ที่แหล่งน้ำผิวดินมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก 2. ใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลเพื่อการบริโภคตามเกณฑ์ของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ในการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำใต้ดินของพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลที่มีสถานี/บ่อสังเกตการณ์ (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)	ช่วง WQI	ระดับค่า WQI	0-30	เสื่อมโทรมมาก	31-60	เสื่อมโทรม	61-70	พอใช้	71-90	ดี	91-100	ดีมาก	- แหล่งน้ำทะเลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก ร้อยละ 90 - แหล่งน้ำใต้ดินส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้ ปี 2563 - ประเทศไทยมีแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ร้อยละ 82 - แหล่งน้ำทะเลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก ร้อยละ 91 - แหล่งน้ำใต้ดินส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้ ปี 2562
ช่วง WQI	ระดับค่า WQI																	
0-30	เสื่อมโทรมมาก																	
31-60	เสื่อมโทรม																	
61-70	พอใช้																	
71-90	ดี																	
91-100	ดีมาก																	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด							
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน					
		อธิปไตยของประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย		วิธีการคำนวณ $D = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = พื้นที่ที่คุณภาพน้ำบาดาลที่สามารถบริโภคได้ B = พื้นที่แหล่งน้ำบาดาลที่มีสถานี/บ่อสังเกตการณ์ D = ร้อยละของพื้นที่ที่น้ำบาดาลที่มีคุณภาพเพื่อการบริโภค 3. ใช้ดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index: MWQI) ในการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำทะเลของพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ พื้นที่แหล่งน้ำทะเลที่มีจุดเก็บตัวอย่างน้ำทะเล (กรมควบคุมมลพิษ) วิธีการคำนวณ $E = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = พื้นที่ที่คุณภาพน้ำทะเล อยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่พอใช้ ดี ดีมาก <table><tr><th>ช่วง MWQI</th><th>ระดับค่า MWQI</th></tr><tr><td>0-25</td><td>เสื่อมโทรมมาก</td></tr><tr><td>26-50</td><td>เสื่อมโทรม</td></tr></table>	ช่วง MWQI	ระดับค่า MWQI	0-25	เสื่อมโทรมมาก	26-50	เสื่อมโทรม	- ประเทศไทยมีแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ร้อยละ 82 - แหล่งน้ำทะเลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก ร้อยละ 95 - แหล่งน้ำใต้ดินส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้ ปี 2561 - ประเทศไทยมีแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ร้อยละ 91 - แหล่งน้ำทะเลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก ร้อยละ 94 - แหล่งน้ำใต้ดินส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี
ช่วง MWQI	ระดับค่า MWQI										
0-25	เสื่อมโทรมมาก										
26-50	เสื่อมโทรม										

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด								
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน						
					<table><tr><td>51-80</td><td>พอใช้</td></tr><tr><td>81-90</td><td>ดี</td></tr><tr><td>91-100</td><td>ดีมาก</td></tr></table> B = พื้นที่แหล่งน้ำทะเลที่มีจุดเก็บตัวอย่างน้ำทะเล E = ร้อยละของพื้นที่ที่น้ำทะเลมีคุณภาพ โดยนำร้อยละของคุณภาพน้ำทั้ง 3 มาคำนวณดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำ (A) $A = \left(\frac{C + D + E}{3}\right)$ C = ร้อยละพื้นที่ที่แหล่งน้ำผิวดินมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก D = ร้อยละของพื้นที่ที่น้ำบาดาลที่มีคุณภาพเพื่อการบริโภค E = ร้อยละของพื้นที่ที่แหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดี ดีมาก A = ร้อยละเฉลี่ยของดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำในทั้ง 3 แหล่งชั้นสุดท้ายในช่วง 5 ปี	51-80	พอใช้	81-90	ดี	91-100	ดีมาก	สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้
51-80	พอใช้											
81-90	ดี											
91-100	ดีมาก											

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					โดยคุณภาพของน้ำทั้ง 3 แหล่งต้องอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ (ระดับพอใช้ขึ้นไป) ในห้วงปี 2566 -2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2571 -2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2576 -2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย หมายเหตุ : แหล่งข้อมูลคุณภาพน้ำผิวดินและแหล่งข้อมูลคุณภาพน้ำทะเล เป็นข้อมูลตามปีปฏิทิน	
180402	คุณภาพอากาศและเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย	คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทยอ้างอิงจากกรมควบคุมมลพิษ ดังนี้ (1) มาตรฐานฝุ่นละออง PM2.5 เป็น 15 มคก./ลบ.ม. (2) มาตรฐานจากกรมควบคุมมลพิษ คือ วัด	สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤต และพื้นที่ทั่วไปที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ	1. พื้นที่เป้าหมาย คือ (1) พื้นที่วิกฤต และ (2) พื้นที่ทั่วไป (1) พื้นที่วิกฤต : พื้นที่จังหวัดที่ต้องมีการแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วนซึ่งกำหนดโดยกรมควบคุมมลพิษ วิธีคำนวณ $C = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$	การวัดคุณภาพอากาศจะใช้ตัวชี้วัด Air Quality Index (AQI) โดยอ้างอิงมาตรฐานจากกรมควบคุมมลพิษ ปี 2564 - พื้นที่วิกฤต : (1) ภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่น PM 2.5 ที่ 25 มคก./ลบ.ม.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		จากค่ามาตรฐาน ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ (dBA)			A = จำนวนพื้นที่วิกฤตที่มีค่าเฉลี่ยของ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน B = จำนวนพื้นที่วิกฤตทั้งหมดที่กรม ควบคุมมลพิษประกาศ C = สัดส่วนของพื้นที่วิกฤตที่มีค่าเฉลี่ยของ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (2) พื้นที่ทั่วไป : จังหวัดที่มีสถานีตรวจวัด คุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติของกรม ควบคุมมลพิษและมีข้อมูลการตรวจวัด ครบทั้งปี $D = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = จำนวนพื้นที่ทั่วไปที่มีค่าเฉลี่ยของ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน B = จำนวนพื้นที่ทั่วไปตามนิยามของกรม ควบคุมมลพิษ D = สัดส่วนของพื้นที่ทั่วไปที่มีค่าเฉลี่ยของ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยนำสัดส่วนของพื้นที่เป้าหมายทั้ง 2 มา คำนวณคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและ พื้นที่ทั่วไป	(2) กรุงเทพฯ มหานครและ ปริมณฑลมีค่าเฉลี่ยรายปี ของฝุ่น PM 2.5 ที่ 25 มคก./ลบ.ม. (3) พื้นที่หน้าพระลาน สระบุรี มีค่าเฉลี่ยรายปีของ ฝุ่น PM 10 ที่ 98.6 มคก./ ลบ.ม. (4) พื้นที่มาบตาพุด ระยอง มีค่าเฉลี่ยรายปีของสาร เบนซินเพิ่มขึ้นจากปีก่อน พื้นที่ทั่วไป : มีค่าเฉลี่ยราย ปีของฝุ่น PM 2.5 ที่ 22 มคก./ลบ.ม. และมี 11 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยรายปีไม่ เกินค่ามาตรฐาน ปี 2563 - ฝุ่นละออง ขนาดไม่ เกิน 10 ไมครอน (PM10) ค่าเฉลี่ย

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					$E = \left(\frac{C + D}{2} \right)$ C = สัดส่วนของพื้นที่วิกฤตที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน D = สัดส่วนของพื้นที่ทั่วไปที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน E = สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่ทั่วไป โดยจะต้องมีสัดส่วนพื้นที่ริมถนนที่มีคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย	รายปีทั้งประเทศ อยู่ในระดับ 43 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร - ฝุ่นละอองขนาดเล็กที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) ค่าเฉลี่ยรายปีอยู่ในช่วง 8 - 42 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ปี 2562 - ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) มีค่าเฉลี่ยรายปี 45 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร - ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) มีค่าเฉลี่ยรายปี 25.6

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร ปี 2561 - ฝุ่นละอองขนาดไม่ เกิน 10 ไมครอน (PM10) มีค่าเฉลี่ย รายปี 42 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร - ฝุ่นละอองขนาดไม่ เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) มีค่าเฉลี่ย รายปี 24 ไมโครกรัม/ ลูกบาศก์เมตร
			สัดส่วนคุณภาพเสียง ในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ใน ในเกณฑ์มาตรฐาน ประเทศไทยต่อพื้นที่ เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	ข้อมูลจากกรมควบคุม มลพิษ	1. พื้นที่เป้าหมาย คือ (1) พื้นที่ริมถนนและพื้นที่ทั่วไปในเขต กรุงเทพมหานครปริมณฑล ที่มี สถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบ อัตโนมัติ $C = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = จำนวนพื้นที่ริมถนนและพื้นที่ทั่วไปใน เขตกรุงเทพมหานครปริมณฑล ที่มี	การวัดคุณภาพเสียงใช้ มาตรฐานจากกรมควบคุม มลพิษ คือ วัดจากค่า มาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ (dBA) โดยใน ปี 2564

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ค่าเฉลี่ยของคุณภาพเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน B = รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑลทั้งหมดที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบอัตโนมัติ C = สัดส่วนของพื้นที่รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑลที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (2) พื้นที่รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัด ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบอัตโนมัติ $D = \left(\frac{A}{B}\right) \times 100$ A = สัดส่วนของพื้นที่รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑลที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน B = จำนวนพื้นที่รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัดทั้งหมดที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบอัตโนมัติ	- ในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑล มี 8 จุดที่มีระดับเสียงอยู่ในค่ามาตรฐาน (จากทั้งหมด 12 จุด) คิดเป็นร้อยละ 66.67 - ในต่างจังหวัด มี 15 จุดที่มีระดับเสียงอยู่ในค่ามาตรฐาน (จากทั้งหมด 16 จุด) คิดเป็นร้อยละ 93.75 ปี 2563 - ในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑล 27 จุด พื้นที่รีมถนนและพื้นที่ทั่วไปใน 13 จังหวัด 28 สถานี ค่าเฉลี่ยของระดับเสียงอยู่ที่ร้อยละ 68.5 ปี 2562 - ในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑลค่าเฉลี่ยของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					D = สัดส่วนของพื้นที่ริมถนนและพื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยนำสัดส่วนของพื้นที่เป้าหมายทั้ง 2 มาคำนวณคุณเสียง $E = \left(\frac{C + D}{2} \right)$ C = สัดส่วนของเสียงที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานในพื้นที่ริมถนนและพื้นที่ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร D = สัดส่วนของพื้นที่ริมถนนและพื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน E = สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่เป้าหมายที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีสัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย	ระดับเสียงอยู่ที่ร้อยละ 68.6 ปี 2561 - ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมาณค่าเฉลี่ยของระดับเสียงอยู่ที่ร้อยละ 69.2

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย	
180403	การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	ขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมถูกจัดการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยถูกนำไปจัดการอย่างถูกต้องตามแต่ละประเภท รวมถึงสามารถหมุนเวียนกลับไปสร้างคุณค่าด้วยกระบวนการที่เหมาะสม	ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ (คะแนน ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยใช้ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ คำนวณโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะการ/ของเสีย (Wasted Management indicator : WMI) ประกอบด้วย (ก) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ข) มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ค) ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ง) กากของเสียอุตสาหกรรมที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ วิธีการคำนวณ $WMI = \left[\frac{A_1}{A_2} + \frac{B_1}{B_2} + \frac{C_1}{C_2} + \frac{D_1}{D_2} \right] \div 4$ A₁ = ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง A₂ = ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด B₁ = ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง B₂ = ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด	ปี 2564 ประเทศไทยมี - ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง 17.17 ล้านตัน จากปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด 24.98 ล้านตัน โดยนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง 9.28 ล้านตัน และนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ 7.89 ล้านตัน - ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง 147,293 ตัน จากปริมาณของเสียอันตรายชุมชนทั้งหมด 669,518 ตัน - มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					C_1 = ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง C_2 = ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนทั้งหมด D_1 = ปริมาณกากของเสียอุตสาหกรรมที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ D_2 = ปริมาณกากอุตสาหกรรมทั้งหมด WMI = ดัชนีการจัดการขยะ โดยจะต้องมีคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (EPI) ในห้วงปี 2566 -2570 มีคะแนน EPI 0.81 คะแนน ในห้วงปี 2571 -2575 มีคะแนน EPI 0.89 คะแนน ในห้วงปี 2576 -2580 มีคะแนน EPI 0.95 คะแนน	87,774 ตัน จากปริมาณมูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด 90,009 ตัน ปี 2563 ประเทศไทยมี - ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง 17.17 ล้านตัน จากปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด 25.37 ล้านตัน โดยนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง 9.13 ล้านตัน และนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ 8.36 ล้านตัน - ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง 121,720 ตัน จากปริมาณของเสียอันตรายชุมชนทั้งหมด 658,651 ตัน - มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						47,440 ตัน จากปริมาณ มูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด 47,962 ตัน ปี 2562 ประเทศไทยมี - ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับ การจัดการอย่างถูกต้อง 22.33 ล้านตัน จาก ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ทั้งหมด 28.71 ล้านตัน โดยนำไปกำจัดอย่าง ถูกต้อง 9.81 ล้านตัน และนำกลับไปใช้ ประโยชน์ใหม่ 12.52 ล้านตัน - ของเสียอันตรายชุมชน ได้รับการจัดการอย่าง ถูกต้อง 104,526 ตัน จากปริมาณของเสีย อันตรายชุมชนทั้งหมด 648,208 ตัน - มูลฝอยติดเชื้อได้รับการ จัดการอย่างถูกต้อง

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
						49,462 ต้น จากปริมาณ มูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด 53,173 ต้น
180501	คนไทยมีคุณ ลักษณะและ พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ด้าน สิ่งแวดล้อมและ คุณภาพชีวิตที่ดี	คนไทยมีคุณลักษณะและ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านสิ่งแวดล้อมและ คุณภาพชีวิตที่ดีระดับ ความสามารถในการเข้าใจ และปรับทัศนคติหรือ พฤติกรรมเรื่องการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็น แนวคิดที่ใช้ใน กระบวนการกระทำให้เกิด จากความสำนึก (Consciousness) เป็น สภาวะทางจิตใจที่ เกี่ยวข้องกับสภาวะที่ บุคคลได้รับความรู้และได้ ประสบการณ์ต่าง ๆ แล้ว มีการประเมินค่า และ ตระหนักถึงความสำคัญ ของตนเองที่มีต่อ สิ่งแวดล้อม จากการ	ดัชนีพฤติกรรมที่ พึงประสงค์ด้าน สิ่งแวดล้อม (เฉลี่ย ร้อยละ)	ข้อมูลจากกรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม	ดัชนีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Behaviour: EB) เป็น การจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ Composite index โดยคำนวณจากผลรวมของการให้ ความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ในการเข้า ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย (1) จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน (ทสม.) (2) องค์กรเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อม (3) จำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย Green Production, Green Hotel, Green Office, Green Restaurant, Green National Park, Green Airport และ ECO School ทั้งนี้หากมีการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ สามารถเพิ่มเติม ภายหลังได้ วิธีการคำนวณ	ปีฐาน พ.ศ. 2563 ปี 2564 - จำนวนอาสาสมัคร พิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จำนวน 261,871 คน - องค์กร (NGO) ด้าน สิ่งแวดล้อม 288 คน ปี 2563 - จำนวนอาสาสมัคร พิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จำนวน 234,174 คน - องค์กร (NGO) ด้าน สิ่งแวดล้อม 281 คน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		เปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความรู้ วิธีคิด แบบใหม่ที่หักล้างและท้าทายกระบวนทัศน์เก่า จนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างวิถิใหม่อย่างถาวร			$EB = \left[\frac{A(1) + B(2) + C(1)}{1 + 2 + 1} \right]$ EB = ดัชนีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม A = ร้อยละของจำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ที่เพิ่มขึ้น B = ร้อยละขององค์กรเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น* C = ร้อยละของจำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น *ร้อยละขององค์กรเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นอัตราส่วนเป็นสองเท่าขององค์กรประกอบอื่น ๆ เนื่องจากการจัดตั้งองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในวงกว้างอย่างยั่งยืน โดยร้อยละของจำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ที่เพิ่มขึ้น (A) คำนวณจาก $A = \left[\frac{A_1 - A_2}{A_2} \right] \times 100$	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					A = ร้อยละของจำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน (ทสม.) ที่เพิ่มขึ้น A_1 = จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน (ทสม.) ปีปัจจุบัน A_2 = จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน (ทสม.) ปีฐาน ร้อยละขององค์การเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น (B) $B = \left[\frac{B_1 - B_2}{B_2} \right] \times 100$ B = ร้อยละขององค์การเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นที่เพิ่มขึ้น B_1 = จำนวนองค์การเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมปีปัจจุบัน B_2 = จำนวนองค์การเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมปีฐาน ร้อยละของจำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น (C)	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					$C = \left[\frac{C_1 - C_2}{C_2} \right] \times 100$ C = ร้อยละของจำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น C₁ = จำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมปีปัจจุบัน C₂ = จำนวนกิจการ/องค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมปีฐาน โดยจะต้องมีสัดส่วนดัชนีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม ในห้วงปี 2566 -2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ในห้วงปี 2571 -2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในห้วงปี 2576 -2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
18	แผนแม่บทฯ ประเด็น การเกษตร	จ.1	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180001	สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน	จ.2	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180101	การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น	จ.2	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180102	พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180201	ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180301	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180401	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180402	คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
180403	การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	จ.3	กระทรวงอุตสาหกรรม
180501	คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
190001	ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น	ความมั่นคงด้านน้ำ หมายถึง ความพร้อมของปริมาณน้ำ และคุณภาพของน้ำที่เพียงพอ ในการมีน้ำประปาและ สุขาภิบาลที่ปลอดภัยราคาไม่แพง เท่าเทียมและครอบคลุม รวมถึงการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน และระบบนิเวศที่ดีต่อสุขภาพ ตลอดจนการจัดการความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับน้ำ	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (คะแนนภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	(1) รายงานการพัฒนาน้ำแห่งเอเชีย (Asian Water Development Outlook : AWDO) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (2) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (National Water Security indicator: NWS indicator) เป็นดัชนีที่ใช้บอกภาพรวมของความมั่นคงด้านน้ำของแต่ละประเทศในการหาน้ำในปริมาณและคุณภาพที่ต้องการในด้านต่าง ๆ ในแต่ละปี ประกอบด้วยความต้องการน้ำในกิจกรรม ดังนี้ (1) คริวเรือน (KD1) (2) ด้านเศรษฐกิจ (KD2) (3) ด้านเมือง (KD3) (4) ด้านสิ่งแวดล้อม (KD4) (5) การฟื้นตัวเนื่องจากภัยทางน้ำ (KD5) วิธีการคำนวณ $NWS Indicator = \frac{KD_1 + KD_2 + KD_3 + KD_4 + KD_5}{5}$	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ ไทยเท่ากับ 58.6 คะแนน (2) รายงานจาก สททช. ในปี 2564 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ ไทยอยู่ที่ระดับที่ 4 (78-96) คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				ประเด็น 19 การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) โดยอ้างอิงรายงานจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเป็นหลักและอ้างอิงรายงานของ สทนช. ในปีที่ไม่มีการจัดทำรายงานการพัฒนา น้ำแห่งเอเชีย	โดยต้องมีคะแนนความมั่นคงด้านน้ำ ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 70 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน	
190002	ผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้นในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ	- ผลิตภาพของการใช้น้ำ หมายถึง ปริมาณน้ำหนึ่งหน่วยสามารถสร้างมูลค่าให้กับประเทศเป็นจำนวนเงินเท่าไร - การใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ หมายถึง การลดการใช้น้ำน่าน้ำ	ผลิตภาพจากการใช้น้ำ (ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น 19 การ	ผลิตภาพของการใช้น้ำ (Water Productivity: WP) ในแต่ละปีวัดจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ส่วนด้วยปริมาณการใช้น้ำของประเทศ (Water Use: WU) จัดเก็บข้อมูลและรายงานผลโดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) ในรูปดอลลาร์สหรัฐต่อลูกบาศก์เมตร ทั้งนี้การใช้	- ปี 2564 ผลิตภาพของการใช้น้ำของประเทศไทย มีมูลค่า 7.5 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร - ปี 2562 ผลิตภาพของการใช้น้ำของประเทศไทย

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		กลับมาใช้ใหม่ทั้งในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ และอื่น ๆ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตภาพการใช้น้ำจากการลดการใช้น้ำ การนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ในภาคการผลิตทั้งในกิจกรรมการเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ ส่งผลให้ต้นทุนแฝงที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำของประเทศลดลง สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจที่พึ่งพิงการใช้น้ำให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน		บริหารจัดการน้ำทั้งระบบจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.)	หน่วยเป็นดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร เนื่องจาก สทนช. ซึ่งเป็นผู้จัดเก็บและรายงานผลข้อมูลต้องรายงานผลผลิตภาพการใช้น้ำตามการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต่อองค์กรสหประชาชาติ (UN) ร่วมด้วย วิธีการคำนวณ $WP = \frac{GDP}{WU}$ WP = ผลผลิตภาพของการใช้น้ำ (ดอลลาร์สหรัฐต่อลูกบาศก์เมตร) GDP = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (ดอลลาร์) WU = ปริมาณการใช้น้ำของประเทศ (ลูกบาศก์เมตร) โดยที่ปริมาณการใช้น้ำ (WU) เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย 3 ภาคส่วน คือ (1) ภาคการเกษตร-ลูกบาศก์เมตร (A) (2) ภาคอุตสาหกรรม-ลูกบาศก์	มีมูลค่า 7.49 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร - ปี 2561 ผลผลิตภาพของการใช้น้ำของประเทศไทย มีมูลค่า 7.16 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร *หมายเหตุ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทยมีความล่าช้า 2 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					เมตร (B) (3) ภาคบริการและอื่น ๆ-ลูกบาศก์ เมตร (C) วิธีการคำนวณ $WU = \frac{A + B + C}{3}$ โดยต้องมีผลผลิตจากการใช้น้ำ ในห้วงปี 2566 - 2570 19 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร ในห้วงปี 2571 - 2575 30 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร ในห้วงปี 2576 - 2580 40 ดอลลาร์สหรัฐ/ลูกบาศก์เมตร	
190003	แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพให้มีระบบนิเวศที่ดี	การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศในทุกมิติ โดยให้ความสำคัญกับการสำรวจ พิสูจน์แนวเขตแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ และขึ้นทะเบียนแนวเขตแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ การทำแผนรื้อถอนสิ่งก่อสร้างและอาคารที่รุกล้ำแม่น้ำ ลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ	สัดส่วนของแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติที่ไม่มีสิ่งรุกล้ำผิดกฎหมายต่อแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วประเทศ (ร้อยละต่อปี)	(1) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บทภายใต้	สัดส่วนของแม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่ไม่มีสิ่งรุกล้ำผิดกฎหมายในแต่ละปี โดยมีเป้าหมายว่าแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศมีระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดีมีคุณภาพและได้มาตรฐาน วิธีการคำนวณ $C = \frac{A}{B} \times 100$ A = แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำ	อยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน		ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) (2) รายงานจากกระทรวงมหาดไทย (3) รายงานจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ธรรมชาติที่ไม่มีสิ่งรุกราน้ำผิวดิน กฎหมาย B = จำนวนแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วประเทศ C = สัดส่วนแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติที่ไม่มีสิ่งรุกราน้ำผิวดินกฎหมาย โดยต้องมีสัดส่วนของแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติที่ไม่มีสิ่งรุกราน้ำผิวดินกฎหมาย ในห้วงปี 2566 - 2570 ร้อยละ 60 ของแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วประเทศ ในห้วงปี 2571 - 2575 ร้อยละ 80 ของแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วประเทศ ในห้วงปี 2576 - 2580 ร้อยละ 90 ของแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วประเทศ	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
190101	ระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น	ระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภค หมายถึง การจัดหาและสุขาภิบาลที่เพียงพอ ปลอดภัย เข้าถึงได้ ในราคาที่เหมาะสม เพื่อสุขภาพและการดำรงชีวิตในครัวเรือน ควบคู่ไปกับการลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับน้ำในระดับที่ยอมรับได้	1. ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภค (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)	(1) รายงานการพัฒนาแหล่งน้ำแห่งเอเชีย (Asian Water Development Outlook : AWDO) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (2) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บทภายใต้	ความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดย่อยด้านที่ 1 (KD1) ของความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพื่อประเมินความมั่นคงน้ำของประเทศในแต่ละปี โดยตัวชี้วัดความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภค (KD1) ประกอบด้วย (1) ร้อยละการเข้าถึงน้ำประปา (Piped water access: PWI) (2) ร้อยละการเข้าถึงสุขาภิบาลที่ดี (Sanitation Access) โดยแสดงในรูปดัชนีสุขาภิบาล (Sanitation index: SI) (3) ผลกระทบต่อสุขภาพเนื่องจากน้ำ, สุขาภิบาลและสุขอนามัย (Disability-Adjusted Life Year: DALY) (4) ร้อยละความสามารถในการเข้าถึงการอุปโภคบริโภคอย่างปลอดภัย (Affordability)	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคของประเทศไทยเท่ากับ 14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยอยู่ในระดับ 3 จาก 5 (2) รายงานจาก สททช. ในปี 2564 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคของประเทศไทยเท่าอยู่อันดับที่ 4 (78-96 คะแนน)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหาร จัดการน้ำทั้ง ระบบจาก สำนักงาน ทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ (สทนช.) โดยอ้างอิงรายงาน จากธนาคารเพื่อ การพัฒนาเอเชีย เป็นหลักและอ้างอิง รายงานของ สทนช. ในปีที่ไม่มีการจัดทำ รายงานการพัฒนา น้ำแห่งเอเชีย	วิธีการคำนวณ: $KD_1 = \frac{PWI+SI+DALY+Affordability}{4}$ โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำอุปโภค บริโภคต้องมีคะแนน ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน	
			2. ดัชนีความมั่นคง ด้านน้ำเพื่อ สิ่งแวดล้อม (ภายในปี 2570/2575/ 2580)	(1) รายงานการ พัฒนาน้ำแห่ง เอเชีย (Asian Water Development Outlook :	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อม เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดย่อยด้านที่ 4 (KD 4) ของ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ เพื่อประเมินความมั่นคงน้ำของประเทศ ในแต่ละปี โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อ	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนี ความมั่นคงด้านน้ำ เพื่อสิ่งแวดล้อมของ ประเทศไทยเท่ากับ 10.1 คะแนน จาก

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				AWDO) จาก ธนาคารเพื่อการ พัฒนาเอเชีย (2) รายงานการ ติดตามประเมิน ผลตามแผนแม่ บทการบริหาร จัดการ ทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการ รายงาน ประเมินผลตาม แผนแม่บท ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหาร จัดการน้ำทั้ง ระบบจาก สำนักงาน ทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ (สทช.)	สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย (1) ดัชนีการกักเก็บน้ำและระบบน้ำ (Catchment and Aquatic System Condition Index : CASI) (2) ดัชนีธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Governance Index : EGI) วิธีการคำนวณ $KD_4 = (CASI + EGI) \times 2$ โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อ สิ่งแวดล้อมต้องมีคะแนน ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 65 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน อยู่ในระดับ 2 จาก 5 (2) รายงานจาก สทช. ในปี 2564 คะแนนดัชนีความ มั่นคงด้านน้ำเพื่อ สิ่งแวดล้อมของ ประเทศไทยอยู่ระดับ ที่ 4 (78-96) คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				โดยอ้างอิงรายงานจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเป็นหลักและอ้างอิงรายงานของสทช. ในปีที่ไม่มีการจัดทำรายงานการพัฒนาน้ำแห่งเอเชีย		
190102	ระดับการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำเพิ่มขึ้น	การรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำ หมายถึง ความสามารถในการรับมือเนื่องจากภัยทางน้ำ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงบางต่อภัยพิบัติเหล่านั้นและความสามารถในการต้านทานและฟื้นฟูสภาพจากภัยพิบัติ	ดัชนีการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำ (คะแนน ภายในปี 2570/2575/ 2580)	(1) รายงานการพัฒนาพื้นที่แห่งเอเชีย (Asian Water Development Outlook : AWDO) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (2) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการ	ดัชนีการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดย่อยด้านที่ 5 (KD 5) ของความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพื่อประเมินความมั่นคงน้ำของประเทศในแต่ละปี ดัชนีความสามารถในการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำ ประกอบด้วย (1) ความเสี่ยงจากภูมิอากาศ (Climatological: Droughts) (2) ความเสี่ยงจากน้ำ (Hydrological: Floods) (3) ความเสี่ยงทางอุตุนิยมวิทยา (Meteorological: Stoms) วิธีการคำนวณ	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนีการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำของประเทศไทยเท่ากับ 10.8 คะแนน อยู่ในระดับ 2 จาก 5

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				ทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการ รายงาน ประเมินผลตาม แผนแม่บท ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหาร จัดการน้ำทั้ง ระบบจาก สำนักงาน ทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ (สทนช.) โดยอ้างอิงรายงาน จากธนาคารเพื่อการ พัฒนาเอเชียเป็น หลักและอ้างอิง รายงานของ สทนช. ในปีที่ไม่มีการจัดทำ รายงานการพัฒนา น้ำแห่งเอเชีย	$KD_5 =$ $f (Droughts + Floods + Stoms)$ โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อ สิ่งแวดล้อมต้องมีคะแนน ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 65 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
190103	ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น	ความสามารถของระบบทางสังคมในการบริหารจัดการด้วยความเห็นพ้องต้องกันสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของทรัพยากรน้ำ ซึ่งการบริหารจัดการดังกล่าวจะประกอบ ด้วยความสามารถในการจัดทำนโยบายสาธารณะที่สังคมยอมรับและมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพด้วยการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนในกระบวนการดังกล่าว	ดัชนีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำ (คะแนน ภายในปี 2570/2575/ 2580)	รายงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ(Sustainable Development Goals Report) ตัวชี้วัด SDG 6.5.1 ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) จากองค์กรสหประชาชาติ	ใช้ข้อมูลการจัดอันดับจากรายงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals Report) เป้าหมาย SDG 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด SDG 6.5.1 ระดับการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในแนวราบ ที่เปิดพื้นที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนรวมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของตนโดยพิจารณาจาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย (2) องค์กรและการมีส่วนร่วม (3) เครื่องมือในการบริหารจัดการ (4) การเงิน โดยดัชนีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำต้องมีคะแนน ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 80	- ปี 2562 ดัชนีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำของประเทศไทย 53 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน	
190201	ระดับความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองเพิ่มขึ้น	ความมั่นคงด้านน้ำหมายถึงความพร้อมของปริมาณและคุณภาพของน้ำที่เพียงพอในการมีน้ำประปาและสุขาภิบาลที่ปลอดภัย ราคาไม่แพงเท่าเทียมและครอบคลุมทั้งนี้การมีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง สะท้อนจากความสามารถในการให้บริการน้ำและสุขาภิบาลที่มีการจัดการอย่างปลอดภัยในราคาที่เหมาะสมสำหรับชุมชนในเมืองอย่างยั่งยืน	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง (คะแนนภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	(1) รายงานการพัฒนา น้ำแห่งเอเชีย (Asian Water Development Outlook : AWDO) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (2) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บท	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดย่อยด้านที่ 3 (KD 3) ของ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพื่อประเมินความมั่นคงน้ำของประเทศในแต่ละปี โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองประกอบด้วย (1) ระบบจ่ายน้ำ (Water supply: WSI) (2) สุขอนามัย (Sanitation: SI) (3) ความสามารถในการจัดหาเงินทุนค่าใช้จ่าย (Affordability: AI) (4) ระบบระบายน้ำ (Drainage: DI) (5) สิ่งแวดล้อม (Environment Water Security: EWSI) วิธีการคำนวณ $KD_3 = f(WSI + SI + AI + DI + EWSI)$	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองของประเทศไทยเท่ากับ 9.1 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20คะแนน อยู่ในระดับ 2 จาก 5 (2) รายงานจาก สทช. ในปี 2564 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองของประเทศไทยอยู่ระดับที่ 3 (60-78) คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) โดยอ้างอิงรายงานจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย เป็นหลักและอ้างอิงรายงานของ สทนช. ในปีที่ไม่มีการจัดทำรายงานการพัฒนา น้ำแห่งเอเชีย	โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองต้องมีคะแนน ในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 65 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 70 คะแนน ในห้วงปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน	
190202	ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	ความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การมีน้ำเพียงพอเพื่อตอบสนองการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ (คะแนน ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	(1) รายงานการพัฒนา น้ำแห่ง เอเชีย (Asian Water Development	ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดย่อยด้านที่ 2 (KD 2) ของ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพื่อประเมินความมั่นคง น้ำของประเทศในแต่ละปี	(1) รายงาน AWDO ในปี 2563 คะแนนดัชนี ความมั่นคงด้านน้ำ เพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		อย่างยั่งยืน และเพื่อหลีกเลี่ยงความสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำ		Outlook : AWDO) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (2) รายงานการติดตามประเมินผลตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี และการรายงานประเมินผลตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 19 การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบจากสำนักงานทรัพยากรน้ำ	โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในด้านเศรษฐกิจ สามารถวัดได้จากประสิทธิภาพการใช้น้ำในการผลิตเชิงเศรษฐกิจ 3 ด้าน ได้แก่ (1) การเกษตร (Agricultural: AWSI) (2) อุตสาหกรรม (Industrial: IWSI) (3) การผลิตพลังงาน (Energy: EWSI) (4) เศรษฐกิจในวงกว้าง (Broad Economy: BEWSI) วิธีการคำนวณ $KD_2 = \frac{(AWSI+IWSI+EWSI+BEWSI)}{4}$ โดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจต้องมีคะแนนในห้วงปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 75 คะแนน ในห้วงปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน ในปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน	ประเทศไทยเท่ากับ 14.7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน อยู่ในระดับ 3 จาก 5 (2) รายงานจาก สททช. ในปี 2564 คะแนนดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ระดับที่ 3 (60-78) คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
				แห่งชาติ (สททช.) โดยอ้างอิงรายงาน จากธนาคารเพื่อ การพัฒนาเอเชีย เป็นหลักและ อ้างอิงรายงานของ สททช. ในปีที่ไม่ มีการจัดทำรายงาน การพัฒนาน้ำแห่ง เอเชีย		
190301	แม่น้ำลำคลองและ แหล่งน้ำธรรมชาติทั่ว ประเทศมีระบบนิเวศ และทัศนียภาพที่ดี มีคุณภาพได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	การอนุรักษ์และฟื้นฟู แม่น้ำลำคลองและแหล่ง น้ำธรรมชาติทั่วประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการ สำรวจพิสูจน์แนวเขต แม่น้ำลำคลองและแหล่ง น้ำธรรมชาติ และขึ้น ทะเบียนแนวเขตแม่น้ำลำ คลองและแหล่งน้ำ ธรรมชาติ การทำแผนรื้อ ถอนสิ่งก่อสร้างและอาคาร ที่รุกล้ำแม่น้ำ ลำคลองและ	1. สัดส่วน ความสำเร็จของ พื้นที่ลำคลอง สายหลักในเขต กรุงเทพมหานคร ร่วนที่เหลือที่ ได้รับการฟื้นฟู ต่อพื้นที่ เป้าหมาย (ร้อยละต่อปี)	(1) รายงานจาก สำนักงาน ทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ (สททช.) (2) รายงานจาก กระทรวง มหาดไทย (3) รายงานจาก กระทรวง ทรัพยากร ธรรมชาติและ	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู แม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติอย่าง บูรณาการและมีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือควบคุมคุณภาพน้ำเสียออกสู่แหล่ง น้ำที่ได้มาตรฐาน ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วม ในการการกำจัดวัชพืชอย่างเป็นระบบ ในเชิงพาณิชย์โดยการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือสำหรับ แม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ และสำรวจ และรื้อถอนสิ่งก่อสร้างเก่าที่ไม่มี ประโยชน์และไม่ใช้งานแล้วในแม่น้ำ	รายงานจาก สททช. ในปี 2564 กรุงเทพมหานครกำหนด พื้นที่เป้าหมายจำนวน 227 แห่ง และมีผลการ ดำเนินการฟื้นฟูและ อนุรักษ์ลำคลองร้อยละ 100

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		แหล่งน้ำธรรมชาติและรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน การอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติในทุกมิติ และให้ความสำคัญกับการบริหารเชิงพื้นที่ตลอดจนมีการจัดทำข้อกำหนดในการออกแบบทั้งเชิงภูมิสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูแม่น้ำ ลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ		สิ่งแวดล้อม	ลำคลองในแต่ละปี โดยสามารถใช้เกณฑ์ของหน่วยราชการที่มีหรือมาตรฐานสากลได้ วัดจากคลองสายหลักคิดเป็นจำนวน 227 แห่ง จัดเก็บข้อมูลและรายงานผลโดย (1) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (2) กระทรวงมหาดไทย (3) กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิธีการคำนวณ $C = \frac{A}{B} \times 100$ A = จำนวนลำคลองสายหลักที่ได้รับการฟื้นฟู B = พื้นที่เป้าหมาย (227 ลำคลอง) C = สัดส่วนพื้นที่ลำคลองที่ได้รับการฟื้นฟู โดยสัดส่วนพื้นที่ลำคลองที่ได้รับการฟื้นฟูต้องมีความสำเร็จ ในห้วงปี 2566 - 2570 สำเร็จร้อยละ 75 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2571 - 2575 สำเร็จร้อยละ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2576 - 2580	
			2. สัดส่วน ความสำเร็จของ พื้นที่ลำนํ้าสาย หลักใน 22 ลุ่ม นํ้าที่ได้รับการ ฟื้นฟูต่อพื้นที่ เป้าหมาย (ร้อยละต่อปี)	(1) รายงานจาก สำนักงาน ทรัพยากรนํ้า แห่งชาติ (สทช.) (2) รายงานจาก กระทรวง มหาดไทย (3) รายงานจาก กระทรวง ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ พื้นฟู แม่นํ้าลำคลองและ แหล่งนํ้าธรรมชาติอย่างบูรณาการ และมีระบบบำบัดนํ้าเสียหรือควบคุม คุณภาพนํ้าเสียออกสู่แหล่งนํ้าที่ได้ มาตรฐานโดยสามารถใช้เกณฑ์ของ หน่วยราชการที่มีหรือมาตรฐานสากล ได้ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการกำจัดวัชพืชอย่างเป็น ระบบในเชิงพาณิชย์ โดยการวิจัยและ พัฒนาเครื่องมือสำหรับแม่นํ้า ลำคลอง และแหล่งนํ้าธรรมชาติ รวมทั้งสำรวจ และรื้อถอนสิ่งก่อสร้างเก่าที่ไม่มี ประโยชน์และไม่ใช้งานแล้วในแต่ละปี ในลำนํ้าสายหลัก ใน 22 ลุ่มนํ้า ประกอบด้วย (1) ลุ่มนํ้าสาละวิน (2) ลุ่มนํ้าโขงเหนือ (3) ลุ่มนํ้าโขงตะวันออกเฉียงเหนือ	อยู่ระหว่าง การจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(4) ลุ่มน้ำชี (5) ลุ่มน้ำมูล (6) ลุ่มน้ำปิง (7) ลุ่มน้ำวัง (8) ลุ่มน้ำยม (9) ลุ่มน้ำน่าน (10) ลุ่มน้ำเจ้าพระยา (11) ลุ่มน้ำสะแกกรัง (12) ลุ่มน้ำป่าสัก (13) ลุ่มน้ำท่าจีน (14) ลุ่มน้ำแม่กลอง (15) ลุ่มน้ำบางปะกง (16) ลุ่มน้ำโตนเลสาป (17) ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก (18) ลุ่มน้ำเพชรบุรี – ประจวบคีรีขันธ์ (19) ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออกตอนบน (20) ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา (21) ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ตอนล่าง (22) ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก วิธีการคำนวณ $C = \frac{A}{B} \times 100$	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					A = จำนวนลุ่มน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู B = พื้นที่เป้าหมาย (22 ลุ่มน้ำ) C = สัดส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู โดยสัดส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูต้องมีความสำเร็จ ในห้วงปี 2566 - 2570 สำเร็จร้อยละ 50 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2571 - 2575 สำเร็จร้อยละ 75 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2576 - 2580	
			3. สัดส่วนความสำเร็จของพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูต่อพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ (1) ลำน้ำสาขาใน 20 ลุ่มน้ำ (2) แหล่งน้ำธรรมชาติ	(1) รายงานจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) (2) รายงานจากกระทรวงมหาดไทย (3) รายงานจากกระทรวงทรัพยากร	พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำได้รับการฟื้นฟูและมีการตรวจวัดคุณภาพน้ำให้ได้มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่เป้าหมายในการฟื้นฟูจะต้องมีความสอดคล้องกับลักษณะของแหล่งน้ำ โดยเฉพาะลักษณะทางกายภาพของแหล่งน้ำและการใช้ประโยชน์ ยิ่งไปกว่านั้นมาตรฐานของแหล่งน้ำ แต่ละประเภทจะต้องมีความสอดคล้องกับคุณภาพของแหล่งน้ำที่ตอบเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ของดัชนีคุณภาพแม่น้ำ (RHI)	อยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			ที่มีพื้นที่ผิวน้ำ เกิน 1,000 ไร่ (3) ลำน้ำสาขา ใน 22 กลุ่มน้ำ (ร้อยละต่อปี)	ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยพื้นที่ชุ่มน้ำมีความหมายดังนี้ พื้นที่ชุ่มน้ำ หมายถึง พื้นที่ลุ่ม ที่ราบลุ่ม ที่ลุ่มชื้นแฉะ พรุ แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขัง หรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลและพื้นที่ ของทะเล ในบริเวณเมื่อน้ำลงต่ำสุดของระดับไม่เกิน 6 เมตร (อนุสัญญาแรมซาร์) ในแต่ละปี วิธีการคำนวณ $C = \frac{A}{B} \times 100$ A = จำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู B = จำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำเป้าหมาย C = สัดส่วนพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู โดยสัดส่วนพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูต้องมีความสำเร็จในห้วงปี 2566 - 2570	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					- ความสำเร็จร้อยละ 20 ของจำนวนพื้นที่ในลุ่มน้ำ 20 ลุ่มน้ำ - ความสำเร็จร้อยละ 90 ของแหล่งในปี 2570 น้ำธรรมชาติที่มีพื้นที่ผิวน้ำเกิน 1,000 ไร่ ในห้วงปี 2571 - 2575 ความสำเร็จร้อยละ 50 ของพื้นที่เป้าหมายใน 22 ลุ่มน้ำ ในห้วงปี 2576 - 2580	
			4. สัดส่วนพื้นที่ชุมชน (นอกเขต กทม.ที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่) ริมแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่มีระบบนิเวศและทัศนียภาพดีมีคุณภาพได้มาตรฐานต่อพื้นที่	(1) รายงานจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) (2) รายงานจากกระทรวงมหาดไทย (3) รายงานจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สัดส่วนพื้นที่ชุมชน (นอกเขต กทม.ที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่) ริมแม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติมีระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดี มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยสามารถใช้เกณฑ์ของหน่วยราชการที่มีหรือมาตรฐานสากลได้ในแต่ละปี วิธีการคำนวณ $C = \frac{A}{B} \times 100$ A = จำนวนชุมชนริมแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติที่ได้รับการจัดระเบียบ B = จำนวนชุมชนริมแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ	อยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			เป้าหมาย (ร้อยละต่อปี)		C = สัดส่วนพื้นที่ชุมชน โดยสัดส่วนพื้นที่ชุมชนต้องมีความสำเร็จ ในห้วงปี 2566 - 2570 สำเร็จร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2571 - 2575 สำเร็จร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย ในห้วงปี 2576 - 2580 สำเร็จร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมาย	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
19	แผนแม่บทฯ ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	จ.1	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190001	ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น	จ.2	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190002	ผลผลิตของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้น ในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ	จ.2	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190003	ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	จ.2	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190101	ระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
190102	ระดับการรับมือกับภัยพิบัติด้านน้ำเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
190103	ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190201	ระดับความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
190202	ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
190301	แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศมีระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดี มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (๒๐) การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (20) การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ
เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
200001	บริการของรัฐมี ประสิทธิภาพและ มีคุณภาพเป็นที่ ยอมรับของ ผู้ใช้บริการ	การบริการของภาครัฐ มุ่งเน้นการทำงานที่มี คุณภาพ ประสิทธิภาพ การ บริการรวดเร็ว สะดวก โปร่งใส ไม่มีข้อจำกัดเวลา เป็นที่ยอมรับของ ผู้ใช้บริการ ตลอดจน พัฒนาให้ครอบคลุมและ ทั่วถึง นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาพัฒนาการบริการ เพื่อ ลดค่าใช้จ่ายของผู้ใช้บริการ เพิ่มประสิทธิภาพ และ โปร่งใส สามารถตรวจสอบ ได้	ความพึงพอใจใน คุณภาพการให้บริการ ของภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานผลการ สำรวจความพึงพอใจ ของประชาชนต่อ การให้บริการตาม คู่มือสำหรับ ประชาชนของ หน่วยงานภาครัฐ จาก สำนักงาน คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	$N = \frac{A}{n} \times 100$ N = คะแนนระดับความพึงพอใจใน คุณภาพการให้บริการของภาครัฐ A = ผลคะแนนรวมของความพึงพอใจ ในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละปี ใช้ข้อมูลรายปีที่รวบรวมจากผลการ สำรวจประชาชนผู้ใช้บริการที่ หน่วยงานผู้ให้บริการของรัฐทั่ว ประเทศ (ส่วนราชการ จังหวัด องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่น และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) โดยใช้ ประเด็นการสำรวจ ความพึงพอใจต่อ การให้บริการของภาครัฐ โดยมี องค์ประกอบ ดังนี้	ปี 2565 ผลการสำรวจ ระดับความพึงพอใจใน คุณภาพการให้บริการของ ภาครัฐ อยู่ที่ระดับร้อยละ 81.69 ปี 2563 ผลการสำรวจ ระดับความพึงพอใจใน คุณภาพการให้บริการของ ภาครัฐ อยู่ที่ระดับร้อยละ 84.81

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					(1) การให้บริการ ณ พื้นที่ให้บริการ (2) การให้บริการช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ (3) ความพึงพอใจในภาพรวม โดยร้อยละระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐต้องอยู่ที่ร้อยละ ดังต่อไปนี้ ในปี 2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 หมายเหตุ: ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 นั้น อ้างอิงมาจากค่าของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว	
200002	ภาครัฐมีการดำเนินที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	ภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการดำเนินงาน หรือมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานในรูปแบบใหม่ ซึ่งส่งผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว โปร่ง	ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงาน E-Government Survey จากองค์การสหประชาชาติ	ใช้ข้อมูลอันดับของประเทศไทยจากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการจัดทำทุกๆ 2 ปี มาจากข้อมูล 3 ด้านประกอบไปด้วย (1) การให้บริการออนไลน์ (2) โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม (3) ทุนมนุษย์	ปี 2565 ประเทศไทยอยู่ที่อันดับที่ 55 จาก 193 ประเทศทั่วโลก โดย ได้คะแนนภาพรวม 0.7660 (คะแนนเต็ม 1) และในแต่ละด้าน (คะแนนเต็ม 1) ดังนี้

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		ใส่ ตรวจสอบได้ และสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก			โดยจะต้องมีอันดับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในปี 2570 อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 50 ในปี 2575 อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 40 ในปี 2580 อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด 30 หมายเหตุ: อันดับที่ 30 เป็นค่าที่อ้างอิงจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว	(1) การให้บริการออนไลน์ : 0.7763 คะแนน จาก คะแนนเต็ม 1 คะแนน (2) โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม : 0.7338 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1 คะแนน (3) ทุนมนุษย์ : 0.7879 คะแนน จาก คะแนนเต็ม 1 คะแนน ปี 2563 ประเทศไทยอยู่ที่อันดับที่ 57 จาก 193 ประเทศทั่วโลก โดย ได้คะแนนภาพรวม 0.7565 (คะแนนเต็ม 1) และในแต่ละด้าน (คะแนนเต็ม 1) ดังนี้ (1) การให้บริการออนไลน์ : 0.7941 คะแนน (2) โครงสร้างพื้นฐาน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						โทรคมนาคม : 0.7004 คะแนน (3) ทุมนมนุษย์ : 0.7751 คะแนน ปี 2561 ประเทศไทยอยู่ที่ อันดับที่ 73 จาก 193 ประเทศทั่วโลก โดย ได้คะแนนภาพรวม 0.6543 (คะแนนเต็ม 1) และในแต่ละด้าน (คะแนนเต็ม 1) ดังนี้ (1) การให้บริการ ออนไลน์ : 0.6389 คะแนน (2) โครงสร้างพื้นฐาน โทรคมนาคม : 0.5338 คะแนน (3) ทุมนมนุษย์ : 0.7903 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		สัดส่วนหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ ๔ ขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐระดับกรมทั้งหมด (ร้อยละภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานผลการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยจาก สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	ใช้ผลร้อยละจากการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล ที่มี 6 ตัวชี้วัด โดยหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 หมายถึง ในแต่ละตัวชี้วัดมีลักษณะ ดังนี้ (1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานความมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ : (1.1) หน่วยงานมีโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในรูปแบบดิจิทัลเพียงพอต่อการใช้งานและมีการดำเนินการนำโครงสร้างพื้นฐานกลางภาครัฐมาปรับใช้ในหน่วยงาน 1 ระบบ (1.2) หน่วยงานมีมาตรการป้องกันและรับมือการคุกคามทางไซเบอร์ภายในหน่วยงานในระดับสูง และมีมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัย 1 มาตรฐานจาก มาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยทั้งหมด (1.3) หน่วยงานมีการจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีการอัปเดตข้อมูลแบบรายวัน	ปี 2565 ร้อยละหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 7.74 ปี 2564 ร้อยละหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 6.71	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					(2) ด้านการบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล : (2.1) หน่วยงานมีการใช้ระบบบริหารจัดการภายในแบบดิจิทัลมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานส่วนใหญ่แล้ว (2.2) ระบบบริหารจัดการภายในหน่วยงานทั้งหมดเชื่อมต่อกันแล้ว (2.3) หน่วยงานมีการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลกับหน่วยงานอื่น และมีการดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลกับศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐมากกว่า 1 ระบบ (2.4) หน่วยงานนำ Automation มาลดกระบวนการทำงานบางส่วน (2.5) หน่วยงานมีแพลตฟอร์มที่ใช้ในการสื่อสาร กับการทำงานชนิดเดียวกัน และมีรูปแบบการใช้งานอย่าง 4-5 รูปแบบบนแพลตฟอร์มเดียวกัน แต่ไม่ครบทุกรูปแบบ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					(3) ด้านการบริการภาครัฐ : (3.1) หน่วยงานมีบริการที่เป็นดิจิทัล 80-99% จากบริการทั้งหมดและรองรับการบริการแบบ one-stop service (3.2) บริการหลักของหน่วยงานมีช่องทางในการเข้าถึง 2 ช่องทางขึ้นไป โดยมีทั้ง Self-service และ Counter-service (3.3) หน่วยงานมีการดำเนินการด้านการให้ข้อมูลครบถ้วนถูกต้อง มีช่องทางให้ประชาชนสามารถขอข้อมูลที่ต้องการ/จำเป็น จากหน่วยงานได้ หน่วยงานมีการอัปเดตข้อมูลแบบ real-time รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการได้แสดงความคิดเห็นต่อการบริการ มีการติดตาม และตอบกลับข้อเสนอแนะจากผู้ใช้รวมถึงกำหนดผู้รับผิดชอบในการนำข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงการให้บริการ (3.4) หน่วยงานเปิดให้ประชาชน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					สามารถมีส่วนร่วมในการลงมติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบริการของหน่วยงาน หรือ มีการให้ภาคเอกชน/ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำบริการความร่วมมือระหว่างองค์กร (4) ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัล : (4.1) DCIO/PCIO ผ่านการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลดิจิทัลแล้ว 2 หลักสูตร และมีการผลักดันโครงการ/การทำงานด้านดิจิทัลที่ประสบความสำเร็จแล้ว 3-4 โครงการ (4.2) หน่วยงานมีการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านดิจิทัล และมีการวัดผลหลังอบรมครบทั้ง 7 ทักษะดิจิทัลตามเกณฑ์ กพ. (1. Digital literacy 2. Digital Technology 3. Strategic and Project Management 4. Digital Leadership 5. Digital Transformation 6. Digital Governance,	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					Standard, and Compliance และ 7. Internal Integration and Service Design) (4.3) บุคลากรมีทักษะ/ความสามารถด้านดิจิทัลข้อมูลและความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่โดดเด่น สามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้เป็นส่วนใหญ่ (5) ด้านนโยบายและหลักปฏิบัติ : (5.1) หน่วยงานมีแผนที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ครบทุกยุทธศาสตร์และมาตรการที่จำเป็น (5.2) หน่วยงานมีการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลที่แล้วเสร็จและมีการประกาศใช้ 7-8 ข้อ (5.3) หน่วยงานมีการเปิดเผยชุดข้อมูลต่อสาธารณะในรูปแบบข้อมูลเปิดภาครัฐที่เป็นดิจิทัลบนเว็บไซต์กลาง และมีการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ (5.4) หน่วยงานมีชุดข้อมูลเปิดเผย	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					อยู่บนเว็บไซต์ data.go.th ที่มีการเปิดเผยข้อมูลระดับ 3 ดาวมากกว่า 50% ของข้อมูลทั้งหมดบนเว็บไซต์ data.go.th (6) ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ : (6.1) มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่เฉพาะเจาะจงกับหัวข้อที่หน่วยงานมีความจำเป็นในการนำไปปฏิบัติงาน โดยร้อยละหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล หน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป ในปี 2570 มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20 ในปี 2575 มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ในปี 2580 เท่ากับร้อยละ 100	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
200101	งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น	ภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนงานบริการของตน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ส่งผลให้งานบริการภาครัฐมีความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และมีความถูกต้องยิ่งขึ้น	สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	$N = \frac{A}{B} \times 100$ N = สัดส่วนกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล A = จำนวนกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลในปัจจุบัน B = จำนวนกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลได้ โดยร้อยละความสำเร็จของกระบวนการงานที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ในปี 2570 จะต้องมีย้อยละมากกว่า หรือเท่ากับ 60 ในปี 2575 จะต้องมีย้อยละมากกว่า หรือเท่ากับ 80 ในปี 2580 จะต้องมีย้อยละเท่ากับ 100	ปี 2565 สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ณ ปี 2565 มีค่าเท่ากับร้อยละ 47.49 ปี 2564 สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ณ ปี 2564 มีค่าเท่ากับร้อยละ 27.74 ปี 2563 สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						ต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ณ ปี 2563 มีค่าเท่ากับร้อยละ 10.55 ปี 2562 สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ณ ปี 2562 มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.54
200201	หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ	การทำงานของหน่วยงานภาครัฐทุกภาคส่วนสามารถส่งผลต่อการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติสามารถสะท้อนได้จากเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่มีค่าเป้าหมายที่บรรลุ	สัดส่วนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมายต่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ของ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	$N = \frac{A}{B} \times 100$ N = ร้อยละเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมาย A = จำนวนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุค่าเป้าหมายของแต่ละปีที่ได้จากรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์	ปี 2565 ร้อยละเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมาย อยู่ที่ร้อยละ 40.71 ปี 2564 ร้อยละเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		แล้ว สามารถสะท้อนไป ถึงการบรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์ชาติได้ ตามหลักความสัมพันธ์ เชิงเหตุและผล (Causal Relationship: XYZ) ซึ่ง เป็นหลักการในการถ่าย ระดับเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ (Z) ผ่าน สู่เป้าหมายของแผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติ (Y) และแปลงไปสู่ การปฏิบัติที่สอดคล้อง ของหน่วยงานของรัฐ (X) ทั้งนี้ในการประเมิน เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ฯ จะใช้การบรรลุ เป้าหมายของ Y1 มา พิจารณาการประเมินการ บรรลุเป้าหมายแต่ละช่วง			ชาติ (เป้าหมายที่บรรลุค่าเป้าหมาย หรือเป้าหมายที่มีค่าสถานะการบรรลุ เป้าหมายเป็นสีเขียว โดยเทียบกับค่า เป้าหมายในแต่ละห่วง 5 ปี) B = จำนวนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยฯ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้งหมด 140 เป้าหมาย โดยเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ในแต่ละห่วง 5 ปี จะต้องมี ร้อยละ ดังนี้ ในปี 2570 จะต้องเท่ากับร้อยละ 100 โดยเทียบกับค่าเป้าหมายใน ห่วงปี 2565-2570 ในปี 2575 จะต้องเท่ากับร้อยละ 100 โดยเทียบกับค่าเป้าหมายใน ห่วงปี 2570-2575 ในปี 2580 จะต้องเท่ากับร้อยละ 100 โดยเทียบกับค่าเป้าหมายใน ห่วงปี 2575-2580	เป้าหมาย อยู่ที่ร้อยละ 27.14 ปี 2563 ร้อยละเป้าหมาย แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุ เป้าหมาย อยู่ที่ร้อยละ 22.14 ปี 2562 ร้อยละเป้าหมาย แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุ เป้าหมาย อยู่ที่ร้อยละ 15.71
200202	ภาษีที่จัดเก็บถูก นำไปใช้อย่างมี	ภาครัฐนั้นมีรายได้หลัก ส่วนหนึ่งมาจาก ภาษีที่	การใช้จ่ายรายจ่าย ภาพรวม รายจ่าย	รายงานผลการ เบิกจ่ายงบประมาณ	$N = \frac{A}{B} \times 100$ N = ร้อยละการใช้จ่ายรายจ่าย	ปีงบประมาณ 2565 การ ใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
	ประสิทธิภาพ	ถูกจัดเก็บ เพื่อนำมาเป็นงบประมาณของภาครัฐ ซึ่งสามารถสะท้อนสถานะการเงินการคลังของประเทศได้ การนำภาษีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นการสะท้อนถึงการใช้งบประมาณในการดำเนินการของภาครัฐที่มุ่งให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ และหากงบประมาณถูกนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้ประเทศชาติมีการพัฒนาในทุกมิติ	ประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละต่อปี)	ณ สิ้นเดือนกันยายนของทุกปี จากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง	ภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ A = การใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ รายจ่ายลงทุน B = เป้าหมายการใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ รายจ่ายลงทุน ในปีงบประมาณ การที่งบประมาณถูกใช้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตามที่มีการของบประมาณเพื่อให้หน่วยงานของภาครัฐสามารถดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการที่ขอมาเพื่อการมุ่งเน้นการบรรลุยุทธศาสตร์ชาติได้ตามกำหนด โดยร้อยละการใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐในแต่ละปีงบประมาณนั้น ต้องใช้จ่ายได้ครบตามที่ตั้งไว้ เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานได้ดำเนินงานได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยร้อยละการใช้จ่ายรายจ่าย	รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ที่ร้อยละ 100.74 ปีงบประมาณ 2564 การใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ที่ร้อยละ 98.89 ปีงบประมาณ 2563 การใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ที่ร้อยละ 96.19 ปีงบประมาณ 2562 การใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					ภาพรวม รายจ่ายประจำ และ รายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ ในแต่ละปีงบประมาณ ในปี 2570 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100 ในปี 2575 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100 ในปี 2580 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100	หน่วยงานภาครัฐ อยู่ที่ ร้อยละ 91.73 ปีงบประมาณ 2561 การ ใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และ รายจ่ายลงทุนของ หน่วยงานภาครัฐ อยู่ที่ ร้อยละ 91.88
200203	หน่วยงานของรัฐ ดำเนินการ โครงการตามห่วง โซ่คุณค่าของ ประเทศไทยเพื่อ การบรรลุ เป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ	การดำเนินการของ หน่วยงานของรัฐต้อง สอดคล้องกับห่วงโซ่ คุณค่าของประเทศไทย โดยทุกเป้าหมายแผน แม่บทย่อยจะประกอบไป ด้วยห่วงโซ่คุณค่าของ ประเทศไทย ซึ่งจะต้องมี หน่วยงานมารองรับ เพื่อ การดำเนินการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติ โดยห่วง โซ่คุณค่าของประเทศไทย นั้นหมายถึง องค์ประกอบ กิจกรรม และ	สัดส่วนของปัจจัย ภายใต้ห่วงโซ่คุณค่า ของประเทศไทยที่มี โครงการมารองรับต่อ ปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่ คุณค่าทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลห่วงโซ่คุณค่า ประเทศไทย ของ สำนักงานสภา พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	$N = \frac{A}{B} \times 100$ N = ร้อยละปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่า ของประเทศไทยมีโครงการมารองรับ A = จำนวนปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่า ของประเทศไทยมีโครงการมารองรับ B = จำนวนปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่า ของประเทศไทยทั้งหมด (2,130 ปัจจัย) โดยร้อยละปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่ คุณค่าของประเทศไทยมีโครงการ มารองรับ	ปี 2565 ปัจจัยที่มี โครงการมารองรับ 1,839 ต่อ 2,130 ปัจจัยทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 86.34

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		กระบวนการต่างๆ ทั้งหมด ที่มีความ สอดคล้องและสัมพันธ์กัน อย่างเป็นระบบ เป็นองค์ พายุที่หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย แผนแม่บทย่อยร่วมกัน กำหนด องค์ประกอบ และ ปัจจัยที่สามารถ ส่งผลต่อการบรรลุ เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ในการทำโครงการ หากใน ห่วงโซ่ใด ขาดโครงการ มารองรับ จะสะท้อนให้ เห็นว่า ห่วงโซ่ฯ นั้น เป็น ช่องว่างเชิงนโยบาย (policy gap) ที่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต้องเร่ง ดำเนินการ หากไร้ซึ่ง ช่องว่างเชิงนโยบายการ บรรลุเป้าหมายแผนแม่บท ย่อยนั้นจะสามารถเป็นไปได้ มากขึ้น			ในปี 2570 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100 ของปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าของ ประเทศไทยมีโครงการมารองรับ ในปี 2575 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100 ของปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าของ ประเทศไทยมีโครงการมารองรับ ในปี 2580 จะต้องอยู่ที่ร้อยละ 100 ของปัจจัยภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าของ ประเทศไทยมีโครงการมารองรับ	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
200301	เปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะอย่างเหมาะสม	ภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ ภาคเอกชน-ภาคประชาสังคม-ภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่แต่เดิมภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการเอง ความเหมาะสมหมายถึง การจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่ภาคส่วนอื่นมาดำเนินการแทนแล้วดำเนินการได้ประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลดีกว่าภาครัฐดำเนินการเอง	ความสำเร็จของการเปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามาดำเนินการบริการสาธารณะ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	$N = \frac{A}{B} \times 100$ N = ร้อยละความสำเร็จการเปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามาดำเนินการบริการสาธารณะ A = จำนวนการบริการสาธารณะที่เปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนดำเนินการ (ภาคส่วนอื่น อาทิ ภาคเอกชน-ภาคประชาสังคม-ภาคประชาชน) B = จำนวนการบริการสาธารณะภาครัฐทั้งหมด โดยร้อยละความสำเร็จการเปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามาดำเนินการบริการสาธารณะ ในปี 2570 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 35 ในปี 2575 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ในปี 2580 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75	อยู่ระหว่างดำเนินการจัดเก็บข้อมูล

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
			สัดส่วนการลงทุนในการจัดบริการสาธารณะของภาคเอกชนต่อการลงทุนในการจัดบริการสาธารณะทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	อยู่ระหว่างดำเนินการ โดยร้อยละสัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อการลงทุนรวมในการจัดบริการสาธารณะ ในปี 2570 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ในปี 2575 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 35 ในปี 2580 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50	อยู่ระหว่างดำเนินการ
200302	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสมรรถนะและสร้างความทันสมัยในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้กับประชาชน	การจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้กับประชาชนของอปท. มีการนำเทคโนโลยีหรือกระบวนการทำงานรูปแบบใหม่มาใช้ ส่งผลให้งานบริการมีประสิทธิภาพ/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผลที่ดีขึ้น การดำเนินงานสามารถปรับเปลี่ยนได้ท่วงทันบริบทการพัฒนาของโลก	การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	ใช้ข้อมูลร้อยละที่มีองค์ประกอบของตัวชี้วัดมาจากทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ (1) การบริหารจัดการ (2) การบริหารงานบุคคลและกิจการสภา (3) การบริหารงานการเงินและการคลัง (4) การบริการสาธารณะ (5) ธรรมาภิบาล โดยร้อยละผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครอง	ในปี 2564 ผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ร้อยละ 84.62 ในปี 2563 ผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ร้อยละ 82.32

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
		รวมทั้งผู้ให้บริการมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานบริการแก่ประชาชน			ส่วนท้องถิ่น ในปี 2570 จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ในปี 2575 จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 ในปี 2580 จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 95	ในปี 2562 ผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ร้อยละ 77.95 ในปี 2561 ผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ร้อยละ 80.70
200401	ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว	ภาครัฐมีประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้นสามารถยุบ เลิก หรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร/กระบวนการทำงานได้อย่างรวดเร็วสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	ใช้ข้อมูลที่มีการประกาศร้อยละ โดยเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐสู่ระบบราชการ 4.0 มีดังนี้ (1) การนำองค์กร (2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ (3) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ (5) การมุ่งเน้นบุคลากร (6) การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ	ในปี 2565 สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 72 ในปี 2564 สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
					โดยร้อยละหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ในปี 2570 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85 ในปี 2575 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 95 ในปี 2580 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 100	หน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐ ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 47 ในปี 2563 สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐ ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 21 ในปี 2562 สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐ ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 12

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
200501	บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถ สูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ	บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 รวมทั้งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในภารกิจที่รับผิดชอบ	ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	รายงานประจำปี ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	$N = \frac{(A - B)}{A} \times 100$ N = ร้อยละดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ A = ผลดัชนีความผูกพันของปีที่ต้องการคำนวณ B = ผลดัชนีความผูกพันของปีฐาน โดยร้อยละการเพิ่มขึ้นของดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐจากปีฐาน ในปี 2570 จะต้องเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในปี 2575 จะต้องเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2580 จะต้องเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้เก็บข้อมูลเฉพาะข้าราชการพลเรือนเท่านั้น และ ปีฐาน คือ ปี 2565	ในปี 2565 ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐอยู่ที่ร้อยละ 78.70 ในปี 2564 ไม่มีการจัดทำข้อมูลดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ ในปี 2563 ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐอยู่ที่ร้อยละ 80.25 ทั้งนี้ข้อมูลดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐมีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบันประมาณ 1 ปี

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
			ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	ตัวชี้วัดเป็นการจัดทำดัชนีใหม่ในลักษณะ composite index โดยอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ที่จัดทำโดย สำนักงาน ป.ป.ช. และ 5 ตัวชี้วัดย่อยที่เลือกใช้ ได้แก่ (1) การปฏิบัติหน้าที่ (2) การใช้งบประมาณ (3) การใช้อำนาจ (4) การใช้ทรัพย์สินของราชการ (5) คุณภาพการดำเนินงาน เพื่อวัดคุณธรรม	$N = \frac{(A + B + C + D + E)}{n}$ N = คะแนนดัชนีคุณภาพและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ A = ผลคะแนนการประเมินจากตัวชี้วัดย่อย ด้านการปฏิบัติหน้าที่ B = ผลคะแนนการประเมินจากตัวชี้วัดย่อย ด้านการใช้งบประมาณ C = ผลคะแนนการประเมินจากตัวชี้วัดย่อย ด้านการใช้อำนาจ D = ผลคะแนนการประเมินจากตัวชี้วัดย่อย ด้านการใช้ทรัพย์สิน E = ผลคะแนนการประเมินจากตัวชี้วัดย่อย ด้านคุณภาพการดำเนินงาน n = จำนวนองค์ประกอบย่อยในตัวชี้วัด (n = 5) โดยค่าดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ในปี 2570 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 93 ในปี 2575 จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 95 ในปี 2580 จะต้องไม่น้อยกว่า	ร้อยละคะแนนค่าเฉลี่ยผลการประเมิน จาก ทั้งสามตัวชี้วัดย่อย ในปี 2564 คือ 90.96 โดย ผลคะแนนในแต่ละตัวชี้วัดมีค่าคะแนน ดังนี้ (1) การปฏิบัติหน้าที่: 94.45 คะแนน (2) การใช้งบประมาณ: 89.45 คะแนน (3) การใช้อำนาจ: 92 คะแนน (4) การใช้ทรัพย์สินของราชการ: 89.02 คะแนน (5) คุณภาพการดำเนินงาน: 89.9 คะแนน ร้อยละคะแนนค่าเฉลี่ยผลการประเมิน จาก ทั้งสามตัวชี้วัดย่อย ในปี 2563 คือ 88.16 โดย ผลคะแนนในแต่ละตัวชี้วัดมีค่า

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
				จริยธรรม และจิตสำนึก ของบุคลากรภาครัฐ)	ร้อยละ 98 หมายเหตุ: ตัวชี้วัดเก็บข้อมูลหน่วยงาน ของรัฐ ดังนี้ (1) หน่วยงานของศาล (2) หน่วยงานในสังกัดรัฐสภา (3) หน่วยงานองค์กรอิสระ (4) หน่วยงานองค์กรอัยการ (5) ส่วนราชการระดับกรม (6) รัฐวิสาหกิจ (7) กองทุน (8) สถาบันอุดมศึกษา (9) จังหวัด (10) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (11) เทศบาลนคร (12) เทศบาลเมือง (13) เทศบาลตำบล (14) องค์การบริหารส่วนตำบล (15) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใน รูปแบบพิเศษ	คะแนน ดังนี้ (1) การปฏิบัติหน้าที่: 92.44 คะแนน (2) การใช้งบประมาณ: 85.89 คะแนน (3) การใช้อำนาจ: 88.93 คะแนน (4) การใช้ทรัพย์สินของ ราชการ: 85.3 คะแนน (5) คุณภาพการดำเนินงาน: 88.24 คะแนน ร้อยละคะแนนค่าเฉลี่ยผล การประเมิน จาก ทั้งสาม ตัวชี้วัดย่อย ในปี 2562 คือ 84.70 โดย ผลคะแนน ในแต่ละตัวชี้วัดมีค่า คะแนน ดังนี้ (1) การปฏิบัติหน้าที่: 90.15 คะแนน (2) การใช้งบประมาณ: 82.29 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						(3) การใช้อำนาจ: 86.14 คะแนน (4) การใช้ทรัพย์สินของ ราชการ: 81.41 คะแนน (5) คุณภาพการดำเนินงาน: 83.52 คะแนน ร้อยละคะแนนค่าเฉลี่ยผล การประเมิน จาก ทั้งสาม ตัวชี้วัดย่อย ในปี 2561 คือ 81.82 โดย ผลคะแนน ในแต่ละตัวชี้วัดมีค่า คะแนน ดังนี้ (1) การปฏิบัติหน้าที่: 88.72 คะแนน (2) การใช้งบประมาณ: 79.91 คะแนน (3) การใช้อำนาจ: 82.66 คะแนน (4) การใช้ทรัพย์สินของ ราชการ: 78.21 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลพื้นฐาน
						(5) คุณภาพการดำเนินงาน: 79.6 คะแนน ทั้งนี้ข้อมูลดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบัน ประมาณ 1 ปี เนื่องจากผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีความล่าช้ากว่าปีปัจจุบัน 1 ปี

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (20) การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
20	แผนแม่บทฯ ประเด็น การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ	จ.1	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
200001	บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ	จ.2	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
200002	ภาครัฐมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	จ.2	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
200101	งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
200201	หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ	จ.3	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
200202	ภาษีที่จัดเก็บถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	จ.3	กระทรวงการคลัง
200203	หน่วยงานของรัฐดำเนินการโครงการตามห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทยเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ	จ.3	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
200301	เปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะอย่างเหมาะสม	จ.3	สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัด)
200302	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสมรรถนะและสร้างความทันสมัยในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้กับประชาชน	จ.3	กระทรวงมหาดไทย
200401	ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
200501	บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
210001	ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ผ่านการพัฒนาคนและการพัฒนาระบบ โดยการหล่อหลอมพฤติกรรมคนทุกกลุ่มให้มีจิตสำนึกและพฤติกรรมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และพัฒนานวัตกรรมในการต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐที่เหมาะสมกับบริบทสภาพปัญหา และพลวัตการทุจริตของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริต เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อย่างแท้จริง	ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (Corruption Perceptions Index: CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI)	ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: : CPI) เป็นค่าดัชนีสำคัญวัดความโปร่งใสของ 180 ประเทศและเขตปกครองทั่วโลกตามระดับความโปร่งใสของภาครัฐ กรณีประเทศไทยประเมินและวัดผลจากแหล่งข้อมูล 9 แหล่ง ในการคำนวณดัชนี ได้แก่ 1) Varieties of Democracy Institute (V-DEM): การทุจริตในภาครัฐ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และตุลาการเกี่ยวกับสินบน การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับส่วนรวมมีมากน้อยเพียงใด 2) Bertelsmann Stiftung Transformation Index (BTI): การปราบปรามการทุจริตและบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำความผิดมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด	ปี 2561 อันดับที่ 99/36 คะแนน ปี 2562 อันดับที่ 101/36 คะแนน ปี 2563 อันดับที่ 104/36 คะแนน ปี 2564 อันดับที่ 110/35 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					3) Economist Intelligence Unit Country Risk Ratings (EIU): ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ 4) Global Insight Country Risk Ratings (GI): การดำเนินการทางธุรกิจต้องเกี่ยวข้องกับการทุจริตอย่างน้อยเพียงใด 5) Political Risk Services International Country Risk Guide (PRS): มีอำนาจหรือตำแหน่งทางการเมืองมีการทุจริตโดยใช้ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ และภาคการเมืองกับภาคธุรกิจมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยเพียงใด 6) IMD World Competitiveness Yearbook (IMD): การติดสินบนและการทุจริตมีอยู่หรือไม่ และอย่างน้อยเพียงใด 7) The Political and Economic Risk Consultancy (PERC): ระดับการรับรู้ว่าการทุจริตเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันต่าง ๆ อย่างน้อยเพียงไร	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					8) World Economic Forum (WEF): ภาคธุรกิจต้องจ่ายเงินสินบนในกระบวนการต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด 9) World Justice Project (WJP): เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบมากน้อยเพียงใด โดยจะต้องอยู่ในอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยที่ดีขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 อยู่ในอันดับไม่เกินอันดับที่ 43 และ/หรือได้คะแนนไม่น้อยกว่า 57 คะแนน ในปี 2575 อยู่ในอันดับไม่เกินอันดับที่ 32 และ/หรือได้คะแนนไม่น้อยกว่า 62 คะแนน ในปี 2580 อยู่ในอันดับไม่เกินอันดับที่ 20 และ/หรือได้คะแนนไม่น้อยกว่า 73 คะแนน	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			คะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานในประเทศไทย (คะแนนต่อปี)	คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเครือข่าย	ใช้ข้อมูลตัวเลขของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเครือข่าย ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1) การปฏิบัติหน้าที่ (2) การใช้งบประมาณ (3) การใช้อำนาจ (4) การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ (5) การแก้ไขปัญหาการทุจริต (6) คุณภาพการดำเนินงาน (7) ประสิทธิภาพการสื่อสาร (8) การปรับปรุงระบบการทำงาน (9) การเปิดเผยข้อมูล (10) การป้องกันการทุจริต โดยประเมินจากหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมการประเมินทุกหน่วยงานทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 8,303 หน่วยงาน ประกอบด้วย (1) หน่วยงานของศาล (2) หน่วยงานขององค์กรอัยการ (3) หน่วยงานขององค์กรอิสระ (4) หน่วยงานในสังกัดรัฐสภา (5) ส่วนราชการระดับกรม (6) รัฐวิสาหกิจ	ปี 2561 68.78 คะแนน ปี 2562 66.74 คะแนน ปี 2563 67.90 คะแนน ปี 2564 81.25 คะแนน ปี 2565 87.57 คะแนน ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(7) องค์การมหาชน (8) หน่วยงานอื่นของรัฐ (9) กองทุน (10) สถาบันอุดมศึกษา (11) จังหวัด (12) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (13) เทศบาลนคร (14) เทศบาลเมือง (15) เทศบาลตำบล (16) องค์การบริหารส่วนตำบล (17) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ โดยจะต้องมีคะแนนการประเมิน คุณธรรมและความโปร่งใสใน หน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ในภาพรวมสูงขึ้นตามค่าเป้าหมาย ที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่า 89 คะแนน ต่อปี ในปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า 91 คะแนน ต่อปี ในปี 2576 – 2580 ไม่น้อยกว่า 93 คะแนน ต่อปี	

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
210101	ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	ประชาชน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองดีมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ข้าราชการเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตผ่านการปลูกฝังจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริต และปรับระบบให้การดำเนินงานมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต	1) สัดส่วนเด็กและเยาวชนไทยที่มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ต่อเด็กและเยาวชนไทยทั้งหมด (ร้อยละต่อปี)	ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเครือข่าย	คำนวณร้อยละจำนวนเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ได้ดังนี้ $= \frac{(A)}{B} \times 100$ A = จำนวนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต (คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด) B = จำนวนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่ได้รับการประเมินพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งผลสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนรายปี ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (2) ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค (3) ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนเด็กและ	ปี 2563 ร้อยละ 52.10 ปี 2564 ร้อยละ 78.30 ปี 2565 ร้อยละ 93.10 ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					เยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตที่มากขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี ในปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ต่อปี ในปี 2576 – 2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ต่อปี	
			2) สัดส่วนประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบต่อประชาชนทั้งหมด (ร้อยละต่อปี)	ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและเครือข่าย	คำนวณร้อยละจำนวนประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบ ได้ดังนี้ $= \frac{(A)}{B} \times 100$ A = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบ (คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด) B = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ได้รับการประเมินการมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริต	ปี 2563 ร้อยละ 73.30 ปี 2564 ร้อยละ 70.90 ปี 2565 ร้อยละ 90.90 ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					และประพัตติมิชอบ ซึ่งผลสำรวจการมีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและ พฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริต และประพัตติมิชอบรายปี ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ค่านิยมสุจริตของประชาชน (2) ทัศนคติต่อการทุจริตและ ประพัตติมิชอบของประชาชน (3) พฤติกรรมในการต่อต้าน การทุจริตและประพัตติมิชอบ ของประชาชน โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนประชาชน ที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการ ทุจริตและประพัตติมิชอบที่มากขึ้น ตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละ ช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ต่อปี ในปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85 ต่อปี ในปี 2576 – 2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90 ต่อปี	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			3) สัดส่วนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดโดยมีคะแนนการประเมินฯ ดังนี้ (1) ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน (2) ไม่น้อยกว่า 90 คะแนน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและเครือข่าย	คำนวณร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ได้ดังนี้ $= \frac{(A)}{B} \times 100$ A = จำนวนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA B = หน่วยงานทั้งหมดที่เข้ารับการประเมิน ITA ซึ่งสัดส่วนร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมการประเมินทุกหน่วยงานทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 8,303 หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ตามที่สำนักงาน ปปท. กำหนด ประกอบด้วย (1) หน่วยงานของศาล (2) หน่วยงานขององค์กรอัยการ (3) หน่วยงานขององค์กรอิสระ (4) หน่วยงานในสังกัดรัฐสภา (5) ส่วนราชการระดับกรม (6) รัฐวิสาหกิจ (7) องค์การมหาชน (8) หน่วยงานอื่นของรัฐ (9) กองทุน (10) สถาบันอุดมศึกษา (11) จังหวัด	สัดส่วนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA มากกว่าร้อยละ 85 คะแนนขึ้นไป ปี 2561 ร้อยละ 9.54 ปี 2562 ร้อยละ 11.7 ปี 2563 ร้อยละ 13.19 ปี 2564 ร้อยละ 49.95 ปี 2565 ร้อยละ 70.52 ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					(12) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (13) เทศบาลนคร (14) เทศบาลเมือง (15) เทศบาลตำบล (16) องค์การบริหารส่วนตำบล (17) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA มากขึ้น ตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละ ช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 100 ของหน่วยงานทั้งหมด ได้คะแนนไม่น้อยกว่า 85 คะแนน ขึ้นไป ต่อปี ในปี 2571 – 2575 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของหน่วยงานทั้งหมด ได้คะแนนไม่น้อยกว่า 90 คะแนน ขึ้นไป ต่อปี ในปี 2576 – 2580 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 100 ของหน่วยงานทั้งหมด ได้คะแนนไม่น้อยกว่า 90 คะแนน ขึ้นไป ต่อปี	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
210102	คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลงจากการปรับกระบวนการดำเนินการทางกฎหมายให้มีความรวดเร็วมีประสิทธิภาพ พัฒนาเข้าสู่ระบบดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) คดีทุจริตในภาพรวม (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	คำนวณจำนวนคดีทุจริตในภาพรวมที่ลดลงเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ $= \frac{(B - A)}{B} \times 100$ A = จำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนฯ ในปีงบประมาณปัจจุบัน B = จำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนฯ ของปีสิ้นสุดแผนฯ ก่อนหน้า (ปีฐาน) ซึ่งจำนวนคดีทุจริตในภาพรวมคำนวณโดยใช้ตัวชี้วัดจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนในคดีทุจริตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในชั้นตรวจรับคำกล่าวหาและเป็นเรื่องที่มีเหตุเกิดขึ้นในปีงบประมาณเทียบกับจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนฯ โดยเทียบกับปีสุดท้ายของแผนฯ ก่อนหน้า (ปีฐาน) โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลงตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 (เทียบกับปีฐาน 2565)	ปี 2563 ลดลงร้อยละ 47.37 ปี 2564 ลดลงร้อยละ 36.84 ปี 2565 มีจำนวน 0 เรื่อง ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 (เทียบกับปีฐาน 2570) ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (เทียบกับปีฐาน 2575)	
			2) ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกข้อมูล เรื่องวินัย (ทุจริต) (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	จำนวนข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูก ข้อมูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ของสำนักงาน คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ	คำนวณจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกข้อมูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ที่ลดลงเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ $= \frac{(B - A)}{B} \times 100$ A = จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่ถูกข้อมูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ในชั้นได้สวน ในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณ ปัจจุบัน รวมกับจำนวนเรื่องที่ ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้ สอบสวนทางวินัยฯ ตามมาตรา 136 ของพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 B = ข้อมูลคดีเช่นเดียวกับ A ของ ปีสิ้นสุดแผนฯ ก่อนหน้า (ปีฐาน) ซึ่งจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกข้อมูลเรื่องวินัย (ทุจริต) หมายถึง จำนวนเรื่องที่ ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้	ปี 2563 ลดลงร้อยละ 52.63 ปี 2564 ลดลงร้อยละ 36.82 ปี 2565 มีจำนวน 0 เรื่อง ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					สอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 (เทียบกับปีฐาน 2565) ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 (เทียบกับปีฐาน 2570) ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 (เทียบกับปีฐาน 2575)	
			3) ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	คำนวณจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ที่ลดลงเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ $= \frac{(B - A)}{B} \times 100$ A = จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องอาญา (ทุจริต) ในชั้นไต่สวน ในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องเกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน B = ข้อมูลคดี เช่นเดียวกับ A ของปีสิ้นสุดแผนฯ ก่อนหน้า (ปีฐาน)	ปี 2563 เพิ่มขึ้นร้อยละ 100 ปี 2564 ลดลงร้อยละ 100 ปี 2565 มีจำนวน 0 เรื่องที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ซึ่งจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต หมายถึง จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ของภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องอาญา (ทุจริต) ในชั้นไต่สวนในปีงบประมาณที่ ประเมิน โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนข้อ ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูล ว่ากระทำการทุจริตลดลงตามค่า เป้าหมายที่กำหนดในแต่ละห้วง เวลา ดังนี้ ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 (เทียบกับปีฐาน 2565) ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 (เทียบกับปีฐาน 2570) ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 (เทียบกับปีฐาน 2575)	
			4) คดีทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	จำนวนคดีทุจริตที่ เกี่ยวข้องกับผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ของสำนักงาน คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ	คำนวณจำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ลดลงเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ $= \frac{(B - A)}{B} \times 100$ A = จำนวนเรื่องกล่าวหาข้อร้องเรียน คดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรง	ปี 2563 0 เรื่อง ปี 2564 0 เรื่อง ปี 2565 0 เรื่อง ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ตำแหน่งทางการเมืองในชั้นตรวจรับคำกล่าวหา และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน B = ข้อมูลดี เช่นเดียวกับ A ของปีก่อนหน้าที่ประเมิน โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ลดลงตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ในปี 2575 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ในปี 2580 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	
210201	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ผ่านการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการปราบปรามการทุจริต รวมทั้งจัดทำระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต	สัดส่วนกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติ ที่กฎหมายกำหนด ต่อกระบวนการดำเนินคดีทุจริตทั้งหมด (ร้อยละต่อปี)	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติ ที่กฎหมายกำหนด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	คำนวณร้อยละจำนวนคดีในกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ได้ดังนี้ $= \frac{(A)}{B} \times 100$ A = จำนวนเรื่องไต่สวนในปีฐานที่ดำเนินการเกินกรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด (2 ปี) ในปีงบประมาณที่ประเมิน	ปี 2563 ร้อยละ 77.03 ปี 2564 ร้อยละ 73.38 ปี 2565 ร้อยละ 71.98 ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					B = ปีฐาน หมายถึง ปีที่มีมติให้ตั้งไต่สวน (2 ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน) ซึ่งกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด หมายถึง จำนวนเรื่องไต่สวนในแต่ละปีงบประมาณที่ดำเนินการเกินกว่ากรอบระยะเวลาปกติตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 กำหนดนับแต่วันที่มติดำเนินการไต่สวน โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนคดีในกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็น ต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดไม่เกินค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่เกิน ร้อยละ 20 ต่อปี ในปี 25671– 2575 ไม่เกิน ร้อยละ 15 ต่อปี ในปี 2576 – 2580 ไม่เกิน ร้อยละ 10 ต่อปี	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			สัดส่วนคดีอาญาที่ หน่วยงานไต่สวน คดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ต่อคดีที่ส่งฟ้องทั้งหมด (ร้อยละต่อปี)	จำนวนคดีอาญาที่ หน่วยงานไต่สวนคดี ทุจริตถูกฟ้องกลับ ของสำนักงาน คณะกรรมการ ป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	คำนวณร้อยละจำนวนคดีอาญา ที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริต ถูกฟ้องกลับ ได้ดังนี้ $= \frac{(A)}{B} \times 100$ A = จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับใน ปีงบประมาณที่ประเมิน B = จำนวนคดีที่ส่งฟ้องใน ปีงบประมาณที่ประเมิน ซึ่งจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่ สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ หมายถึง จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวน คดีทุจริตถูกฟ้องกลับ อันสืบเนื่อง มาจากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ ยกฟ้อง อันอาจเกิดจากการพิจารณา แล้วว่าจัดทำสำนวนไม่ชอบ เป็นต้น เทียบกับจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง โดยจะต้องมีร้อยละจำนวนคดีอาญา ที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูก ฟ้องกลับไม่เกินค่าเป้าหมายที่ กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 – 2570 ไม่เกินร้อยละ 3 ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง ต่อปี	ปี 2563 0 เรื่อง ปี 2564 0 เรื่อง ปี 2565 0 เรื่อง ที่มา : สำนักงานฯ ป.ป.ช.

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในปี 25671- 2575 ไม่เกินร้อยละ 2 ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง ต่อปี ในปี 2576 - 2580 ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง ต่อปี	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
21	แผนแม่บทฯ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จ.1	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
210001	ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จ.2	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
210101	ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
210102	คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
210201	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

ประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
220001	กฎหมายเป็นเครื่องมือให้ทุกภาคส่วนได้ประโยชน์จากการพัฒนาประเทศอย่างเท่าเทียม และ เป็นธรรม	กฎเกณฑ์ คำสั่ง หรือ ข้อบังคับที่ถูกต้องขึ้นโดยรัฐภายใต้หลักนิติธรรม ตัวบทกฎหมายกระบวนการร่างและกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและการพัฒนาประเทศกฎหมายจึงเป็นเครื่องมือในการวางรากฐานสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาพและความเท่าเทียม ซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ	ดัชนีนิติธรรมของ 5 ปีจจัย ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย 1. การจำกัดอำนาจรัฐ 2. ปราศจากการคอร์รัปชัน 3. รัฐบาลโปร่งใส 4. สิทธิขั้นพื้นฐาน 5. ความเป็นระเบียบและความมั่นคง (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลดัชนีนิติธรรมของ 5 ปีจจัย ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายจากโครงการความยุติธรรมโลก : The World Justice Project (WJP)	$AVG. Score = \frac{S_1 + S_2 + S_3 + \dots + S_N}{N}$ AVG. Score = ค่าเฉลี่ยของคะแนน 5 ปีจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายภายใต้ดัชนีนิติธรรม ในช่วง N ปีทั้งหมด โดยที่ S_N = ผลรวมของค่าเฉลี่ยของคะแนน 5 ปีจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย รายปี คำนวณโดย $S_N = \frac{(A + B + C + D + E)}{5}$ โดยตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย 1. A = การจำกัดอำนาจรัฐ ได้แก่ 1.1 อำนาจของรัฐบาลจะต้องถูกจำกัดโดยฝ่ายนิติบัญญัติ มี 0.5 คะแนน 1.2 อำนาจของรัฐบาลจะต้องถูกจำกัดโดยฝ่ายตุลาการ มี 0.57 คะแนน 1.3 อำนาจของรัฐบาลจะต้องถูกจำกัดโดยองค์กรตรวจเงินแผ่นดินที่มีอิสระหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจทบทวนการใช้ อำนาจรัฐ มี 0.39 คะแนน 1.4 เจ้าหน้าที่รัฐบาลต้องได้รับบทลงโทษหาก	ปี พ.ศ. 2564 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 139 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 5 ปีจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.52 คะแนน
						ปี พ.ศ. 2563 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 128 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 5 ปีจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.54 คะแนน
						ปี พ.ศ. 2562 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 126 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 5 ปีจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย

					ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มี 0.45 คะแนน 1.5 อำนาจของรัฐบาลต้องสามารถตรวจสอบได้โดยองค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล (non-governmental) มี 0.49 คะแนน 1.6 การเปลี่ยนผ่านของอำนาจต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย มี 0.38 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยการจำกัดอำนาจรัฐมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.46 คะแนน 2. B = ปราศจากการคอร์รัปชัน ได้แก่ 2.1 เจ้าหน้าที่รัฐบาลในฝ่ายบริหารไม่แสวงประโยชน์จากหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มี 0.44 คะแนน 2.2 เจ้าหน้าที่รัฐบาลในฝ่ายตุลาการไม่แสวงประโยชน์จากหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มี 0.7คะแนน 2.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารต้องไม่แสวงประโยชน์จากหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มี 0.47 คะแนน 2.4 เจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติไม่แสวงประโยชน์จากหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มี 0.26 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยปราศจากการคอร์รัปชันมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.47 คะแนน 3. C = รัฐบาลโปร่งใส ได้แก่ 3.1 กฎหมายซึ่งถูกประกาศและข้อมูลของ	โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.53 คะแนน ปี พ.ศ. 2560-2561 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็น จาก 113 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 5 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.52 คะแนน
--	--	--	--	--	--	---

					รัฐบาล มี 0.45 คะแนน 3.2 สิทธิในข้อมูล มี 0.44 คะแนน 3.3 การมีส่วนร่วมของประชาชน มี 0.50 คะแนน 3.4 กระบวนการร้องทุกข์ มี 0.57 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยรัฐบาลโปร่งใสมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.49 คะแนน 4. D = สิทธิขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 4.1 การไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาคทาง กฎหมายและการไม่เลือกปฏิบัติ มี 0.51 คะแนน 4.2 สิทธิในชีวิต ร่างกาย และความปลอดภัย ของบุคคลจะต้องได้รับการประกัน มี 0.38 คะแนน 4.3 กระบวนการออกกฎหมายที่เป็นธรรม มี 0.42 คะแนน 4.4 เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น จะต้อง ได้รับการคุ้มครอง มี 0.49 คะแนน 4.5 เสรีภาพในความเชื่อและการนับถือ ศาสนา จะต้องได้รับการคุ้มครอง มี 0.62 คะแนน 4.6 เสรีภาพจากการปราศจากการแทรกแซง โดยอำเภอใจในสิทธิส่วนบุคคล ต้องได้รับ การคุ้มครอง มี 0.40 คะแนน 4.7 เสรีภาพในการรวมตัวเป็นหมู่คณะหรือ สมาคม จะต้องได้รับการคุ้มครอง มี 0.45	
--	--	--	--	--	--	--

					คะแนน 4.8 สิทธิพื้นฐานเกี่ยวกับแรงงาน จะต้องได้รับการคุ้มครอง มี 0.51 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยสิทธิขั้นพื้นฐานมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.47 คะแนน 5. E = ความเป็นระเบียบและความมั่นคง ได้แก่ 5.1 อาชญากรรมจะต้องถูกควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ มี 0.79 คะแนน 5.2 จำกัดความขัดแย้งทางสังคม มี 0.85 คะแนน 5.3 ประชาชนต้องจะไม่ใช้มาตรการรุนแรง เพื่อจัดการแก้ปัญหาส่วนตัว มี 0.49 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยความเป็นระเบียบและความมั่นคงมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.71 คะแนน โดยดัชนีนิติธรรมของ 5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 0.65 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 0.70 คะแนน ในห้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 0.75 คะแนน	
220002	การอำนวยความสะดวกเป็นไปโดยความเสมอภาค โปร่งใส เป็นธรรม	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถอำนวยความสะดวกให้ประชาชน โดยเสมอภาค	ดัชนีนิติธรรมของ 3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	ข้อมูลดัชนีนิติธรรมของ 3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับ	$AVG. Score = \frac{S_1 + S_2 + S_3 + \dots + S_N}{N}$ AVG. Score = ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมภายใต้ดัชนีนิติธรรม	ปี พ.ศ. 2564 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 139 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม

ทั่วถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ	โปร่งใส เป็นธรรม ทั่วถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามขั้นตอนการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวก	1. การบังคับใช้กฎหมาย 2. กระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง 3. กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	กระบวนการยุติธรรมจากโครงการความยุติธรรมโลก : The World Justice Project (WJP)	ในช่วง N ปี ทั้งหมด โดยที่ S_N = ผลรวมของค่าเฉลี่ยของคะแนน 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม รายปี คำนวณโดย $S_N = \frac{(A + B + C)}{3}$ โดยตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย 1. A = การบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ 1.1 กฎระเบียบของรัฐบาลจะต้องถูกบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 0.53 คะแนน 1.2 กฎระเบียบของรัฐบาลจะต้องถูกใช้และบังคับใช้โดยปราศจากอิทธิพลที่มีขอบ มี 0.55 คะแนน 1.3 จะต้องไม่มีการดำเนินกระบวนการทางบริหารอย่างไม่ล่าช้า โดยปราศจากเหตุผล มี 0.42 คะแนน 1.4 จะต้องมีการดำเนินการบริหารตามกระบวนการอันสมควร มี 0.28 คะแนน 1.5 รัฐบาลต้องไม่เวนคืนทรัพย์สินโดยกระบวนการที่มีขอบด้วยกฎหมายและไม่มี การชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่เพียงพอ มี 0.50 คะแนน ทั้งนี้ มีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการบังคับใช้กฎหมาย เท่ากับ 0.71 คะแนน 2. B = กระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ได้แก่ 2.1 ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้กระบวนการ	3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการยุติธรรม โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.45 คะแนน ปี พ.ศ. 2563 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 128 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการยุติธรรม โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.46 คะแนน ปี พ.ศ. 2562 ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจาก 126 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการยุติธรรม โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.46 คะแนน ปี พ.ศ. 2560-2561 ได้ทำการสำรวจความ
--	---	---	---	--	---

					ยุติธรรมทางแพ่ง และกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ต้องไม่มีค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไป มี 0.60 คะแนน 2.2 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งต้องปราศจากการเลือกปฏิบัติ มี 0.51 คะแนน 2.3 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งต้องปราศจากการคอร์รัปชัน มี 0.72 คะแนน 2.4 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งต้องปราศจากอิทธิพลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มี 0.48 คะแนน 2.5 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งต้องไม่ล่าช้า โดยปราศจากเหตุผลที่สมควร มี 0.26 คะแนน 2.6 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งต้องสามารถบังคับตามคำพิพากษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 0.33 คะแนน 2.7 มีการใช้กระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือกที่มีประสิทธิภาพ มี 0.46 คะแนน ทั้งนี้ มีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง เท่ากับ 0.48 คะแนน 3. C = กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้แก่ 3.1 ระบบการสอบสวนคดีอาญาต้องมีประสิทธิภาพ มี 0.40 คะแนน 3.2 การพิจารณาและดำเนินคดีอาญาต้อง	คิดเห็นจาก 113 ประเทศ ดัชนีนิติธรรม 3 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม โดยประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.44 คะแนน
--	--	--	--	--	--	--

					กระทำภายในเวลาที่กำหนดและมีประสิทธิภาพ มี 0.43 คะแนน 3.3 ระบบราชทัณฑ์ต้องมีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมที่ผิดต่อกฎหมายอาญาหรือพฤติกรรมของอาชญากร มี 0.26 คะแนน 3.4 กระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องเป็นธรรม มี 0.32 คะแนน 3.5 ระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปราศจากการคอร์รัปชัน มี 0.58 คะแนน 3.6 ระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องปราศจากอิทธิพลของรัฐบาลที่ไม่เหมาะสม มี 0.58 คะแนน 3.7 กระบวนการที่สอดคล้องกฎหมายและการประกันสิทธิผู้ต้องหา มี 0.42 คะแนน ทั้งนี้ ปัจจัยกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.43 คะแนน โดยดัชนีนิติธรรมของ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในท้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 0.60 คะแนน ในท้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 0.70 คะแนน ในท้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 0.80 คะแนน	
--	--	--	--	--	---	--

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
220101	กฎหมายไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ภายใต้กรอบกฎหมาย ที่มุ่งให้ประชาชนในวงกว้างได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศโดยทั่วถึง	มุ่งเน้นให้กฎหมายมีผลบังคับให้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป	ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	การรายงานสถานการณ์ตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2564 ภายใต้แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2562-2565) จากสำนักงานกิจการยุติธรรม	$AVG. Score = \frac{S_{N1} + S_{N2} + S_{N3} + \dots + S_N}{N}$ $AVG. Score = \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาพรวมความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม ในช่วง N ปีทั้งหมด}$ โดยที่ S_N = คะแนนเฉลี่ยภาพรวมความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม รายปี คำนวณโดย $S_N = \frac{A + B + C}{3}$ A = คะแนนเฉลี่ยส่วนที่ 1 ความเชื่อมั่นต่อคุณภาพการให้บริการในภาพรวมของกระบวนการยุติธรรม B = คะแนนเฉลี่ยส่วนที่ 2 ความเชื่อมั่นต่อการให้บริการด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา C = คะแนนเฉลี่ยส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คำนวณโดย $\text{คะแนนเฉลี่ยแต่ละส่วน} = \frac{R_{A-C}}{n}$	ปี พ.ศ. 2564 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.16 คะแนน ปี พ.ศ. 2563 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.35 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					R_{A-C} = ผลรวมของคะแนนแต่ละส่วน n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม ต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 3.40 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 3.50 คะแนน ในห้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 3.60 คะแนน	
220102	การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมายมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ทัวถึงไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นธรรม	กฎหมายเป็นกฎเกณฑ์เพื่อให้ประชาชนในสังคมปฏิบัติตาม รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง	ผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อยการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพของปัจจัยที่ 6 การบังคับใช้กฎหมาย (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลปัจจัยย่อยการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพของปัจจัยที่ 6 การบังคับใช้กฎหมายจากโครงการความยุติธรรมโลก :The World Justice Project (WJP)	$AVG. Score = \frac{S_1 + S_2 + S_3 + \dots + S_N}{N}$ AVG. Score = คะแนนเฉลี่ยปัจจัยย่อยที่ 6 การบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ดัชนีนิติธรรม ในช่วง N ปีทั้งหมด โดยที่ S_N = คะแนนของปัจจัยย่อยที่ 6 รายปี ตามรายงานโครงการความยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) ซึ่งผลคะแนนมาจากการสำรวจแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายแรงงาน และด้านสาธารณสุข รวมถึงประชาชนทั่วไป โดยมี	ปี พ.ศ. 2564 ผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อยการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.53 คะแนน ปี พ.ศ. 2563 ผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อยการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.52 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0 – 1 คะแนน โดยปัจจัยย่อยที่ 6 การบังคับใช้ กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ ดัชนีนิติธรรมต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 0.65 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 0.75 คะแนน ในห้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 0.85 คะแนน	ปี พ.ศ. 2562 ผลคะแนน ดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อย การบังคับใช้กฎระเบียบ อย่างมีประสิทธิภาพ มี คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.48 คะแนน ปี พ.ศ. 2560-2561 ผล คะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัย ย่อยการบังคับใช้ กฎระเบียบอย่างมี ประสิทธิภาพ มีคะแนน เฉลี่ยอยู่ที่ 0.50 คะแนน
220103	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนากฎหมาย	การมีส่วนร่วมของ ประชาชนและทุกภาคส่วน ในการเสนอกฎหมาย	ผลคะแนนดัชนี นิติธรรม ปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วมของ ประชาชนของปัจจัย ที่ 3 รัฐบาลโปร่งใส (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วม ของประชาชน ของปัจจัย ที่ 3 รัฐบาล โปร่งใสจาก โครงการความ ยุติธรรมโลก : The World Justice Project (WJP)	$AVG. Score = \frac{S_1 + S_2 + S_3 + \dots + S_N}{N}$ AVG. Score = คะแนนเฉลี่ยปัจจัยย่อยที่ 3 รัฐบาลโปร่งใส ภายใต้ดัชนีนิติธรรม ในช่วง N ปี โดยที่ S_N = คะแนนของปัจจัยย่อยที่ 3 รายปี ตามรายงานโครงการความยุติธรรม โลก ก (The World Justice Project: WJP) ซึ่งผลคะแนนมาจากการสำรวจ แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมาย แรงงาน และด้านสาธารณสุข รวมถึง	ปี พ.ศ. 2564 ผลคะแนน ดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วมของประชาชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.50 คะแนน ปี พ.ศ. 2563 ผลคะแนน ดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วมของประชาชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.53 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ประชาชนทั่วไป มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0 – 1 คะแนน โดยผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วมของประชาชนของปัจจัยที่ 3 รัฐบาลโปร่งใส ต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 0.65 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 0.75 คะแนน ในห้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 0.85 คะแนน	ปี พ.ศ. 2562 ผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อย การมีส่วนร่วมของประชาชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.51 คะแนน ปี พ.ศ. 2560-2561 ผลคะแนนดัชนีนิติธรรม ปัจจัยย่อยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.50 คะแนน
220104	การมีกฎหมายที่ดี และเท่าที่จำเป็น	กฎหมายมีเท่าที่จำเป็น และไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญฯ	ร้อยละของกฎหมายที่หน่วยงานรายงาน การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (ร้อยละต่อปี)	ข้อมูลกฎหมายที่หน่วยงาน รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายจากสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	ร้อยละของกฎหมายที่หน่วยงานประกาศจะประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย ซึ่งคำนวณโดย $A = \frac{B}{C} \times 100$ A = ร้อยละของกฎหมายที่ได้รับการประเมินผลสัมฤทธิ์ B = จำนวนกฎหมายที่ได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในปีนั้น ๆ C = จำนวนกฎหมายที่มีการประกาศว่า จะต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในปีนั้น ๆ โดยกฎหมายที่หน่วยงานมีการรายงาน	มีการประกาศประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในปี พ.ศ. 2564 รวมจำนวน 32 ฉบับ ซึ่งคำนวณจากกฎหมายที่ปรากฏในระบบกลางทางกฎหมาย (https://www.law.go.th/) พบว่า มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย จำนวน 18 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 56.26 ของ

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในห้วงปี 2566 – 2570 ร้อยละ 100 ของ กฎหมายที่หน่วยงานรายงานการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในห้วงปี 2571 – 2575 ร้อยละ 100 ของ กฎหมายที่หน่วยงานรายงานการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในห้วงปี 2576 – 2580 ร้อยละ 100 ของ กฎหมายที่หน่วยงานรายงานการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	กฎหมายที่ประกาศว่าจะ ประเมินผลสัมฤทธิ์ในปี 2564 หมายเหตุ : เพิ่มเติม เป้าหมายแผนย่อย 220104 เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไป ในทิศทางเดียวกับมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย 2560
220201	การอำนวยความสะดวก ยุติธรรมมีความ โปร่งใส สะดวก รวดเร็ว เสมอภาค ทั่วถึง เป็นธรรม และปราศจาก การเลือกปฏิบัติ	มุ่งเน้นกระบวนการ ยุติธรรมที่เป็นไปโดย เสมอภาค โปร่งใส ไม่เลือก ปฏิบัติ โดยประชาชน สามารถติดตามขั้นตอน การดำเนินการใน กระบวนการยุติธรรมได้ อย่างสะดวก	ประชาชนเข้าถึง กระบวนการยุติธรรม ได้ทั่วถึงและเท่าเทียม (คะแนนเฉลี่ย ภายในปี 2570/2575/2580)	การรายงาน สถานการณ์ ตัวชี้วัด ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2563-2564 ภายใต้แผนแม่บท การบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2562-2565) จาก สำนักงาน กิจการยุติธรรม	$AVG. Score = \frac{S_1 + S_2 + S_3 + \dots + S_N}{N}$ AVG. Score = คะแนนเฉลี่ยด้านช่องทาง การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ภายใต้การ สำรวจส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมในช่วง N ปี โดยที่ S_N = คะแนนเฉลี่ยด้านช่องทางการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม รายปี ซึ่ง คำนวณโดย $S_N = \frac{(A + B + C + \dots + H)}{8}$ A ถึง H = คะแนนของการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมจากช่องทางต่าง ๆ จำนวน 8 ช่องทาง อาทิ สายด่วนยุติธรรม	ปี พ.ศ. 2564 ประชาชน เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ได้ทั่วถึงและเท่าเทียม มี คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.31 คะแนน ปี พ.ศ. 2563 ประชาชน เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ได้ทั่วถึงและเท่าเทียม มี คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.03 คะแนน

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					1111 หมายความว่าหรือผู้ให้คำปรึกษาทางกฎหมาย และกองทุนยุติธรรม ซึ่งคำนวณโดย ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของแต่ละช่องทาง $= \frac{R_{A-H}}{n}$ R_{A-H} = ผลรวมของคะแนนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของแต่ละช่องทาง n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยด้านช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ภายใต้การสำรวจส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อย ในห้วงปี 2566 – 2570 ไม่ต่ำกว่า 3.50 คะแนน ในห้วงปี 2571 – 2575 ไม่ต่ำกว่า 3.75 คะแนน ในห้วงปี 2576 – 2580 ไม่ต่ำกว่า 4.00 คะแนน	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
22	แผนแม่บทฯ ประเด็น กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	จ.1	กระทรวงยุติธรรม
220001	กฎหมายเป็นเครื่องมือให้ทุกภาคส่วนได้ประโยชน์จากการพัฒนาประเทศอย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม	จ.2	กระทรวงยุติธรรม
220002	การอำนวยความสะดวกยุติธรรมเป็นไปโดยความเสมอภาค โปร่งใส เป็นธรรม ทัวถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ	จ.2	กระทรวงยุติธรรม
220101	กฎหมายไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่มุ่งให้ประชาชนในวงกว้างได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศโดยทัวถึง	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
220102	การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมายมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ทัวถึง ไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นธรรม	จ.3	กระทรวงยุติธรรม
220103	ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากฎหมาย	จ.3	กระทรวงยุติธรรม
220104	การมีกฎหมายที่ดีและเท่าที่จำเป็น	จ.3	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
220201	การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีความโปร่งใส สะดวก รวดเร็ว เสมอภาค ทัวถึง เป็นธรรม และปราศจากการเลือกปฏิบัติ	จ.3	กระทรวงยุติธรรม

เอกสารประกอบคำอธิบาย เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

(พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายระดับประเด็น (Y2)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
230001	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น	การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี อาทิ การพัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร การพัฒนาผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เป็นต้น และโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อาทิ การเพิ่มค่าใช้จ่ายในการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาและผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ และการเพิ่มจำนวนการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาและการจดสิทธิบัตร เป็นต้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	ข้อมูลอันดับความสามารถในการแข่งขัน (World Competitiveness Ranking) ของสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD)	ใช้ข้อมูลอันดับความสามารถในการแข่งขัน (World Competitiveness Ranking) ใน 2 มิติ ได้แก่ - ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ซึ่งวัดความสามารถในหลากหลายมิติ เช่น การลงทุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ต้นทุนการเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสาร อัตราการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มีระบบความปลอดภัย บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี การพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เป็นต้น - ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งวัดความสามารถในหลายมิติ เช่น ค่าใช้จ่ายในการลงทุนด้าน R&D ต่อปี และต่อหัวประชากร การลงทุนด้าน R&D ของภาคเอกชน บุคลากรด้าน R&D ต่อประชากร 1,000 คน และที่อยู่ในภาคธุรกิจ นักวิจัยและผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ การขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาและ	ปี 2561 อยู่ในอันดับที่ 36 และ 42 ปี 2562 อยู่ในอันดับที่ 38 และ 38 ปี 2563 อยู่ในอันดับที่ 34 และ 39 ปี 2564 อยู่ในอันดับที่ 37 และ 38 ปี 2565 อยู่ในอันดับที่ 34 และ 38 จาก 63 ประเทศทั่วโลก

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					การจดสิทธิบัตร การถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นต้น หากอันดับของตัวชี้วัดดีขึ้น หมายถึงประเทศไทยมีพัฒนาการด้านดังกล่าวสูงกว่าประเทศในอันดับก่อนหน้าในปีที่ผ่านมาโดยเปรียบเทียบ โดยจะต้องอยู่ในอันดับความสามารถในการแข่งขันที่ดีขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 30 ในปี 2575 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 27 ในปี 2580 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 25	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
230002	มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น	มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา (GERD) คือค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศ ทั้งของภาคเอกชน ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา และองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไรในช่วงระยะเวลา 1 ปี โดยรวมถึงค่าใช้จ่ายภายในประเทศที่ได้รับทุนเพื่อวิจัยและพัฒนาจากต่างประเทศด้วย แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ดำเนินงานอยู่ในต่างประเทศ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้น ซึ่งใช้เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนาของประเทศกับประเทศอื่นตามขนาดเศรษฐกิจของประเทศที่แตกต่างกัน	สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา (GERD) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ	คำนวณสัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา (GERD) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ได้จาก $= \frac{A}{B} \times 100$ A = ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา (GERD) B = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) โดยจะต้องมีสัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา (GERD) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ที่เพิ่มขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.7 ในปี 2575 เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.9 ในปี 2580 เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.0	ปี 2561 สัดส่วนร้อยละ 1.11 ปี 2562 สัดส่วนร้อยละ 1.14 (ปีฐาน) ปี 2563 สัดส่วนร้อยละ 1.33

หมายเหตุ : *ข้อมูลมีความล่าช้า 2 ปี

เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1)

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
230101	ภาคอุตสาหกรรม การผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จากการวิจัยและ นวัตกรรมส่งผลให้ เกิดการขยายตัว เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน	การต่อยอดองค์ความรู้ การวิจัย และพัฒนา และการสร้างสรรค์ นวัตกรรม โดยการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย การส่งเสริมการนำนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งพัฒนา สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการ วิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในภาคธุรกิจสาขาเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรม และการบริการเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการ พัฒนาระบบคมนาคม อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และ อุตสาหกรรมอาหาร ยา และ เครื่องสำอาง รวมทั้งการใช้ พลังงานทางเลือก การบริการ ทางการแพทย์ครบวงจร	การเพิ่มขึ้นของ ค่าใช้จ่ายด้านการ วิจัยและพัฒนาของ ภาคเอกชน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ค่าใช้จ่ายด้านการ ทำวิจัยและพัฒนา ของภาคเอกชน ของสำนักงานการ วิจัยแห่งชาติ	คำนวณการขยายตัวของค่าใช้จ่าย ด้านการทำวิจัยและพัฒนาของ ภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นได้ ดังนี้ $= \frac{(A - B)}{B} \times 100$ A = ค่าใช้จ่ายด้านการทำวิจัยและ พัฒนาของภาคเอกชน ณ ปัจจุบัน B = ค่าใช้จ่ายด้านการทำวิจัยและ พัฒนาของภาคเอกชนปีฐาน (ปี 2562) ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการทำวิจัยและ พัฒนาของภาคเอกชน หมายถึง การใช้จ่ายเงินของภาคเอกชนใน กิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานที่ดำเนินการ อย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การเพิ่ม ความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ได้ โดยมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สะท้อนค่าใช้จ่ายด้านการทำวิจัย และพัฒนาของภาคเอกชนที่เพิ่ม มากขึ้น โดยจะต้องมีการขยายตัวของค่าใช้จ่าย ด้านการทำวิจัยและพัฒนาของ ภาคเอกชนเพิ่มขึ้นตามค่าเป้าหมาย ที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้	ปี 2561 ค่าใช้จ่าย R&D ภาคเอกชน เท่ากับ 142,972 ล้านบาท ปี 2562 (ปีฐาน) ค่าใช้จ่าย R&D ภาคเอกชน เท่ากับ 149,244 ล้านบาท ปี 2563 ค่าใช้จ่าย R&D ภาคเอกชน เท่ากับ 141,706 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน และการบริการขนส่งและโลจิสติกส์จากการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน			ในปี 2570 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 จากปีฐาน (ปี 2562) ในปี 2575 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จากปีฐาน (ปี 2562) ในปี 2580 เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จากปีฐาน (ปี 2562)	
230102	วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น	การต่อยอดองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ การพัฒนาผู้ประกอบการ และธุรกิจผ่านการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม การผลักดันการนำงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เพื่อพัฒนาวิสาหกิจ ภาคธุรกิจ ในสาขาเป้าหมายเพิ่มขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมและการบริการ เป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล	ความสามารถด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	อันดับดัชนีนวัตกรรมโลก (Global Innovation Index: GII) ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO)	อันดับดัชนีนวัตกรรมโลก (Global Innovation Index: GII) ซึ่งอันดับดังกล่าวใช้ประเมินความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมของประเทศ ครอบคลุมปัจจัยจำนวน 81 ตัวชี้วัด อาทิ เชิงสถาบัน บุคลากรทางการศึกษาและการวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน ศักยภาพตลาด ศักยภาพทางธุรกิจ และผลผลิตจากการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่และการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดอันดับจาก 132 พื้นที่เศรษฐกิจ (รวมถึงประเทศ) ทั้งนี้ หากอันดับดีขึ้น หมายถึง ประเทศไทย มีปัจจัยที่เอื้อต่อการเกิดนวัตกรรมและมีความสำเร็จเชิงนวัตกรรม อันเกิดจากภาครัฐ และวิสาหกิจภาคเอกชนสูงกว่าประเทศอื่นในอันดับก่อนหน้าโดยเปรียบเทียบ	ปี 2561 อันดับที่ 44 ปี 2562 อันดับที่ 46 ปี 2563 อันดับที่ 44 ปี 2564 อันดับที่ 43 ปี 2565 อันดับที่ 43

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
		และปัญหาประติษฐ์ และอุตสาหกรรมอาหาร ยา และเครื่องสำอาง รวมทั้งการใช้พลังงานทางเลือก การบริการทางการแพทย์ ครบวงจร การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน และการบริการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมของประเทศ			โดยจะต้องอยู่ในอันดับดีขึ้นนวัตกรรมโลกที่ดีขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2575 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 35 ในปี 2580 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 33	
230201	คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคม ได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเชิงสังคม	การต่อยอดองค์ความรู้การวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการสร้างองค์ความรู้การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสังคม การผลักดันการนำงานวิจัยเพื่อสังคมไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	งบประมาณสนับสนุนงานวิจัยเชิงสังคม (ล้านบาทต่อปี)	งบประมาณสนับสนุนงานวิจัยเชิงสังคมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	ใช้ข้อมูลงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยเชิงสังคม ซึ่งเป็นข้อมูลการจัดสรรงบประมาณสำหรับการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมตามแผน ววน. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยเชิงสังคมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2566 - 2570 ไม่น้อยกว่า 4,500 ล้านบาทต่อปี ในปี 2571 - 2575 ไม่น้อยกว่า 5,300 ล้านบาทต่อปี	ปี 2565 จำนวน 4,100 ล้านบาท

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ในปี 2576 - 2580 ไม่น้อยกว่า 6,000 ล้านบาทต่อปี	
230301	การประยุกต์ใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียว อย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น	การต่อยอดองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยสร้างองค์ความรู้ พัฒนาเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียว สนับสนุนการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์ ปั่นฟู เพิ่มพูน และใช้ประโยชน์จากความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น	1. ดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	อันดับดัชนีเศรษฐกิจสีเขียวโลก (The Global Green Economy Index: GGEI) จัดทำโดยบริษัท Dual Citizen	อันดับดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว (The Global Green Economy Index: GGEI) ใช้ประเมินการดำเนินงานที่ส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว ครอบคลุม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อนามัยสิ่งแวดล้อม ตลาดและ การลงทุน ESG และความเสมอภาคในสังคม โดยจะต้องอยู่ในอันดับดัชนีเศรษฐกิจสีเขียวที่ดีขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 80 ในปี 2575 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 75 ในปี 2580 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 70	ปี 2559 อันดับที่ 38 (80 ประเทศ) ปี 2561 อันดับที่ 27 (130 ประเทศ) ปี 2565 อันดับที่ 83 (160 ประเทศ)
			2. จำนวนสิทธิบัตร และอนุสิทธิบัตร ในหมวด เทคโนโลยีชีวภาพ	จำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรในหมวด เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) และเทคโนโลยีเพื่อ	ใช้ข้อมูลจำนวนการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรในหมวดเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) และเทคโนโลยี เพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental	ปี 2563 จำนวน 23 สิทธิบัตร และ 37 อนุสิทธิบัตร

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
			และเทคโนโลยี เพื่อสิ่งแวดล้อม (สิทธิบัตร/อนุ สิทธิบัตร ภายในปี 2570/2575/2580)	สิ่งแวดล้อม (Environmental Technology) ของ กรมทรัพย์สินทาง ปัญญา	Technology) ของกรมทรัพย์สิน ทางปัญญา โดยจะต้องมีจำนวนสิทธิบัตรและ อนุสิทธิบัตรในหมวดเทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเพื่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละ ช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 ไม่น้อยกว่า 40 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 350 อนุสิทธิบัตร เมื่อนับสะสมช่วง 2566-2570 หรือ ต้องมีการจดทะเบียนปีละไม่น้อยกว่า 8 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 70 อนุสิทธิบัตร ในปี 2575 ไม่น้อยกว่า 45 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 400 อนุสิทธิบัตร เมื่อนับสะสมช่วง 2571-2575 ต้อง มีการจดทะเบียนปีละไม่น้อยกว่า 9 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 80 อนุสิทธิบัตร ในปี 2580 ไม่น้อยกว่า 50 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 450 อนุสิทธิบัตร เมื่อนับสะสมช่วง 2576-2580 ต้อง มีการจดทะเบียนปีละไม่น้อยกว่า 10 สิทธิบัตร และไม่น้อยกว่า 90 อนุสิทธิบัตร	

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
230401	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย	ความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศในเอเชียที่มีมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูง สูงสุด 6 อันดับแรก สะท้อนการเปลี่ยนผ่านจากการทำธุรกิจบนพื้นฐานของการใช้แรงงานและทรัพยากรมาเป็นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม	สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรก (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรก ของธนาคารโลก (World Bank)	สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูง (High-Technology Exports (Current US\$) ตามการแบ่งประเภทของ OECD ของประเทศไทยต่อมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงเฉลี่ยของประเทศในเอเชียที่มีมูลค่าสูงสุด 6 อันดับแรก $= \frac{n_{\text{ประเทศไทย}}}{\text{Average } (n_1+n_2+n_3+n_4+n_5+n_6)} \times 100$ $n_{\text{ประเทศไทย}}$ = มูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศไทย n_{1-6} = มูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศในเอเชียที่มีมูลค่าสูงสุด 6 อันดับแรก โดยสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจะหมายถึงมูลค่าการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีเพิ่มสูงขึ้น และมีอัตราการขยายตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยการขยายตัวของกลุ่ม 6 ประเทศผู้นำการส่งออกในเอเชียที่กำหนด จึงทำให้สรุปได้ว่าขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยดีขึ้นในอัตราขยายตัวเทียบเท่าหรือสูงกว่ากลุ่มประเทศที่กำหนด	ปี 2560 ร้อยละ 17.4

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					โดยจะต้องมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรกเพิ่มขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 19 ในปี 2575 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในปี 2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 21	
230501	จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น	โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม รวมทั้งระบบและมาตรการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรม มีจำนวนเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน	ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	อันดับความสามารถด้านนวัตกรรม (GII) ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO)	อันดับความสามารถด้านนวัตกรรม (GII) ด้านโครงสร้างพื้นฐานใช้ประเมินความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรมของประเทศครอบคลุม (1) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) อาทิ การเข้าถึงและการใช้ ICT (2) โครงสร้างพื้นฐานทั่วไป (General Infrastructure) อาทิ การผลิตพลังงานไฟฟ้าต่อประชากร และประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (3) ความยั่งยืนของสภาพแวดล้อม Ecological sustainability อาทิ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม	ปี 2560 อันดับ 71 ปี 2561 อันดับ 72 ปี 2562 อันดับ 77 ปี 2563 อันดับ 67 ปี 2564 อันดับ 61 ปี 2565 อันดับ 54

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ทั้งนี้ หากอันดับดีขึ้น หมายถึง ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อระบบพัฒนานวัตกรรมและมีความสำเร็จเชิงนวัตกรรม อันเกิดจากภาครัฐและวิสาหกิจภาคเอกชน สูงกว่าประเทศอื่นในอันดับก่อนหน้า โดยเปรียบเทียบ โดยจะต้องอยู่ในอันดับความสามารถด้านนวัตกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 50 ในปี 2575 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2580 อยู่อันดับไม่เกินอันดับที่ 30	
230502	สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเพิ่มขึ้น	มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อมูลค่าลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาครัฐสูงขึ้น สอดคล้องกับทิศทางของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งจะมีสัดส่วนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเอกชนต่อภาครัฐสูง	สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ	สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาครัฐ เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนให้เห็นถึงแหล่งเงินที่ใช้ในการลงทุนวิจัยและพัฒนาในประเทศระหว่างภาคเอกชน และภาครัฐ โดยเปรียบเทียบระดับการลงทุนของทั้ง 2 แหล่งเงินทุนในรูปแบบสัดส่วน โดยจะต้องมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในประเทศระหว่าง	ปี 2561 สัดส่วน 78:22 ปี 2562 สัดส่วน 77:23 ปี 2563 สัดส่วน 68:32

รหัส	เป้าหมาย	คำอธิบายเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	คำอธิบายตัวชี้วัด		
				แหล่งอ้างอิง	วิธีการคำนวณ	ข้อมูลฐาน
					ภาคเอกชน และภาครัฐตามค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละห่วงเวลา ดังนี้ ในปี 2570 สัดส่วนร้อยละ 75:25 ในปี 2575 สัดส่วนร้อยละ 80:20 ในปี 2580 สัดส่วนร้อยละ 80:20	

หน่วยงานเจ้าภาพแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

รหัส	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เจ้าภาพระดับ	หน่วยงาน
23	แผนแม่บทฯ ประเด็น การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	จ.1	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230001	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น	จ.2	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230002	มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น	จ.2	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230101	ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230102	วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่ม่นวัตกรรมเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230201	คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230301	การประยุกต์ใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230401	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230501	จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
230502	สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเพิ่มขึ้น	จ.3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม